Dziennik ustaw i rozporządzeń krajowych

dla

Królestwa Galicyi i Lodomeryi wraz z Wielkiem Księstwem Krakowskiem.

Rok 1903. Wydano i rozesłano dnia 28. lutego 1903. Część II.

Nr. 8.

Rozporządzenie

c. k. Ministerstwa spraw wewnętrznych z dnia 4. grudnia 1902, tyczące się cennika lekarstw na rok 1903 (Dz. ust. p. Nr. 225).

Od dnia 1. stycznia 1903 nabywa mocy obowiązującej „Cennik lekarstw na rok 1903 do farmakopei austryackiej z r. 1889, uzupełnionej dodatkiem z r. 1900“, który pod tym tytułem wyszedł nakładem c. k. drukarni nadwornej i rządowej, ustanowiony na podstawie najświeższych cenników materyałów aptecznych.

Rozporządzenie Ministerstwa spraw wewnętrznych z dnia 29. listopada 1901 (Dz. u. p. Nr. 195), tyczące się austryackiego cennika lekarstw za rok 1902 traci z dniem 1. stycznia 1903 moc swoją, a w miejsce tegoż wchodzą następujące postanowienia:

§. 1.

Wszyscy aptekarze bez wyjątku, jakoteż lekarze i chirurdzy, względnie weterynarze, upoważnieni do utrzymywania apteki domowej, winni trzymać się ściśle cennika lekarstw, obowiązującego od dnia 1. stycznia 1903 i zaopatrzyć się w drukowany egzemplarz

§. 2.

Aptekarze, jakoteż lekarze i chirurdzy, obowiązani są postępować ściśle podług „przepisów i prawideł ogólnych“, ogłoszonych rozporządzeniem Ministerstwa spraw wewnętrznych z dnia 1. lipca 1889 (Dz. u. p. Nr. 107) i umieszczonych na czele VII. wydania farmakopei austryackiej, jakoteż podług następujących postanowień szczególnych.

§. 3.

Te przedmioty lecznicze, których wydanie podlega ograniczeniu na mocy osobnych przepisów i które — o ile należą do obowiązkowych — uwidocznione są w cenniku lekarstw jakoteż w farmakopei wpadającym w oczy (tłustym) drukiem*), a nadto zestawione są w tablicy IV. farmakopei wraz z dodatkiem, mogą aptekarze wtedy tylko wydawać, gdy są zapisane podług przepisu upoważnionego lekarza, chirurga lub weterynarza.

Wyjęte są w myśl rozporządzenia Ministerstwa spraw wewnętrznych z dnia 1. sierpnia 1884 (Dz. u. p. Nr. 131) kwas karbolowy, witryol cynkowy i witryol miedzi, o ile artykuły te mają być użyte nie jako lekarstwa, lecz wyłącznie jako środki odwietrzające, w którym to jednak razie naczynie opatrzone ma być wyraźnym napisem, ostrzegającym o tem ich przeznaczeniu a opiewającym: „Do odwietrzania“, tudzież chloroform w mieszaninie „Do zewnętrznego użycia“ przeznaczonej, w której ilość chloroformu nie powinna wynosić więcej jak 20% całej ilości mieszaniny.

§. 4.

Przy sporządzaniu i wydawaniu lekarstw trzymać się należy ściśle wskazówek recepty lekarskiej we wszystkich szczegółach.

Jednakże podług recept, w których przekroczone są najwyższe dawki środków lekarskich, w III. tablicy VII-go wydania farmakopei austryackiej z roku 1889 i dodatku do tejże przepisane, wtedy tylko wolno zrobić lekarstwo w sposób zaordynowany, gdy lekarz obok ilości wagi położy wykrzyknik (!).

Nadto rozporządza się, że ilości wagi środków lekarskich w recepcie ordynowanych, i znajdujących się w tablicy dawek najwyższych, powinien lekarz napisać nie tylko cyframi, lecz także słowami.

Przy ekspedycyi dzielonych proszków należy ze względów sanitarnych unikać otwierania papierowych kapsułek przez dmuchanie ustami.

§. 5.

Wszystkie szczegóły recepty powinny być napisane wyraźnie i czytelnie. Na recepty napisane nieczytelnie lub aptekarzowi niezupełnie zrozumiałe, nie wolno żadnego lekarstwa wydawać bez zasięgnięcia wprzód wyjaśnienia od ordynującego lekarza.

---

*) W miejsce dawnego znaku krzyża.

Na każdej recepcie powinien zazwyczaj sam lekarz napisać nazwisko i mieszkanie osoby, dla której lekarstwo jest przeznaczone, jeżeli zaś tego zaniedba, szczegóły te powinny być dopisane w aptece. Jeżeli osoba przychodząca po lekarstwo nie chce tych szczegółów podać, trzeba w porozumieniu z nią opatrzyć receptę odpowiednim znakiem dla zapobieżenia zamianie przy wydawaniu lekarstwa*).

§. 6.

Lekarstwo wolno wydawać ponownie podług pewnej recepty tylko dla osoby na niej wymienionej.

Gdy zachodzi słuszna obawa, żeby lekarstwa nie nadużyto, lekarz ordynujący winien napisać na recepcie formułę: „*ne repetatur*“ i aptekarzowi nie wolno wydać ponownie lekarstwa na receptę opatrzoną tą formułą.

Używanie blankietów do recept z wydrukowaną formułą „*ne repetatur*“ nie jest dozwolone.

§. 7.

Wydawanie lekarstw na kopije recept i kopijowanie recept w aptekach jest zakazane, wyjąwszy, jeżeli pewne okoliczności skopijowania wymagają, n. p. z przyczyny wydania lekarstwa na koszt funduszów publicznych, zakładów dobroczynnych, stowarzyszeń i t. p., w którym to jednak razie powód sporządzenia kopii recepty powinien być na tejże kopii szczegółowo wyrażony.

Kopia recepty winna być zaopatrzoną wyraźną pieczęcią apteki i podpisem ekspedyenta.

§. 8.

Gdy recepta opatrzona jest dopiskiem *cito* lub *statim*, lekarstwo wydać należy jak tylko można najrychlej.

§. 9,

Na recepty opatrzone dopiskiem *secundum meam praescriptionem* lub innym podobnym, oznaczającym jakieś tajemne porozumienie się lub jakiś

---

*) Rozporządzeniem z dnia 19. stycznia 1890 L. 1169 przypomniało c. k. Ministerstwo spraw wewnętrznych, że przy zastosowaniu tego postanowienia, wydanego w zamiarze zapobieżenia zamianie leków i innym niewłaściwościom, każdy aptekarz obowiązany jest do zupełnego zachowania tajemnicy i do najbardziej względnego zachowania się wobec publiczności.

układ aptekarza z lekarzem, co wszystko w stosunkach lekarza do aptekarza miejsca mieć nie może, nie wolno w aptekach nic wydawać.

Lekarzom zabrania się umieszczać w receptach takich formuł i dopisków.

§. 10.

Gdy się wydaje lekarstwa na rachunek funduszów publicznych, zakładów dobroczynnych, kas dla chorych i t. p., jakoteż dla ubogich, tudzież gdy strony wyraźnie tego żądają, używać należy naczyń według cennika najtańszych i tylko za takie wolno należytość policzyć, jeżeli w ogóle w myśl §. 18. normy ordynacyjnej z dnia 17. marca 1891 Dz. p. p. Nr. 45 wolno jest liczyć należytość za naczynia.

Toż samo stać się ma wtedy, gdy z przyczyny ubóstwa osoby lekarstwa potrzebującej, lekarz dopisze w recepcie: *fiat expeditio simplex.*

Uproszczenia i obniżone obliczenia za leki, przewidziane normą ordynacyjną z dnia 17. marca 1891 Dz. u. p. Nr. 45, winny być zastosowane przy wydawaniu leków na rachunek kas chorych, urządzonych podług ustawy o zabezpieczeniu chorych z dnia 30. marca 1888 Dz. u. p. Nr. 33, jakoteż kas chorych, zostających pod państwową kontrolą — jeżeli tylko na recepcie lekarza nie są podane osobne przepisy.

§. 11

Przy taksowaniu recept na rachunek kas chorych urządzonych podług ustawy o zabezpieczeniu chorych jakoteż na rachunek kas chorych, zostających pod kontrolą państwową, powinien aptekarz opuścić najmniej 5% od przypadającej ceny za lekarstwo.

Wyższe opusta pozostawia się umowie aptekarzy z kasami chorych.

W razie sporów co do opustów od taksy są władze polityczne krajowe upoważnione aptekom pewnego okręgu kas chorych a w szczególności w miastach stołecznych i miejscach przemysłowych stosownie do istniejącego obrotu leków, wydawanych na rachunek tychże kas chorych, jakoteż stosownie do stosunków miejscowych, wymierzać wyższy opust procentu aż do wysokości 15% od sta od ogólnej sumy za lekarstwa; zważać przytem jednak należy na równomierny wymiar dla wszystkich aptek dotyczącego okręgu, a to celem powstrzymania przeszkód, mogących zajść w regularnem zaopatrywaniu publiczności w leki w granicach okręgu urzędownie ustanowionego.

§. 12.

Za dziesięciokrotną miarę (ilość, sztuki) środków zawartych w cenniku leków należy obliczać tylko ośmiokrotną należytość taksy; wydając stokrotną

miarę, należy znowu obliczać ośmiokrotną kwotę należytości przypadającej za dziesięciokrotną miarę (t. j. sześćdziesięcio czterokrotną ceny pojedynczej).

Tę zniżoną cenę należy nawet wtedy stosować, jeżeli przy taksowaniu miary (ilości, sztuk) środków lekarskich poniżej ilości dziesięciokrotnej, względnie stokrotnej dozy zawartej w cenniku leków okazuje się wyższa kwota niż ta, któraby odpowiadała zniżonej cenie za większe ilości.

§. 13.

Przy taksowaniu, do którego nie stosują się ani prawidła ordynacyi lekarskiej, wydane rozporządzeniem Ministerstwa spraw wewnętrznych z dnia 17. marca 1891 (Dz. u. p. Nr. 45), ani też postanowienia §. 14. niniejszego rozporządzenia, najmniejsza cena wartości środka lekarskiego wynosi pięć halerzy; przy taksowaniu zaś według prawideł ordynacyi tylko dwa halerzy.

Należytość wynoszącą mniej niż jeden halerz, wolno przy taksowaniu liczyć za cały halerz i tak samo, gdy przy taksowaniu wypadnie za jakiś środek lekarski halerz lub kilka halerzy z ułamkiem halerza, wolno policzyć ten ułamek za cały halerz.

§. 14.

Za *aqua communis* aż do ilości jednego litra, jakoteż za każdy litr następny wolno liczyć dwa halerze, wyjąwszy w tym wypadku, że wody używa się na odwary i nalewy.

§. 15.

Aptekarzom, którzy przy sprowadzaniu wyskoku oprócz państwowego podatku od spirytusu opłacają podatek krajowy lub gminny, może na prośbę wniesioną władza polityczna krajowa przyzwolić odpowiednią podwyżkę ceny za te wyskokowe przetwory, które są wyszczególnione w dołączonym spisie do taksy leków.

§. 16.

Jeżeli lekarz nie poda w recepcie szczegółowo ilości wagi obojętnej części składowej, albo jeżeli do zrobienia lekarstwa w zwykłej postaci potrzebny jest dodatek obojętny w recepcie nie podany, napisać należy w recepcie przy taksowaniu, jaką spotrzebowano ilość obojętnej części składowej lub dodatku obojętnego.

Za środki lekarskie, zaordynowane w postaci kropli, liczy się należytość podług następujących prawideł:

Za jeden gram liczy się 20 kropli tłuszczów, jakoteż ciężkich olejków eterycznych, tynktur, kwasów mineralnych rozcieńczonych i w ogóle płynów wodę zawierających, 25 kropli wszystkich olejków eterycznych, eteru octowego, eteru zwyczajnego i chloroformu, a 50 kropli czystego eteru.

§. 17.

Na każdej recepcie, podług której zrobiono lekarstwo w aptece czy to publicznej, czy domowej, napisać trzeba przed jego wydaniem kwotę taksy cyframi wyraźnie, a przy pierwszem taksowaniu także ile się należy za materyały, robotę i naczynia (słoiki, flaszki, pudełka i t. p.).

W aptekach publicznych ten, kto lekarstwo taksował, dopisać powinien na recepcie obok należytości także datę i firmę apteki i podpisać swoje nazwisko, ten zaś, który lekarstwo ekspedyował, przydać ma na sygnaturze za każdym razem datę ekspedycyi i swój podpis.

Gdy lekarstwo wydaje się powtórnie podług tej samej recepty, pisać należy za każdym razem te szczegóły na recepcie i na sygnaturze, a jeżeli taksowanie jest odmienne, także kwotę taksy.

§. 18.

Wolno wydać lekarstwa po cenie niższej od przepisanej, ale w przypadku takim wypisać trzeba na recepcie cyframi tak cenę przepisaną, jak i cenę dobrowolnie zniżoną.

Jednakże lekarstwa dawane po cenie zniżonej, powinny być tej samej doborowej jakości która w farmakopei jest przepisana, a waga też nie może być mniejsza.

Również w odręcznej sprzedaży, nie wolno obliczać za środki lekarskie cen wyższych od ustanowionych w cenniku lekarstw.

§. 19.

Przy oznaczaniu cen tych środków lekarskich, których nie ma w farmakopei, winny Władze administracyjne postępować w wypadkach do ich decyzyi dochodzących, według tych samych zasad, według których wymierza się ceny środków lekarskich podanych w farmakopei, a których osnowa dołączona jest do cennika lekarstw na rok 1903.

§. 20.

Pijawki nie mają być uważane za przedmiot leczniczy. Aptekarze są jednak obowiązani mieć je w zapasie w dobrym stanie.

Cenę sprzedaży pijawek wraz z dyspenzacyą ustanawia się dla aptek po 20 halerzy za sztukę. Przy zaspakajaniu rachunków za lekarstwa dostarczone na rachunek funduszów publicznych, od ceny tej nie odlicza się żadnego opustu.

§. 21.

Ceny przedmiotów służących do opatrunków, a do farmakopei przyjętych, podane są w osobnym spisie, do cennika lekarstw dołączonym; od tych cen nie odlicza się w podobnych razach żadnego opustu.

§. 22.

Lekarze i chirurdzy upoważnieni lub obowiązani do utrzymywania apteki domowej lub podręcznej (rozporządzenie Ministerstwa spraw wewnętrznych z dnia 26. grudnia 1882 Dz. u. p. Nr. 182), kupować powinni przetwory chemiczne i farmaceutyczne (proste i złożone) do urządzenia i uzupełnienia swoich aptek domowych i podręcznych, jakoteż wszelkie gotowe lekarstwa w jednej z najbliższych aptek, i wykazać się mają w tej mierze osobną książką odbiorczą, w której nazwa i waga środków lekarskich, jakoteż data ich nabycia, ma być dokładnie podana i podpisem aptekarza potwierdzona. Zniżenie cen w przypadkach takich zależy od wzajemnej umowy.

§. 23.

Przy obliczaniu lekarstw dla zwierząt, o ile one w osobnej taksie nie są uwidocznione, lecz tylko w taksie dla środków leczniczych farmakopeą objęte, należy opuszczać 10% od cen tamże podanych.

Za robotę lekarstw dla zwierząt i za naczynia do tychże, pozwala się pobierać należytości podług cennika lekarstw dla ludzi.

§. 24.

Aptekarze obowiązani są mieć w zapasie środki skrzepiające i desinfekcyjne, jako też i środki opatrunkowe, wymienione w przepisach służbowych dla akuszerek, wydanych rozporządzeniem c. k. Ministerstwa spraw wewnętrz-

nych z 10. września 1897 (Dz. u. p. Nr. 216), jakoteż są oni uprawnieni mieć na składzie inne przyrządy wymagane od akuszerek.

Akuszerkom należy się przy bezpośredniem pobieraniu tych artykułów z apteki opust 10% od ceny taksy.

§. 25.

Uwidocznione w cenniku leków, w porozumieniu z c. k. Ministerstwem handlu wydane wyszczególnienie oficynalnych artykułów leczniczych, ma służyć za wskazówkę przy wykonywaniu rozporządzeń c. k. Ministerstwa spraw wewnętrznych i handlu z dnia 17. września 1883 (Dz. u. p. Nr. 152) i z dnia 17. czerwca 1886 (Dz. u. p. Nr. 97).

§. 26.

Wszelkie wykroczenia przeciw rozporządzeniom powyższym, o ile do nich nie stosują się postanowienia ustawy karnej powszechnej, karane będą grzywnami w kwocie aż do 200 koron, lub aresztem aż do dni 14 (rozporządzenie ministeryalne z dnia 30. września 1857 Dz. u. p. Nr. 198).

§. 27.

Wszelkie inne przepisy, oprócz postanowień niniejszych jeszcze istniejące, a tyczące się kupowania, utrzymywania i sprzedaży towarów aptekarskich i lekarstw, pozostają w mocy obowiązującej.

Koerber w. r.

Rozporządzenie

Ministerstwa spraw wewnętrznych z dnia 1. lipca 1889 L. 10.134, tyczące się VII. wydania farmakopei austryackiej, obowiązującej we wszystkich Królestwach i krajach w Radzie państwa reprezentowanych (Dz. u. p. Nr. 107).

Z powodu wyjścia nowego wydania farmakopei austryackiej pod tytułem „Pharmacopea austriaca. Editio septima. Viennae C. R. Aulae et Imperii Typographia 1889“, rozporządza się co następuje:

We wszystkich aptekach publicznych i domowych wydawać należy lekarstwa, począwszy od dnia 1. stycznia 1890 według przepisów tej nowej farmakopei.

Przeto winny wszystkie apteki poczynić potrzebne przygotowania i zaopatrzyć się w egzemplarz tego nowego wydania farmakopei.

Również w każdej aptece domowej lekarza lub chirurga znajdować się powinien egzemplarz farmakopei.

Wszyscy urzędnicy zdrowia, praktykujący lekarze, chirurdzy i weterynarze, jakoteż aptekarze, winni obznajomić się dokładnie z jej osnową i odpowiednio postępować.

Władze administracyjne winny jeszcze osobno podać w sposób stosowny polecenie niniejsze do wiadomości osób stanu lekarskiego i aptekarzy.

Normae et regulae generales w języku łacińskim, umieszczone na czele tekstu farmakopei, zawierają następujące przepisy, które ogłaszają się niniejszem gwoli powszechnego zastosowania.

Przepisy i prawidła ogólne.

§. 1.

Apteki obowiązane są mieć w zapasie i wydawać leki do farmakopei przyjęte w takiej jakości, żeby całkowicie odpowiadały przepisom farmakopei.

Ze względu, że w aptekach na prowincyi odbyt jest bardziej ograniczony, upoważnia się Władze administracyjne krajowe do sporządzenia i ogłoszenia wykazu tych przedmiotów farmakopei, które także apteki na prowincyi powinny mieć zawsze w zapasie.

§. 2.

O ile farmakopea co do wyrabiania pewnych przetworów, podaje szczegółowe przepisy, przetwory te należy przerabiać i wydawać ściśle według tych przepisów.

§. 3.

Leki farmakopeą nie objęte, przez lekarzy jednak niekiedy zapisywane i dla tego w aptekach trzymane w zapasie, powinny również być najlepszej jakości, niefałszowane i wolne od wszelkich nieczystości. Leki te nie oficynalne przechowywać należy i wydawać z taką samą starannością, jak zawarte w farmakopei a które podobne są do nich ze skutków, które sprawiają.

Leki tego rodzaju i wyroby lecznicze nowo w obrót wprowadzone do celów lekarskich, jeżeli skuteczność ich jeszcze niepewna i doświadczeniem klinicznem nie wypróbowana, wydawać wolno tylko na podstawie recepty lekarza do praktykowania uprawnionego.*)

§. 4.

W tablicy IV. dołączonej do farmakopei, wymienione są leki, które wolno wydawać tylko na receptę upoważnionego lekarza, chirurga lub weterynarza. Leki te oznaczone dotychczas †, uwidocznione są w tekście farmakopei drukiem w oczy wpadającym.

§. 5.

Leki wymienione w tablicy III. farmakopei, wydawać wolno tylko za receptą lekarską, a tylko wtedy w ilości przewyższającej dawkę najwyższą w tablicy podaną, gdy lekarz obok zapisanej ilości wagi położy wykrzyknik (!).

§. 6.

Gdy lekarz, zapisując środek, który w aptekach trzymany jest tak w stanie surowym jak i w oczyszczonym czyli rektyfikowanym, okoliczność tę pomija, wydawać należy zawsze środek oczyszczony lub rektyfikowany.

Podobnież, jeżeli się znachodzą leki o rozmaitym stopniu koncentracyi lub tęgości a w recepcie stopień koncentracyi nie jest bliżej określony, wydać zawsze należy lek w postaci łagodniej działającej i rozcieńczonej.

§. 7.

Leki, wymienione w tablicy I., przechowywać należy w szafie dającej się zamknąć, te zaś, które wymienione są w tablicy II., oddzielnie od innych leków.

---

*) Wedle rozporządzenia c. k. Ministerstwa spraw wewnętrznych z dnia 2. lipca 1889 do l. 10.134, odnoszą się te postanowienia także do wszystkich nowych leków przeciwgorączkowych (antipyretica) jakoto: Antifebrin, Antipyrin, Kairin, Phenacetin, Pyridin, Resorcin, Thallin etc. jak również do leków nasennych (hypnotica) jak: Paraldehyd, Sulfonal etc. i c. k. Ministerstwo spraw wewnętrznych zastrzegło sobie dalsze zarządzenia co do zmiany przepisów ograniczających handle tymi środkami leczniczymi.

Ponieważ wymienione środki tylko w celach leczniczych są używane, przeto zwrócono uwagę w powyższem rozporządzeniu, że w myśl §. 3. i 5. rozp. minister. z dnia 17. września 1883 Dz. u. p. Nr. 152, wzbronioną jest drobna sprzedaż tychże środków stronom w sklepach, a jedynie handel hurtowny tymi lekami między producentami, fabrykantami, handlarzami i aptekarzami jest dozwolony.

§. 8.

Przyrząd odczynnikowy powinien być zawsze kompletny i utrzymywany w dobrym stanie.

§. 9.

Do oznaczania stopnia ciepłoty używać należy termometru z podziałką 100-stopniową systemu Celsiusza.

§. 10.

Ciężar gatunkowy, w farmakopei przepisany, oznaczać należy przy ciepłocie 15⁰ C.

§. 11.

Każda apteka powinna mieć zawsze w zapasie następujące przedmioty, potrzebne do niesienia pomocy chirurgicznej i pielęgnowania ran według metody antiseptycznej:

Katgut,
opaski kalikotowe,
jedwab karbolizowany,
gazę karbolową (mul.),
gazę jodoformową,
gazę białą (hydrophiles),
watę Brunsa,
papier gutaperchowy,
batyst Billrotha,
sączki karbolizowane.

§. 12.

Ponieważ wiele przetworów do nowego wydania farmakopei wciągniętych, różnią się znacznie od podawanych w poprzednich wydaniach, wkłada się na lekarzy, chirurgów i weterynarzy praktykujących, obowiązek, żeby ze szczególną bacznością przepisywali te leki, co do których zaszła zmiana pod względem tęgości lub składu.

Najważniejsze zmiany wymienione są w przedmowie farmakopei.

Taaffe w. r.

Rozporządzenie

c. k. Ministerstwa spraw wewnętrznych z dnia 17. marca 1891 (Dz. u. p. Nr. 45), podające do wiadomości prawidła, których trzymać się należy przy zapisywaniu i wydawaniu leków na rachunek skarbu państwa, funduszu przez Rząd administrowanego, jakoteż w ogólności na rzecz publicznych zakładów ubogich i zakładów humanitarnych.

Z odwołaniem się do postanowień rozporządzenia Ministerstwa spraw wewnętrznych z dnia 1. lipca 1889 (Dz. u. p. Nr. 107), tyczącego się siódmego wydania farmakopei austryackiej, jakoteż do rozporządzenia Ministerstwa spraw wewnętrznych z dnia 12. grudnia 1889 (Dz. u. p. Nr. 191)*), tyczącego się cennika lekarstw na tejże farmakopei opartego, wydają się zamieszczone poniżej postanowienia, według których lekarze i aptekarze postępywać mają przy zapisywaniu i wydawaniu leków na rachunek skarbu państwa, funduszu przez Rząd administrowanego, jakoteż w ogólności na rzecz publicznych zakładów ubogich i zakładów humanitarnych.

§. 1.

Lekarze, którzy na koszt państwa lub funduszu publicznego, przez Rząd administrowanego, zapisują lekarstwa lub opatrunki, tudzież aptekarze, którzy je wydają, winni obznajomić się dokładnie z cenami w obowiązującym cenniku lekarstw podanemi a tyczącemi się tak leków, jak i robót aptekarskich i naczyń, i — o ile co do pewnych zakładów nie istnieją lub nie będą wydane szczególne przepisy wyjątkowe — trzymać się postanowień następujących.

§. 2.

W ordynacyach swoich ograniczać się mają lekarze zwyczajnie do leków i obwiązek zawartych w obowiązującej w tym czasie farmakopei i w wydanym naówczas cenniku lekarstw. Wyjątkowo dozwolone zapisywanie leków nieoficynalnych należy w krótkości usprawiedliwić w recepcie lub w rachunku aptekarskim, który podpisać ma także i lekarz.

---

*) Zniesione a zastąpione rozporządzeniem ministeryalnem z dnia 4. grudnia 1902 (Dz. p. p. Nr. 225.)

§. 3.

Leki, dla których farmakopea nie podaje przepisu przyrządzania, zapisywać należy za każdym razem według zasad farmacyi.

§. 4.

Lecząc pewną chorobę, zapisywać wolno tylko koniecznie potrzebne leki i opatrunki, to zaś, co się zapisuje, powinno być zawsze jak najprostsze i jak najtańsze tak pod względem środków jak i postaci lekarstwa. Gdy środków lekarskich, które jednakowo odpowiadają celom terapeutycznym, jest dwa lub więcej, zapisywać należy zawsze tylko tańszy.

§. 5.

Sole w wodzie rozpuszczalne, jak *kalium bromatum*, *kalium chloricum*, *kalium jodatum*, *natrium hydrocarbonicum* itd., o ile pod względem lekarskim nie zachodzi żadna obawa, zapisywać należy tylko za pierwszym razem w roztworze; w razie powtarzania lekarstwa, zapisywać należy w odpowiedniej ilości tylko samą sól (w jej właściwej postaci), którą rozpuścić ma w wodzie sam chory lub osoba, która go pielęgnuje, a naczynie z pierwszej ordynacyi pozostałe służyć ma za miarę ilości wody, potrzebnej do zrobienia roztworu.

§. 6.

Środki, które już w małych dawkach skutecznie działają, jeżeli zapisanie ich roztworu jest niemożebne lub nie odpowiedziałoby celowi, a natomiast zapisanie ich w postaci proszku okazuje się najwłaściwszem, zapisywać należy w postaci proszków podzielonych na osobne dawki; zapisując zaś proszki ze środków, które działają dopiero w większych dawkach, unikać należy ile możności dzielenia na osobne dawki.

§. 7.

Dodatek cukru, gdy proszki są podzielone, nie powinien wynosić więcej nad 0·5 na poszczególną dawkę.

Cukru samego nie wolno z apteki zapisywać.

§. 8.

Dla pokrycia lub polepszenia smaku lekarstwa, wolno zapisywać do proszków opłatki bezbarwne, do lekarstw zaś płynnych na ilość aż do 200·0 gramów płynu najwięcej 20·0 gramów syropu lub *mel depuratum*.

Dodawanie cukru we właściwej postaci lub *extractum liquiritiae* nie jest dozwolone. Również nie wolno dodawać do leków mocno gorzkich, jak n. p. do chininy środków osładzających w dawkach nie pozwalających spodziewać się istotnego polepszenia smaku.

§. 9.

Podobnie jak proste rozczyny, tak samo napoje, nalewy i napary środków, które w cenniku lekarstw nie są tłustemi czcionkami wydrukowane, tudzież kataplazmy i gorczyczniki, powinny być robione ile możności nie w aptece, lecz w domu chorego przez jego krewnych lub posługaczów, według wskazówek lekarza.

Rozczyny najpospolitszych środków odwietrzających, które w szpitalach używane są w większych ilościach, z wyjątkiem tych, które wymienione są w tablicy I. farmakopei, powinny być tamże sporządzone przez posługaczy pod dozorem lekarza.

§. 10.

Plastry mogą być w aptece tylko wtedy rozsmarowane, gdy tego ani sam chory, ani otaczające go osoby zrobić nie mogą. W szpitalach używać należy do tego posługaczy.

§. 11.

Na okłady używać należy zwyczajnie tylko wody.

Do zrobienia kataplazmów zapisywać należy tylko mąkę z makuchów lnianych — *farina placentae lini.*

§. 12.

Używanie pijawek ograniczyć należy do najkonieczniejszej potrzeby.

§. 13.

Jeżeli te same lekarstwa i w tych samych godzinach ordynacyjnych są potrzebne w sali szpitalnej, zapisać je należy w jednej recepcie, podając numera łóżek cyframi a ilość sztuk głoskami.

§. 14.

Przy powtarzaniu lekarstwa należy z zasady przepisać nową receptę; jeżeli lekarz ordynujący uzna za potrzebne zarządzić powtórzenie bez żadnej

zmiany takiego lekarstwa, którego recepta, w myśl §. 7. rozporządzenia Ministerstwa spraw wewnętrznych z dnia 12. grudnia 1889 (Dz. u. p. Nr. 191) *) została w aptece odkopijowana, wtedy można zarządzić wydanie ponowne dołożeniem daty i podpisu.

§. 15.

Wszystkie szczegóły recepty powinny być napisane w myśl istniejących przepisów ogólnych — rozporządzenie ministeryalne z dnia 12. grudnia 1889, §§. 4. i 5. **) — wyraźnie i czytelnie, a recepta powinna być podpisana, iżby nie mogła powstać żadna wątpliwość ani co do środka, ani co do ilości, ani też co do osoby lekarza ordynującego.

§. 16.

Przy taksowaniu sporządzonego lekarstwa trzymać się należy ściśle postanowień §§. 14. i 15. ***) rozporządzenia ministeryalnego z dnia 12. grudnia 1889.

§. 17.

Co do naczyń (flaszek, słoików, pudełek) wolno (§. 10. rozporządzenia ministeryalnego z dnia 12. grudnia 1889) †) liczyć tylko najtańsze z podanych w cenniku lekarstw.

Do lekarstw, które można wydawać w torebkach papierowych, tylko takich torebek używać należy.

§. 18.

Nie wolno liczyć należytości za flaszki i słoiki, jeżeli naczynie z poprzedniej ordynacyi pozostałe, odniesiono do apteki należycie oczyszczone. Lekarze winni czuwać nad tem, żeby naczynia były ponownie używane i w tym celu dopisywać mają na recepcie: *ad vitrum, adlatum.*

---

*) §. 7. rozporządzenia ministeryalnego z 4. grudnia 1902 (Dz. p. p. Nr. 225).

**) §§. 4. i 5. rozporządzenia ministeryalnego z 4. grudnia 1902 (Dz. p. p. Nr. 225).

***) §§. 16. i 17. rozporządzenia ministeryalnego z 4. grudnia 1902 (Dz. p. p. Nr. 225).

†) §. 10. rozporządzenia ministeryalnego z 4. grudnia 1902 (Dz. p. p. Nr. 225).

§. 19.

Lekarze odstępujący w ordynacyach swoich od przepisów powyższych, jeżeli tego odstąpienia gruntownie nie usprawiedliwią, zniewalani będą do zwrotu naddatków, których przyczyną była ich recepta.

Postanowienia powyższe stosowane będą także do tych lekarzy, którzy z polecenia lub z wiedzą właściwej Władzy są zastępcami stale mianowanych lub remunerowanych lekarzy.

Wykroczenia służby aptekarskiej przeciwko przepisom o zapisywaniu i wydawaniu lekarstw karane będą w myśl §. 22. rozporządzenia c. k. Ministerstwa spraw wewnętrznych z dnia 12. grudnia 1889 (Dz. u. p. Nr. 191). *)

§. 20.

Według postanowień powyższych, które mają na celu oszczędzanie ile możności funduszów państwa, przeznaczonych na publiczną opiekę nad chorymi lub funduszów, którymi Rząd zawiaduje, postępować mają lekarze i aptekarze także przy zapisywaniu i wydawaniu leków w służbie opieki publicznej nad chorymi ubogimi, tudzież gdy sprawują obowiązki w szpitalach i zakładach humanitarnych, będących pod zarządem krajów lub gmin, jakoteż przy zapisywaniu i wydawaniu lekarstw dla członków kas chorych, według ustawy z dnia 30. marca 1888 (Dz. u. p. Nr. 33) urządzonych, którzy obowiązkowi ubezpieczenia podlegają, o ile Wydziały krajowe, gminy lub inne uprawnione administracye owych zakładów tego zażądają.

Taaffe w. r.

Zasady do obliczania cen ustanowionych w cenniku leków.

1. Przy oznaczaniu ceny według cenników, podanych przez materyalistów, następujące ilości służyć mają za podstawę do obliczenia:

2000 gr.
1000 „
500 „
100 „
50 „
10 „
1 „

---

*) §. 26. rozporządzenia ministeryalnego z dnia 4. grudnia 1902 (Dz. p. p. Nr. 225).

jednakże tylko następujące ilości uważać należy w cenniku leków jako ustanowione ciężary:

1000 gr.
100 „
10 „
1 „
0·10 „
0·01 „

2. Dla towarów leczniczych (dla materyałów surowych, przeznaczonych do sporządzania leków) należy oznaczyć cenę normalną, co się uskutecznia w ten sposób, że na podstawie cen, jakie materyaliści podają dla pojedynczych artykułów w swych cennikach, obliczyć należy cenę średnią, która będzie normalną. Do tego użyć należy cenników przynajmniej czterech firm (wiedeńskich).

3. Jeżeli jeden i ten sam artykuł pojawia się w handlu w kilku gatunkach, to w celu oznaczenia jego ceny należy wybrać ten gatunek, który odpowiada wymaganiom farmakopei; jeżeli zaś w farmakopei oznaczono dwa lub więcej gatunków tego samego artykułu jako nadające się do użytku lekarskiego, to jeżeli ceny pojedyńczych gatunków są różne, należy oznaczyć cenę gatunku obok dokładnego opisania takowego.

4. Do tak uzyskanej normalnej ceny materyałów, należy dodać odsetki a mianowicie przy artykułach o jednej cenie jednostkowej w cenniku 50%, przy artykułach zaś, dla których w cenniku podano dwie albo według okoliczności nawet trzy ceny jednostkowe, doliczyć należy, stosując do stopy wyższej 25%, w razie zaś uwzględnienia stopy najwyższej tylko 15%.

Oznaczenie ilości, aż do której dozwolono doliczać 50%, zastrzeżonem jest komisyi, której powierzono obliczenie cen jednostkowych, jednakże służyć tu ma w ogóle za zasadę ta ilość, w jakiej zwykle na jednej recepcie dotyczący lek przepisanym bywa.

Dodatek 15% przyznać należy w każdym razie wtenczas, jeżeli cała ilość przyjęta za zasadę dla ustanowienia ceny, umieszczoną jest w cenniku jako jednostka.

5. Za wszystkie surowe artykuły i chemiczne przetwory, które znajdują się w handlu i nie dadzą się bezpośrednio użyć jako leki, należy oprócz dodatku odsetkowego doliczyć także kwotę, która przypada w myśl postanowienia pod 7. za czynności w laboratoryum, a mianowicie za przyprowadzenie artykułów do stanu, w jakim go ekspedyować można jako lek, a zatem za rozdrobienie, oczyszczenie, mundowanie, osuszenie lub przekrystalizowanie i t. p.

Przy artykułach, które farmakopea każe badać pod względem dobroci, należy doliczyć nadto w myśl punktu 7. i 14. koszta badania.

6. Przy tych artykułach, które z powodu swych własności wymagają opakowania w naczynia szklane albo gliniane, przysługa prawo doliczania do powyższych kosztów (za odsetki, badanie i robotę) także następujących należytości, zwłaszcza jeżeli przy cenie artykułu u materyalisty nie wliczono już zarazem wyraźnie należytości za opakowanie:

za naczynie szklane albo tygiel		aż włącznie do	100 gr.	10 h
" " " " "	nad 100	" " "	500 "	20 "
" " " " "	" 500	" " "	1000 "	30 "
" " " " "	" 1000	" " "	2000 "	40 "

7. Za roboty podjęte w laboratoryum, już to w celu zbadania i przysposobienia materyałów surowych, albo w celu sporządzenia farmaceutycznych przetworów, należy się farmaceucie za godzinę 80 h, służącemu (laborantowi) zaś 32 h.

8. W celu ustanowienia ceny, należy przy każdym środku leczniczym po sumiennem rozważeniu oznaczyć tę ilość każdego artykułu leczniczego, która po przedsięwziętym rozbiorze i po wykonaniu roboty z uwzględnieniem utraty przy wydawaniu, ma być przyjętą jako pozostałość, a tem samem jako punkt wyjścia do obliczenia.

9. Dla ustanowienia ceny tych artykułów leczniczych, których sposób przyrządzania zawarty jest w farmakopei, należy przestrzegać powyżej wyszczególnionych wskazówek, przyczem szczególniej na to baczyć należy, aby przy przetworach stosownie do ich rozmaitych ilości, w cenniku różnemi cenami oznaczonych, doliczono przy obliczaniu mniejszych dawek 50%, przy obliczaniu większych dawek tylko 25%, względnie zaś 15% do normalnej ceny surowego artykułu. W celu zmniejszenia ceny drugiej, względnie trzeciej (wyższej) jednostki ciężaru, należy tam, gdzie przepis farmakopei tylko małą ilość przetworu farmaceutycznego obejmuje, brać dwu- lub trzykrotną taką ilość jako podstawę do obliczenia, przyczem jednak, jak to samo z siebie wynika, obniżyć trzeba stosowne dodatki za robotę asystenta i laboranta, za opał i zużytkowanie przyrządów, obliczając te dodatki dla większej ilości według spotrzebowania, nie zaś podwójnie lub potrójnie. Zastosować to należy przedewszystkiem przy tych artykułach, które same stanowią część składową innych przetworów farmaceutycznych i dlatego też wyrabiane bywają w większej ilości.

10. Za węgle potrzebne do przyrządzania artykułów leczniczych, wymienionych w punkcie 9., potrącić należy należytość według ceny kupna, zwiększoną o 10% z powodu utraty.

11. Jeżeli do przyrządzenia tych artykułów leczniczych (punkt 9.) te same naczynia mogą być kilkakrotnie użyte, to należy jako odszkodowanie za zużycie odpowiednią kwotę policzyć; jeżeli tylko raz dadzą się użyć, rachować należy za nie cenę kupna, jednakże bez doliczenia odsetek.

12. Jeżeli przy obliczeniu cen powstaje ułamek halerza, to należy go policzyć za cały halerz przy ilości aż do jednego gramu włącznie, przy większych zaś ilościach aniżeli jeden gram. ułamek ten odpada, jeżeli wynosi mniej niż 0·5; policzyć go zaś należy za cały halerz, gdy wynosi więcej niż 0·5.

13. Za naczynia potrzebne do ekspedyowania leków (flaszki, słoiki, pudełka tekturowe i zasuwane) ułożyć należy osobny, o ile możności zupełny cennik, uwzględniający jakość i wielkość tych naczyń, przyczem za podstawę służyć mają cenniki dotyczących firm, przedłożone komisyi, do których cen jako wynagrodzenie z powodu stłuczenia lub innych strat 25% doliczyć należy.

14. Ze względu, że odczynniki przepisane farmakopeą służą do badań farmaceutycznych, obliczyć za nie należy cenę według cennika leków.

15. Za leki dla zwierząt ułożyć należy osobny cennik, przyczem do uzyskanej za surowy materyał normalnej ceny kupna doliczyć należy 25% jeżeli się rozchodzi o mniejszą, 15% jeżeli się rozchodzi o większą ilość.

Jeżeli z pomiędzy artykułów leczniczych niektóre w cennikach materyalistów podane są stosownie do jakości z różnemi cenami, a podlejszy i tańszy gatunek przydatnym jest dla celów leczenia zwierząt, to należy go także w cenniku oznaczyć z dodatkiem *secunda*, *cruda*, *communis*.

Zresztą zastosować należy przy lekach dla zwierząt punkta 1—3 i 5—12.

16. Ceny obowiązujących artykułów opatrunkowych umieścić należy w cenniku leków w osobnym spisie.

Uważać je należy jako artykuły handlowe i wyznaczyć za nie przeciętną cenę według cenników dotyczących firm krajowych i zagranicznych z doliczeniem 20%, tudzież podać przy każdym artykule dokładnie jego jakość, miarę i odsetkową zawartość.

Rozporządzenie

regulujące obrót artykułami leczniczymi ze względu na rozgraniczenie uprawnień między aptekami a innymi handlami, jakoteż ze względu na sprzedaż odręczną w aptekach:

a) co do rozgraniczenia uprawnień między aptekami a innymi handlami.

Rozporządzenie Ministerstw spraw wewnętrznych i handlu z dnia 17. września 1883 (Dz. p. p. Nr. 152), tyczące się rozgraniczenia uprawnień między aptekami a handlami materyałów innymi stycznymi rodzajami przemysłu.

Na zasadzie trzeciego ustępu §. 54. ustawy z dnia 15. marca 1883 (Dz. u. p. Nr. 39), zmieniającej i uzupełniającej ustawę przemysłową, rozporządza się we względzie rozgraniczenia uprawnień między aptekami a handlami materyałów i innymi stycznymi rodzajami przemysłu, co następuje:

§. 1.

Przyrządzanie i sprzedaż lekarstw wszelkiego rodzaju i postaci według recepty lekarskiej zastrzeżone jest wyłącznie aptekarzom.

Lekarstw zrobionych podług recepty*), której w aptece nie ma i której przeto nie można lekarzom okazać, lub podług recepty, z której nie można

---

*) Według rozporządzenia Ministerstwa spraw wewnętrznych z dnia 23. stycznia 1884 L. 18.659 świadectwa wydane przez zawodowych znawców, analityczne wyniki i t. p. nie mogą być uznane za autentyczny dowód co do istoty takich przetworów, lecz muszą pochodzić od osób je wyrabiających.

Te przepisy przyrządzania mają ten cel, aby sprzedaży pewnych przetworów leczniczych odebrać cechę tajemnych środków leczniczych, których utrzymywanie na składzie i sprzedaż jest bezwarunkowo zabronioną, i aby wprowadzić kontrolę tożsamości sprzedawanych środków leczniczych przez porównanie ich ze środkami leczniczymi sporządzonymi podług przepisu przyrządzenia, osobliwie wtedy, gdy tożsamość leczniczego środka drogą

poznać dokładnie ilości i jakości składników, nie wolno w ogóle nigdzie a więc i w aptekach trzymać na sprzedaż lub sprzedawać.

§. 2.

Trzymanie na sprzedaż i sprzedawanie przetworów farmaceutycznych, zrobionych czy to według przepisów, zawartych w austryackiej książce aptekarskiej (Pharmacopea austriaca), czy według przepisów aptekarskich innych krajów, dozwolone jest tylko aptekom.

Wyjątek od tego zastrzeżenia stanowią tylko środki dyetetyczne i kosmetyczne, jakoteż środki do czyszczenia zębów, o ile nie są mieszaninami lekarskiemi, tudzież wody lekarskie naturalne i na wzór naturalnych sztucznie przyrządzone, wyroby zdrojowe i bandaże chirurgiczne wszelkiego rodzaju. Atoli sztucznie zrobione roztwory soli kopalnych w wodzie, które według jakości zewnętrznej wydają się wodami lekarskiemi naturalnemi, nie będąc na wzór tychże zrobione, wolno trzymać na sprzedaż i sprzedawać tylko w aptekach.

§. 3.

Trzymanie na sprzedaż i sprzedawanie materyałów, tudzież przetworów chemicznych, które używane bywają wyłącznie do celów lekarskich, zastrzeżone jest aptekom.

Przedmioty służące do celów nie tylko lekarskich lecz także technicznych, przypuszcza się do obrotu powszechnego z zastrzeżeniem dopełnienia warunków ustawowych.

§. 4.

Atoli co się tyczy przedmiotów, w §. 3-cim aptekom zastrzeżonych, Władze administracyjne rządowe upoważnione są stosownie do szczególnych potrzeb i stosunków obszaru administracyjnego za zezwoleniem Ministerstw spraw wewnętrznych i handlu sporządzić i ogłosić spisy takich przedmiotów, których trzymanie na sprzedaż i sprzedawanie także w innych handlach będzie dozwolone.

---

chemicznego rozbioru, farmakognostycznego i drobnowidzowego badania nie da się z całą pewnością oznaczyć.

Rozporządzeniem c. k. Ministerstwa spraw wewnętrznych z dnia 30. listopada 1886 L. 21.099 wydano politycznym władzom krajowym wskazówki dotyczące badania przetworów lekarskich utrzymywanych na składzie w aptekach.

Zarazem zarządzone zostaną owe środki ostrożności, którym przedmioty przypuszczone do powszechnego obrotu, podlegają w drobnej sprzedaży ze względów policyjnych lub zdrowotnych.

Od zamieszczenia w tym spisie wyłączone są wszystkie takie przedmioty, których wydawanie z aptek podlega według przepisu szczególnym ostrożnościom lub ograniczeniom, lub co do których słusznie obawiać się należy nadużycia lub wydawania mylnie zamiast nich środków gwałtownie działających.

§. 5.

Ograniczenia obrotu, przepisane w paragrafach 2. i 3. odnoszą się do drobnej sprzedaży. Postanowienia te nie będą stosowane do handlu hurtownego między producentami, fabrykantami, kupcami i aptekarzami. Względem obrotu trucizn, materyałów trucizny zawierających i przetworów zdrowiu szkodliwych, zatrzymują w zupełności moc swoją przepisy rozporządzenia z dnia 21. kwietnia 1876 (Dz. u. p. Nr. 60).

§. 6,

Wykroczenia przeciwko niniejszemu rozporządzeniu, o ile nie kwalifikują się do ukarania podług ustawy karnej powszechnej lub podług przepisów karnych ustawy przemysłowej, karane będą według rozporządzenia ministeryalnego z dnia 30. września 1857 (Dz. u. p. Nr. 198).

§. 7.

Z zaprowadzeniem rozporządzenia niniejszego, które nabywa mocy jednocześnie z ustawą z dnia 15. marca 1883 (Dz. u. p. Nr. 39), tracą moc dotychczasowe przepisy ustawowe, rozgraniczające prawa sprzedaży między aptekami a handlami materyałów i fabrykami chemicznemi

Rozporządzenie Ministerstw spraw wewnętrznych i handlu z dnia 17. czerwca 1886 (Dz. u. p. Nr. 97), którem częściowo zmienia się i uzupełnia rozporządzenie ministeryalne z dnia 17. września 1883 (Dz. u. p. Nr. 152), tyczące się rozgraniczenia uprawnień między aptekami a handlami materyałów i innymi stycznymi rodzajami przemysłu.

Ministerstwa spraw wewnętrznych i handlu uznały za potrzebne uzupełnić a po części zmienić rozporządzenie ministeryalne z dnia 17. września 1883 (Dz. u. p. Nr. 152), tyczące się rozgraniczenia uprawnień między aptekami a handlami materyałów i innymi stycznymi rodzajami przemysłu, w sposób następujący:

§ 1.

Dla zapobieżenia mylnym wykładom oświadcza się, że wyjątki od przedmiotów, których sprzedaż zastrzeżona jest aptekom, w ustępie 2. §. 2. rozporządzenia ministeryalnego z dnia 17. września 1883 (Dz. u. p. Nr. 152) wyrażone, o ile wyjątki te tyczą się środków dyetetycznych i kosmetycznych jakoteż środków do czyszczenia zębów, tudzież bandażów chirurgicznych, obejmują wszelkie środki dyetetyczne i kosmetyczne, jakoteż wszelkie bandaże chirurgiczne jakiejkolwiek nazwy, nadto wszelkie rodzaje soków owocowych, wyskoków, esencyj, past, pastelek, pomad, plastrów i t. d. i że prawo sprzedawania tych przedmiotów o tyle tylko jest zastrzeżone aptekarzom, o ile są wyrobione według przepisów farmakopei.

§. 2.

Postanowienia §. 3. rzeczonego rozporządzenia ministeryalnego uzupełnia się jak następuje:

O uprawnieniu do sprzedaży materyałów lub przetworów chemicznych, służących do celów lekarskich, gdy jednoczesne techniczne używanie tychże a oraz zastrzeżone aptekarzom prawo sprzedaży daje powód do wątpliwości lub sporu, orzeka w danym razie po zasięgnięciu opinii znawców Ministerstwa spraw wewnętrznych w porozumieniu z Ministerstwem handlu.

§. 3.

W myśl §. 4. rozporządzenia ministeryalnego z dnia 17. września 1883 (Dz. u. p. Nr. 152) pozwala się na zasadzie wniosków Władz administra-

cyjnych krajowych trzymać na sprzedaż i sprzedawać także w innych handlach prócz aptek, pod warunkami w dalszych paragrafach podanymi, następujące przedmioty, przeznaczone wyłącznie do celów lekarskich:

Absinthii herba,
Althaeae folia et radix*),
Angelicae radix*),
Arnicae rhizoma,
Asa foetida,
Aurantii folia,
Calami aromatici rhizoma*),
Calendulae flores,
Capilli Veneris herba,
Cassiae fistulae fructus,
Centaurii minoris herba,
Chamomillae vulgaris flores,
Foeni graeci semen*),
Gentianae radix*),
Graminis rhizoma,
Hyssopi herba,
Inulae radix*),
Imperatoriae rhizoma*),
Iridis florentinae rhizoma,
Jaceae herba,
Lichen islandicus,
Liquiritiae radix*),
Lycopodium,
Malvae flores et folia,
Manna,
Meliloti herba,
Melissae herba,
Menthae crispae folia,
Menthae piperitae folia,
Millefolii herba,
Oleum jecoris aselli,
Oleum lauri,
Ononidis spinosae radix,
Origani herba,
Papaveris Rhoeados flores,
Phelandrii aquatici semen,
Quassiae lignum,
Rhei radix*),
Rosae flores,
Rosmarini folia,
Sambuci flores,
Scolopendrii herba,
Serpylli herba,
Spongia usta,
Tamarindi fructus,
Taraxaci radix,
Tiliae flores,
Trifolii fibrini herba,
Valerianae radix*),
Verbasci flores.

§. 4.

Przemysłowców, którzy otrzymali konsens na zasadzie §. 16. L. 13 ustawy przemysłowej z dnia 20. grudnia 1859 (Dz. u. p. Nr. 227) a względnie na zasadzie §. 15. L. 14 ustawy z dnia 15. marca 1883 (Dz. u. p. Nr. 39), upoważnia się do objęcia w zakres przemysłu swego trzymania na sprzedaż i sprzedawania przedmiotów, wymienionych w §. 3. niniejszego rozporządzenia.

---

*) Według rozporządzenia ministeryalnego z dnia 8. grudnia 1895, L. 20.587 (Dz. u. p. Nr. 188), także w gruboszproszkowanym stanie do celów weterynarnych.

**) Tem samem rozporządzeniem wciągnięto także *folia taraxaci* do wykazu artykułów wymienionych w §. 2.

§. 5.

Przedsiębiorcom handlu materyałów, a w miejscach, gdzie handlu materyałów nie ma, także przedsiębiorcom innych handlów może Władza przemysłowa I. instancyi dać upoważnienie do trzymania na sprzedaż i sprzedawania przedmiotów wymienionych w §. 3-im niniejszego rozporządzenia.

Przy nadawaniu upoważnienia należy mieć na względzie stosunki i potrzeby miejscowe.

Celem uzyskania upoważnienia, ubiegający się winien udowodnić albo świadectwem instytutu publicznego, w którym towaroznawstwo jest wykładane, albo w braku tegoż, złożeniem egzaminu przed lekarzem powiatowym rządowym, że zdoła przerzeczone przedmioty niewątpliwie poznać i od siebie odróżnić.

§. 6.

Sprzedawcy obowiązani są trzymać na składzie przedmioty lekarskie w §. 3. niniejszego rozporządzenia przytoczone, tak w lokalu sprzedaży jak i w magazynach, oddzielnie od innych towarów, w stosownych naczyniach, chroniących je od pyłu i wszelkiego zanieczyszczenia, opatrzonych właściwymi i wyraźnymi napisami, zawsze tylko niezepsute i dobre.

Przedmioty roślinne wolno trzymać w zapasie i sprzedawać tylko nierozdrobione lub grubo pokrajane, żeby na pierwszy rzut oka można było poznać czem są. Na opakowaniu powinna być napisana wyraźnie nazwa wydanego przedmiotu

§. 7.

Władza przemysłowa utrzymywać ma wykaz lokalów sprzedaży i nadzorować je jak najostrzej (§. 8. lit. *a)* ustawy z dnia 30. kwietnia 1870 Dz. u. p. Nr. 68). Mianowicie lekarze urzędowi winni odbywać w nich niekiedy rewizye a przytem baczyć na to, czy sprzedawcy trzymają się granic swego upoważnienia i czy zachowują ściśle przepisy powyższe.

§. 8.

Ze względu na szczególne stosunki, panujące w siedzibach gorączek w Pobrzeżu i Dalmacyi, upoważnia się c. k. Namiestnictwa w Tryeście i Zadarze dozwalać przemysłowcom zaufania godnym trzymania na składzie i sprzedawania siarczanu chiny z aptek wziętego i w aptekach podzielonego na dawki po 0·5 i 1·0 grama.

Torebki, w których dawki te muszą być zachowane, powinny być przez aptekarza zapieczętowane i opatrzone wyraźnymi napisami, podającymi dokładnie ilość dawki; nadto na obwinięciu powinna być wyrażona firma aptekarza, od którego dawki siarczanu chiny zostały nabyte.

Przemysłowiec, który uzyskał upoważnienie do wydawania siarczanu chiny, obowiązany jest nabywać go w sposób wyżej przepisany wyłącznie tylko z aptek i udowodnić, że go tak nabywa osobną książeczką poborczą, w której ilość nabytych dawek i czas nabycia ma być wyrażony i podpisem aptekarza potwierdzony.

§. 9.

Wykroczenia przeciw niniejszemu rozporządzeniu podlegają postanowieniom karnym, podanym w §. 6. rozporządzenia ministeryalnego z dnia 17. września 1883 (Dz. u. p. Nr. 152).

§. 10.

Upoważnienia, dane na zasadzie §§. 5. i 8. niniejszego rozporządzenia, mogą być cofnięte przez Władzę, która dała upoważnienie, także w przypadkach nieprzewidzianych w §. 9., jeżeli co do osoby, której dano upoważnienie, powstaną wątpliwości.

---

b) Co do sprzedaży odręcznej w aptekach.

Rozporządzenie Ministerstwa spraw wewnętrznych z dnia 14. marca 1884 (Dz. u. p. Nr. 34), regulujące sprzedaż bez przepisu lekarskiego w aptekach publicznych.

Odnośnie do przepisów §§. 16. i 17. postanowienia kancelaryi nadwornej z dnia 3. listopada 1808 L. 16.135, które wciągnięte zostały także do instrukcyj dla aptek, przez Władze krajowe wydanych i zrewidowanych, rozporządza się celem dokładniejszego oznaczenia tych leków, których w aptekach nie wolno sprzedawać bez przepisu lekarskiego, co następuje:

1. Następujące leki i przetwory, jakoto:

Aloë, Amylum nitrosum, Chloroformium, Euphorbium, Elaterium, Gutti, Ipecacuanha, Jalapa, Sabina, Scammonium, Syrupus Diacodii;

2. Wszystkie w farmakopei austryackiej „Editio sexta“ i w cenniku lekarstw † oznaczone środki lekarskie.

3. Wszelkie leki, które wprawdzie nie są oznaczone krzyżykiem w farmakopei i cenniku lekarstw, lecz wyszczególnione są w tablicy dawek nieprzekraczalnych, przydanej do cennika lekarstw na rok 1884, — wydawać wolno z aptek tylko za pisemnymi przepisami lekarzy i chirurgów, upoważnionych do wykonywania praktyki lekarskiej.

Podobnież wszelkie przetwory lekarskie, które stosownie do rozporządzenia z dnia 17. września 1883 (Dz. u. p. Nr. 152), tylko w aptekach wolno trzymać na sprzedaż i sprzedawać, jeżeli w skład ich wchodzi jeden ze środków lekarskich, przytoczonych w powyższych ustępach, wydawać wolno tylko za przepisem lekarskim.

Rozporządzenie niniejsze nabywa mocy od dnia ogłoszenia.

Rozporządzenie Ministerstwa spraw wewnętrznych z dnia 1. sierpnia 1884 (Dz. p. p. Nr. 131), zawierające wyjaśnienie do rozporządzenia z dnia 14. marca 1884 (Dz. u. p. Nr. 34), regulującego sprzedaż w aptekach bez przepisu lekarskiego.

Ponieważ przepisy rozporządzenia Ministerstwa spraw wewnętrznych z dnia 14. marca b. r. (Dz. u. p. Nr. 34), mianowicie względem wyłączenia pewnych lekarstw od sprzedaży w aptekach bez przepisu lekarskiego niewłaściwie zostały pojęte, przeto wydają się następujące wyjaśnienia do powyższego rozporządzenia:

1. Przerzeczone rozporządzenie nie tyczy się tych wytworów leczniczych i przetworów farmaceutycznych, co do przyrządzania których nie ma szczególnych przepisów w farmakopei z r. 1869 a względnie w Dodatku do tejże z r. 1878 i które nie są oznaczone krzyżykiem ani w farmakopei, ani w obowiązującym pod tę porę cenniku lekarstw a oraz nie są podług nazw wymienione w wykazie dawek najwyższych do cennika lekarstw przydanym i przedmioty te nie są wyłączone od sprzedaży w aptekach bez przepisu lekarskiego.

Nie podlega więc bynajmniej zarzutowi wydanie bez przepisu lekarskiego „Acetum i Oxymel Scillae, Emplastrum cantharidum, Oleum hyoscyami foliorum coctum, Spiritus sinapis, Pilulae laxantes, Pulvis Doveri, Trochisci Ipecacuanhae i Santonini“ i t. d., o ile przedmioty te zrobione są ściśle podług przepisów, które podaje „Pharmakopea austriaca editio VI“.

2. Również wolno sprzedawać bez przepisu lekarskiego kwas karbolowy i inne przedmioty w wykazie dawek najwyższych wymienione, n. p. *Cuprum sulfuricum*, *Zincum sulfuricum*, o ile nie mają być użyte jako lekarstwa lecz bądź same, bądź rozpuszczone lub z czemś zmięszane, jedynie jako środek odwietrzający; jednakowoż naczynie powinno być opatrzone sygnaturą „Do odwietrzania“ o tem ich przeznaczeniu ostrzegającą.

Pozwala się wydawać bez przepisu lekarskiego chloroform w postaci maści lub balsamu; wszakże ilość chloroformu nie powinna wynosić więcej niż 20 od sta całej mięszaniny.

4. Co do środków leczniczych nie wymienionych w farmakopei austryackiej, w cenniku lekarstw i w wykazie dawek najwyższych, trzymać się należy przy ich wydawaniu ściśle przepisów §§. 16. i 17. dekretu kancelaryi nadwornej z dnia 3. listopada 1808, L. 16.135.

5. Do wydawania leków dla zwierząt, rozporządzenie ministeryalne z dnia 14. marca b. r. (Dz. u. p. Nr. 34) nie stosuje się wcale.

Rozporządzenie Ministerstwa spraw wewnętrznych z dnia 17. grudnia 1894 (Dz. u. p. Nr. 239), zawierające postanowienia co do sprzedaży odręcznej w aptekach, jakoteż co do wyrobu i sprzedaży wytworów leczniczych będących specyfikami farmaceutycznymi.

Na zasadzie §. 2. lit. *e)* ustawy z dnia 30. kwietnia 1870, (Dz. u. p. Nr. 68) Ministerstwo spraw wewnętrznych, biorąc za podstawę opinię techniczną c. k. Najwyższej Rady Zdrowia, uznaje za stosowne uregulować a względnie rozszerzyć upoważnienia dla aptekarzy pod względem odręcznej sprzedaży środków leczniczych, tudzież pod względem wyrobu i sprzedaży specyfików farmaceutycznych, następującemi postanowieniami:

1. Upoważnienia nadane aptekarzom rozporządzeniami z dnia 14. marca 1884 (Dz. u. p. Nr. 34) i z dnia 1. sierpnia 1884 (Dz. u. p. Nr. 131) pod względem sprzedaży odręcznej wytworów leczniczych i przetworów farmaceutycznych rozszerzają się w ten sposób, że pozwala się wydawać bez przepisu lekarskiego z aptek publicznych nietylko wytwory lecznicze i przetwory farmaceutyczne wymionione w obowiązującem siódmem wydaniu farmakopei austryackiej z r. 1889, lecz także te, które zawierają trzy poprzednie wydania farmakopei austryackiej z wyjątkiem tych, co do których przepisy przyrządzenia zostały zmienione w obowiązującem VII wydaniu onejże, tudzież

tych, które w odnośnych wydaniach farmakopei austryackiej oznaczone są jako środki lecznicze, jakie wolno wydawać tylko na przepis lekarza.

Nadto pozwala się, żeby wytwory lecznicze i przetwory farmaceutyczne wyrabiane według przepisów aptekarskich podanych w obowiązujących farmakopeach państw europejskich a co do których rozporządzenia tutejsze nie wymagają przepisu lekarskiego, były w aptekach publicznych odręcznie sprzedawane.

Jednakże rzeczonych aptekarskich wytworów leczniczych i przetworów farmaceutycznych krajowych i zagranicznych nie wolno wprowadzać w obrót pod żadnem innem, lecz tylko pod autentycznem aptekarskiem oznaczeniem.

O ile w obrocie aptecznym krajowych wytworów farmaceutycznych aptekarskich sprzedawane są także takie, które zawierają leki, same przez się wyłączone od sprzedaży odręcznej, n. p. *Pulvis Ipecacuanhae opiatus* i t. p., wolno wydawać je odręcznie tylko w takich dawkach pojedynczych i w takich ilościach całodziennych, żeby dawki dla dorosłych nigdy nie dochodziły aż do granicy oznaczonej w tablicy dawek maksymalnych i żeby dla dzieci były odpowiednio zmniejszane. Nadto przy sprzedaży tych ostatnich przedmiotów farmaceutycznych stosować należy odpowiednio obowiązujące postanowienia rozporządzeń do farmakopei i cenników lekarstw i zachowywać wszelkie ostrożności, potrzebne do zapobieżenia nadużyciom przy kupowaniu lekarstw.

2. Wydany rozporządzeniem z dnia 12. grudnia 1889 (Dz. u. p. Nr. 191) zakaz samowolnego kilkakrotnego wydawania lekarstw z apteki na receptę lekarską utrzymuje się w mocy obowiązującej; jednakże te wytwory lekarskie, które zanim rozporządzenie powyższe nabyło mocy prawa, wyrobione zostały jako przedmioty sprzedaży odręcznej według uwierzytelnionych dawniejszych, we własnym posiadaniu aptek zachowywanych recept lekarskich, jak również wytwory farmaceutyczne, służące z dawiendawna za środki ludowe, o ile nie zawierają materyałów od sprzedaży odręcznej wyłączonych, pozwala się także i nadal sprzedawać w aptekach bez przepisu lekarskiego.

Atoli tak te jak i wszelkie inne wytwory farmaceutyczne w aptekach przyrządzone i na sprzedaż odręczną w zapasie trzymane, wolno sprzedawać tylko pod takiem oznaczeniem, jakie że względu na składniki i działanie okazuje się właściwem, iżby nie dawało powodu do mylnego rozumienia i niewprowadzało w błąd.

Pod innemi a przeto niewłaściwemi oznaczeniami nie wolno wydawać nawet doświadczonych lub aptecznych leków n. p. aptecznych „*Pillulae purgantes*“ (pigułek na przeczyszczenie) pod nazwą „Wiedeńskich pigułek świętej Elżbiety czyszczących krew“, *Spiritus Sinapis* (spirytusu gorczycznego) pod nazwa „Algophonu“ i t. p.

O ile dotychczas nie trzymano się tego zakazu przy wydawaniu poszczególnych przedmiotów sprzedaży odręcznej w handlu aptecznym, zastosować się należy do niego najpóźniej od dnia 31. grudnia 1895.

3. Pozwala się aptekarzom sprzedawać specyfiki farmaceutyczne pod oznaczeniami odpowiedniemi do przepisów punktu 2-go i z wyraźnem na naczyniu umieszczonem wyszczególnieniem składu substancyi leczniczej, jakoteż z dokładnem zachowaniem przepisów, dotyczących się handlu środków lekarskich.

Za specyfiki farmaceutyczne można jednak uważać tylko takie wytwory farmaceutyczne, w których istoty za środek lekarski uznane, jak n. p. *Balsamum Copaivae, Oleum Santali* i t. p., lub przetwory farmaceutyczne, n. p. *Extractum filicis maris, Extractum Cubebae* i inne przetwory farmaceutyczne lub proste ich mięszaniny otrzymały tylko nową postać w sposobie przyrządzenia, która pod względem stosowania bardziej celowi odpowiada lub czyni lekarstwo znośniejszem dla zmysłów widzenia, powonienia smaku n. p. *Capsulae gelatinosae* lub *amylaceae,* Dragées, pigułki powleczone lakiem, klejem i t. p., rozczyny do wstrzykiwania sterelizowane, *Gelatinae medicatae, Suppositoria medicata, Sapones medicati* i t. p.

4. Wszelkie wytwory farmaceutyczne tych rodzajów, które w punktach poprzedzających są oznaczone, w aptece hurtownie przyrządzane i na sprzedaż przeznaczone, zapisywać należy w książce laboratorskiej, podając w niej czas i sposób przyrządzenia jakoteż ilość użytych składników i całego wytworu.

Każde naczynie zawierające odmierzoną dawkę wytworu farmaceutycznego w aptece zrobionego i na sprzedaż odręczną w zapasie trzymanego, opatrzone być powinno sygnaturą podającą firmę apteki, oznaczenie farmaceutyczne środka lekarskiego, cenę i według okoliczności prosty sposób użycia bez ordynacyi lekarskiej.

Każdą dawkę przetworu farmaceutycznego na sprzedaż odręczną w zapasie trzymanego, gdy się ją stronie wydaje, opatrywać należy takimi samymi dopiskami na sygnaturze, jakich wymagają przepisy, tyczące się w ogóle wydawania lekarstw.

Ceny jednej dawki środków lekarskich w aptece w większej ilości wyrabianych, na dawki podzielonych i na sprzedaż w zapasie trzymanych, stosować należy do manipulacyj farmaceutycznych na większy rozmiar uskutecznianych a więc nie ceny taksy receptowej, ustanowionej za zrobienie oddzielne jednego lekarstwa, lecz zniżonej drogą obrachunku z wzięciem za podstawę cen hurtownych, czasu pracy i t. p. podług zasad powszechnych, według których obliczane są stopy cennika lekarstw.

W aptece znajdować się powinno szczegółowe obliczenie ceny każdego w mowie będącego wytworu farmaceutycznego, w tejże aptece sporządzanego i w zapasie trzymanego, uskutecznione podług przeciętnej ilości materyałów leczniczych naraz przetwarzanych, a Władza administracyjna ma rzetelność tego obrachunku sprawdzać.

5. Aptekarz winien utrzymywać zupełne, porządne wykazy wszystkich zapasowych, trzymanych w aptece na sprzedaż nie aptekarskich, krajowych,

jakoteż wszystkich zagranicznych wytworów i specyfików farmaceutycznych, których autentyczne przepisy wyrobu stosownie do postanowienia §. 1. rozporządzenia ministeryalnego z dnia 17. września 1883 (Dz. u. p. Nr. 152) każdego czasu w aptece znajdować się powinny; wykazy te utrzymywać należy oddzielnie dla własnych wyrobów a oddzielnie dla przedmiotów zkądinąd sprowadzonych i okazywać je przy wizytacyi aptek, jakoteż na żądanie Władzy.

Nadto apteka powinna posiadać zbiór egzemplarzy winiet, przepisów użycia i t. p. używanych przy sprzedaży tych wyrobów farmaceutycznych, tudzież ogłoszeń i publikacyj wszelkiego rodzaju przez aptekę wydanych w interesie sprzedaży rzeczonych przedmiotów, ażeby na wezwanie urzędowe mogła je każdego czasu pokazać.

*) 6. Władza administracyjna obowiązana jest nadzorować sporządzania i sprzedaży rzeczonych wytworów farmaceutycznych, badać ich spisy i — z dozwoleniem odwołania się — zabraniać sporządzania i sprzedaży wytworów farmaceutycznych, któreby nie odpowiadały przepisom obowiązującym.

O wyrobie każdego nowego wytworu farmaceutycznego na sprzedaż powszechną przeznaczonego, do którego stosuje się poprzedzające rozporządzenie, winien posiadacz lub odpowiedzialny kierownik apteki, zanim się sprzedaż rozpocznie, uwiadomić Władzę administracyjną I. instancyi.

Jeżeli Władza ta uzna, że nie może we własnym zakresie działania zabronić wyrobu i sprzedaży, przeciw czemu stronie odwołać się wolno, winna przesłać uwiadomienie Władzy administracyjnej krajowej.

Sprzedaż oznajmionego przedmiotu rozpocząć się może w aptece dopiero wtedy, gdy aptekarz otrzyma zawiadomienie urzędowe, że Władza administracyjna krajowa nie uznała za potrzebne zabronić wyrobu i sprzedaży tego przedmiotu.

Przy sprzedaży przedmiotu nie wolno powoływać się na to zawiadomienie urzędowe.

Ministerstwo spraw wewnętrznych zastrzega sobie, że gdyby kiedykolwiek dostrzeżonem zostało nie zgodne z przepisami postępowanie pod względem wyrobu i sprzedaży przedmiotu w mowie będącego, w takim razie, na podstawie zasięgniętej opinii Najwyższej Rady Zdrowia, zabroni wyrabiania tego przedmiotu.

7. Wykroczenia przeciw niniejszemu rozporządzeniu, o ile do nich nie mają być stosowane postanowienia ustawy karnej, karane będą według rozporządzenia ministeryalnego z dnia 30. września 1857 (Dz. u. p. Nr. 198).

---

*) Punkt 6. został zmieniony rozporządzeniem ministeryalnem z 16. kwietnia 1901 Dz. u. p. Nr. 40.

Rozporządzenie Ministerstwa spraw wewnętrznych z 16. kwietnia 1901 (Dz. u. p. Nr. 40), którem zmienia się punkt 6. rozporządzenia Ministerstwa spraw wewnętrznych z dnia 17. grudnia 1894 Dz. u. p. Nr. 239, zawierającego postanowienia co do sprzedaży odręcznej w aptekach, jakoteż co do wyrobu i sprzedaży wytworów leczniczych, będących specyfikami farmaceutycznymi.

Na zasadzie §. 2.. lit. e) ustawy z dnia 30. kwietnia 1870 Dz. u. p. Nr. 68 Ministerstwo spraw wewnętrznych uznaje za stosowne wydać w miejsce punktu 6. rozporządzenia ministeryalnego z dnia 17. grudnia 1894 Dz. u. p. Nr. 239 następujące postanowienia:

6. Władza polityczna pierwszej instancyi obowiązana jest nadzorować sporządzenie i sprzedaż rzeczonych wytworów farmaceutycznych, badać ich spisy i — z dozwoleniem rekursu — zabraniać sporządzenia i sprzedaży wytworów farmaceutycznych, któreby nie odpowiadały przepisom obowiązującym.

O wyrobie każdego nowego wytworu farmaceutycznego na sprzedaż powszechną przeznaczonego, do którego stosuje się poprzedzające rozporządzenie, jakoteż o objęciu na sprzedaż zagranicznych wytworów i specyfików farmaceutycznych (punkt 5), winien posiadacz lub odpowiedzialny kierownik apteki, zanim się sprzedaż rozpocznie, uwiadomić Władzę polityczną pierwszej instancyi.

Jeżeli Władza ta nie uzna za stosowne zabronić we własnym zakresie działania wyrobu lub sprzedaży, winna owo uwiadomienie z dołączeniem autentycznej recepty wytworu i dwóch próbek tego wytworu w oryginalnym wygotowaniu, przesłać do Władzy politycznej krajowej, która, gdyby także nie uznała za stosowne zabronić we własnym zakresie działania wyrobu lub sprzedaży, posłać ma to wszystko do Ministerstwa spraw wewnętrznych.

Przedmiot oznajmiony można w aptece zacząć sprzedawać dopiero w trzy miesiące po oznajmieniu, albo, jeżeli od oznajmiającego zażądano dalszych wyjaśnień co do tego przedmiotu, dopiero w trzy miesiące po wniesieniu ostatniego wyjaśnienia, jeżeli aptekarz nie został pierwej urzędownie zawiadomiony, że Ministerstwo spraw wewnętrznych nie uznało za potrzebne zakazać wyrobu a względnie sprzedaży owego wyrobu.

Przy sprzedaży nie wolno powoływać się na to zawiadomienie urzędowe.

Gdyby potrzebne było badanie wyrobu farmaceutycznego lub zagranicznego wytworu lub specyfiku farmaceutycznego, koszta ponosi aptekarz, który ów przedmiot oznajmił.

Rozporządzenie niniejsze wchodzi w wykonanie niezwłocznie.

Badanie wyrobów farmaceutycznych przez komisyę zawodową najwyższej rady zdrowia.

Według postanowień rozporządzenia Ministerstwa spraw wewnętrznych z dnia 16. kwietnia 1901 Dz. u. p. Nr. 40 wyroby farmaceutyczne, które dla powszechnej sprzedaży są przeznaczone t. j. takie, które mogą być sprzedawane w odręcznej sprzedaży nietylko w tej jednej aptece w której je sporządzono, lecz także po za obrębem tejże lub w obcych aptekach, można dopuścić dopiero wówczas do obrotu aptekarskiego, jeżeli przedłożone Ministerstwu spraw wewnętrznych, ocenione przez osobną na ten cel ustanowioną komisyę fachową najwyższej rady zdrowia i przez orzeczenie ministeryalne w przeciągu 3 miesięcy doręczyć się mające, otrzymają pozwolenie warunkowego lub bezwarunkowego obrotu.

Komisya fachowa najwyższej rady zdrowia postępuje przy ocenianiu tem według regulaminu ustanowionego przez najwyższą radę zdrowia, którego treść jest ważną także dla interesowanych kół producentów aptekarskich i dlatego podaje się go powszechnej wiadomości.

Postanowienia ogólne.

1. Wyroby farmaceutyczne dopuszczone do ogólnego obrotu aptekarskiego mogą być:

a) pojedyncze leki i przetwory farmaceutyczne obowiązującej farmakopei austryackiej wydanie VII. z r. 1889 dopuszczone do odręcznej sprzedaży;

b) teżsame leki i przetwory trzech poprzednich wydań (IV., V. i VI.) farmakopei austryackiej z wyjątkiem przetworów, których przepis sporządzania zmieniono w wydaniu VII.;

c) leki nieobowiązkowe dopuszczone do odręcznej sprzedaży;

d) mieszaniny proste pod *a)*, *b)* i *c)* wyszczególnionych artykułów przeznaczonych do odręcznej sprzedaży, które mogą być wydane bez przepisu lekarskiego;

e) przetwory farmaceutyczne, które zostały sporządzone według innych obowiązujących farmakopei europejskich i według postanowień tutejszo-krajowych rozporządzeń mogą być wydawane także i bez przepisu lekarskiego.

Wyszczególnione jednak tutejszo-krajowe i zagraniczne przetwory farmaceutyczne nie mogą być wprowadzane w handel pod żadną inną nazwą, jak tylko pod pierwotną oficynalną względnie dokładnie przetłumaczoną nazwą;

f) artykuły przeznaczone do odręcznej sprzedaży wyszczególnione w rozporządzeniu ministeryalnem z dnia 17. grudnia 1894 Dz. u. p. Nr. 239 punkt 2. a sporządzone według dawniejszych przepisów lekarskich i od da-

wna używane jako środki ludowe. Te jednakowoż mogą być sprzedawane tylko pod nazwą odpowiadającą ich składowi i działaniu, któraby nie mogła dać powodu do mylnego zrozumienia lub do wprowadzenia w błąd. W końcu:

g) specyfika farmaceutyczne to jest artykuły uznane za leki (balsamy, etery, oleje i t. p.) albo przetwory farmaceutyczne (ekstrakty, tinktury i t. p.) albo pojedyncze mieszaniny tychże przyrządzone w nowej pod względem użycia stosowniejszej albo zmysłom powonienia, wzroku i smaku więcej odpowiadającej formie (kapsułki żelatynowe, dragées, pigułki keratynowe, czopki, mydła, żelatyny lecznicze, płyny do wstrzykiwań i t. p.).

2. Przetwory farmaceutyczne wyszczególnione pod *b)* do *g)* mogą być puszczone przez aptekarzy do ogólnego obrotu aptekarskiego przy zastosowaniu rozporządzeń ministeryalnych z 17. grudnia 1894 Dz. u. p. Nr. 239 i z 16. kwietnia 1901 Dz. u. p. Nr. 40 tyczących się obrotu lekami w ogólności a tak zwanych specyfików farmaceutycznych w szczególności, jeżeli zostały przedtem do władzy politycznej zgłoszone i dotyczący aptekarz otrzymał urzędowe zawiadomienie, że Ministerstwo spraw wewnętrznych nie znalazło powodu do ich zakazania.

Zagraniczne artykuły tego rodzaju mają być w ten sam sposób zgłoszone a mianowicie przez tego aptekarza austryackiego, który je przyjął na skład.

3. Przetwory farmaceutyczne z dopuszczonych do odręcznej sprzedaży artykułów, które wydaje się wyłącznie w obrębie apteki w odręcznej sprzedaży, a więc nie są przeznaczone do ogólnego obrotu, nie należą do kategoryi takich przetworów farmaceutycznych, które w myśl powołanego rozporządzenia ministeryalnego potrzebują zgłoszenia i szczególnego urzędowego zezwolenia; jednakże spis i sposób użycia tych artykułów do odręcznej sprzedaży muszą znajdować się w aptece, aby je mógł przejrzeć lekarz urzędowy względnie komisya rewidująca. Nieprawne artykuły do odręcznej sprzedaży winny być zakazane przez nadzorującą władzę polityczną.

Regulamin

dla ocenienia i opiniowania zgłaszanych specyfików i innych przetworów farmaceutycznych.

A. Specyfika.

I. Badanie pod względem formy.

1. Nazwanie specyfiku farmaceutycznego.

Nazwa musi być wybraną odpowiednio tak co do zawartości jak i do formy według przepisu sporządzenia zgłoszonego artykułu (II. 3) względnie podawać główny albo najważniejszy składnik tegoż artykułu.

Nazwy oficynalne nie mogą być używane dla specyfików farmaceutycznych.

Nazwy fantazyjne, które w Austryi są zastrzeżone marką ochronną, mogą być używane tylko obok nazwy przepisanej z wyraźnem wskazaniem na ich znaczenie jako marki ochronnej.

2. Na naczyniu (pudełku, flaszce, słoiku etc.) musi być nalepioną do wydawania leków przepisana sygnatura, zawierająca nazwę (p. 1.) firmę apteki, cenę i prosty sposób użycia, wykluczający wszelką ordynacyę lekarską.

Przytem należy także zwrócić uwagę na rodzaj opakowania jakoteż na dołączone drukowane atesta, polecenia skuteczności i dzielności specyfiku etc.

II. Badanie przepisu przyrządzania.

3. Przepis przyrządzania mający być dołączonym do zgłoszenia farmaceutycznego specyfiku musi być autentyczny, to znaczy musi być własnoręcznie podpisany przez proszącego (aptekarza, odpowiedzialnego zarządcę apteki) albo przez producenta specyfiku.

Przepis przyrządzania sam może być także drukowanym, data jednak i podpis muszą być pisane.

4. Treść przepisu sporządzenia musi we wszystkich punktach odpowiadać postanowieniom rozporządzeń ministeryalnych z 17. grudnia 1894 r. i 16. kwietnia 1901 r. to jest winien zawierać co do artykułów przeznaczonych do ogólnej wolnej sprzedaży tylko pojedyncze leki albo preparaty farmaceutyczne dopuszczone do odręcznej sprzedaży w aptekach albo co najwyżej pojedyncze mieszanki tychże; zgłoszony specyfik farmaceutyczny musi być rzeczywistą nowością i przedstawiać coś stosownego, pożytecznego, przyjemnego i t. d. pod względem formy, barwy, zapachu, smaku i t. d. a nie może być kombinacyą, któraby robiła wrażenie artykułu obliczonego na wyzysk publiczności.

Specyfiki farmaceutyczne, które są sporządzone na podstawie skomplikowanego przepisu leczniczego, albo które zawierają składniki mogące być wydane tylko na przepis lekarski, muszą być uwierzytelnione przez dołączony prawidłowy i autentyczny przepis lekarski.

Co do tych artykułów musi być na sygnaturze mającej być umieszczoną na każdem naczyniu (patrz p. 1. i 2.) podane także dokładne dawkowanie składnika silnie działającego, zawartego w specyfiku, albo składników tego rodzaju w nim zawartych jakoteż uwaga, że artykuł ten może być wydanym w aptekach tylko na przepis lekarski.

5. Przepis sporządzania musi być badany ze stanowiska czysto chemicznego, farmakologicznego, farmaceutycznego i sanitarno-

policyjnego i musi odpowiadać wymogom i regułom racyonalnego sposobu przepisywania leków i leczenia pod względem jakości i ilości poszczególnych a przedewszystkiem działających składników.

6. Cena ustanowiona dla zgłoszonego specyfiku farmaceutycznego musi być umiarkowaną.

Osądzenie ceny zgłoszonego specyfiku ma nastąpić na podstawie szczegółowego obliczenia cen sporządzania we wielkich ilościach według dat zawartych w przepisanej księdze laboratoryjnej (p. 4. rozporządzenia ministeryalnego z 17. grudnia 1894), które mają być przedłożone przez proszącego w uwierzytelnionym odpisie.

III. Badanie techniczne specyfiku.

7. Badanie techniczne specyfiku farmaceutycznego odbywa się z reguły w laboratoryach stojących do dyspozycyi c. k. Ministerstwu spraw wewnętrznych względnie najwyższej radzie zdrowia.

Wyniki chemicznego i farmakognostycznego badania, uzyskane w każdym razie przy pomocy doświadczenia farmakologicznego muszą tak co do jakości jak i ilości we wszystkich punktach zgadzać się z przedłożonym autentycznym przepisem sporządzania.

Gdyby nie było możliwem przeprowadzić dokładny ilościowy i jakościowy rozbiór artykułu zgłoszonego jako specyfik farmaceutyczny, należy dla kontroli sporządzić go według przedłożonego przepisu *lege artis*, a tak przyrządzony artykuł ma pod względem fizykalnych i chemicznych własności, pod względem formy i działania odpowiadać artykułowi przedłożonemu jako specyfik farmaceutyczny.

IV. Opiniowanie specyfiku farmaceutycznego na podstawie od I—III.

Przy opiniowaniu specyfiku farmaceutycznego winny być na podstawie wyników badań według I—III. przeprowadzonych przestrzegane następujące zasady:

8. *A limine* nie mogą być uznane za specyfika takie przetwory zgłoszone do sprzedaży, które nie okażą się jako specyfika w myśl rozporządzenia ministeryalnego z 17. grudnia 1894 lecz bezsprzecznie jako *arcana* (p. 4.) albo jako naśladownictwa artykułów nie podane w nowej formie dyspenzacyjnej a które zawarte są już w obowiązującej farmakopei austryackiej z r. 1889 (wyd. VII.) wraz z dodatkiem albo w jednem z trzech poprzednich wydań farmakopei austryackiej, albo w jakiejś obecnie obowiązującej farmakopei europejskiej, albo też nie należą do kategoryi artykułów od dawna jako popularnych w ręcznej sprzedaży używanych a określonych w powołanem rozporządzeniu ministeryalnem.

9. Odmówić uznania zgłoszonego specyfiku należy:

a) jeżeli składniki znalezione przy technicznem badaniu (p. 7.) artykułu zgłoszonego jako specyfik farmaceutyczny nie odpowiadają dołączonemu autentycznemu przepisowi przyrządzania mianowicie, gdy znaleziono składniki, które w przepisie przyrządzania nie są wymienione, lub odwrotnie, gdy przy badaniu technicznem nie znaleziono w tym przepisie podanych składników;

b) jeżeli w przepisie sporządzania wymienione składniki w ogólności a szczególnie silnie i bardzo silnie działające nawzajem się wyłączają z chemicznego stanowiska obok siebie istnieć nie mogą, lub jeżeli one tworzą połączenie bezskuteczne albo o działaniu niepożądanem, bardzo silnem lub nawet wprost niebezpiecznem i t. d.;

c) jeżeli składniki wyszczególnione w przepisie przyrządzania pod względem swej istoty i podanej w nim stosunku ilościowego a więc przedłożonej formie specyfiku bezwarunkowo jakościowo i ilościowo odpowiadać nie mogą, jeżeli należy przypuszczać, że ze zmięszania składników podanych w przepisie przyrządzania co do jakości i ilości ich, nie można się spodziewać uzyskania tej formy specyfiku farmaceutycznego, w której został przedłożony;

d) jeżeli dawkowanie składników specyfiku farmaceutycznego w ogólności, szczególnie zaś zawartych w nim składników działających, nie odpowiada przyjętym dawkom normalnym i to tak pod względem dawek pojedynczych jak i zbiorowych;

e) jeżeli cena ustanowiona dla specyfiku farmaceutycznego jest niestosunkowo wysoką.

10. Wyniki badania technicznego przedłoży dotyczący kierownik laboratoryum na posiedzeniu komitetu farmaceutycznego i na podstawie tego badania jakoteż na podstawie zasad pod IV. określonych zostanie zaopiniowany specyfik.

Wynik tego badania, orzeczenie końcowe i wniosek komitetu na pozwolenie lub wzbronienie wciąga się do drukowanego formularza.

Ten ostatni ma zawierać następujące rubryki: przedmiot, nazwa, forma, opakowanie, sygnatura, przepis przyrządzania, cena, uwaga, wynik badania, opinia, wniosek komitetu.

Przewodniczący przedkłada następnie wypełniony formularz wraz z referatem o technicznem badaniu i jego wyniku z krótkiem sprawozdaniem c. k. Ministerstwu spraw wewnętrznych.

B. Artykuły lecznicze, które nie są specyfikami.

11. Pod względem uzyskania pozwolenia na ogólną sprzedaż artykułów, do takiej sprzedaży przeznaczonych a nie kwalifikujących się jako specyfika farmaceutyczne obowiązują przepisy, tyczące się sprzedaży artykułów przeznaczonych do odręcznej sprzedaży.

Zgłaszając przyrządzone leki i przetwory farmaceutyczne do ogólnej sprzedaży zawarte w dawnych wydaniach farmakopei austryackiej albo w farmakopeach innych państw europejskich (uwaga wstępna 1.) winien proszący powołać się na dotyczące wydanie austryackiej lub zagranicznej farmakopei jakoteż przedłożyć autentyczny przepis sporządzania uskuteczniony według dotyczącej farmakopei.

Pod względem postępowania przy fachowo technicznem badaniu wszystkich takich artykułów obowiązują postanowienia wydane dla specyfików farmaceutycznych.

Rozporządzenie Ministerstwa spraw wewnętrznych z dnia 18. maja 1898 Dz. u. p. Nr. 85, którem ogłasza się przepisy dla aptek, mające na celu zapobieżenie jak najskuteczniejsze zamianie lekarstw przy ich przygotowywaniu i wydawaniu*).

Celem jak najskuteczniejszego zapobieżenia zamianie lekarstw w aptekach przy ich przygotowywaniu i wydawaniu, Ministerstwo spraw wewnętrznych na zasadzie opinii Najwyższej Rady zdrowia uznaje za stosowne rozporządzić co następuje:

1. Naczynia zapasowe na środki lekarskie silnie działające, w tablicy I. i II. farmakopei austryackiej Ed. VII. wymienione, w izbie ekspedycyjnej (oficynie) aptecznej zachowywane, powinny mieć zatyczki szklane na krzyż wycięte i oszlifowane (systemu Frankego) i przy zakładaniu nowych aptek, tudzież przy odkupowaniu i dokupowaniu naczyń zapasowych, tylko takie trzeba nabywać.

Ministerstwo spraw wewnętrznych zastrzega sobie wyznaczenie terminu, aż do którego we wszystkich aptekach naczynia zapasowe opatrzone być muszą zatyczkami powyższego rodzaju.

2. Wszelkie naczynia zapasowe na rzeczone środki lekarskie silnie działające powinny być opatrzone na czelnej stronie sygnaturą, to jest napisem

---

*) Rozporządzeniem c. k. Ministerstwa spraw wewnętrznych z dnia 18. maja 1898 L. 15.533 wezwano polityczne Rządy krajowe, aby zwróciły uwagę wszystkich aptekarzy w swym obrębie, względnie gremia aptekarskie, jakoteż wszystkich praktykę wykonujących lekarzy i chirurgów na to rozporządzenie i wezwały ich do ścisłego wykonywania odnośnych przepisów. Polityczne władze zostały zobowiązane przekonywać się o wykonaniu tych zarządzeń przez lekarzy urzędowych przy okazyi dorocznej wizytacyi w wszystkich aptekach publicznych i domowych.

albo utrwalonym tak, żeby się nie starł, albo wypalonym. Na wzmiankowanych powyżej zatyczkach szklanych krzyżowych podobnież napisana być powinna sygnatura i nadto dawka największa dotyczącego leku (tablica III. farmakopei austryackiej, Ed VII.).

Sygnatura ta na naczyniach zapasowych i na zatyczkach szklanych powyższej postaci wykonana być powinna dla środków lekarskich w tablicy I. wymienionych białem pismem na tle czarnem, dla leków w tablicy II. wymienionych czerwonem pismem na tle białem.

Podobne sygnatury powinny mieć także naczynia i pudła na dotyczące środki lekarskie zachowywane w innych lokalach aptecznych (w izbie materyałów, w piwnicy, na strychu).

3. Przepisane powyżej sygnatury na naczyniach zapasowych i pudłach wykonać należy we wszystkich aptekach bez wyjątku najpóźniej aż do 31. grudnia b. r.

4. Właścicielom i samodzielnym kierownikom aptek przypomina się przepisy farmakopei, Ed. VII., tyczące się zachowywania środków lekarskich wymienionych w tablicach I. i II., z tą uwagą, że za ścisłe i sumienne wykonywanie tych przepisów i trzymanie się takowych są ciągle odpowiedzialni.

5. Przepisy powyższe co do zachowywania i sygnatur stosują się według postanowień §. 3. *Normae et Regulae generales* farmakopei austryackiej, Ed. VII., także do środków lekarskich nie objętych farmakopeą (nie oficynalnych), które ze względu na działanie swoje należą do środków lekarskich, wymienionych w tablicy I. i II. farmakopei austryackiej.

6. Przy wydawaniu lekarstw do zewnętrznego użycia naczynia i pudełka takowych opatrywać należy etykietami z czerwonego papieru, przy przygotowywaniu lekarstw do wewnętrznego użycia etykietami z białego papieru.

7. Posiadacze i samodzielni kierownicy aptek obowiązani są najsurowiej przestrzegać, żeby przygotowujący lekarstwo dołożył niezwłocznie odpowiednią etykietę do recepty, podług której robi lekarstwo i z nią do wyszukanego naczynia lub pudełka, tudzież żeby sygnaturę natychmiast po zrobieniu lekarstwa napisał i przytwierdził do naczynia.

8. Przepisy powyższe stosują się także do wszystkich aptek domowych.

9. Lekarzom praktykującym zaleca się dla jak najskuteczniejszego zapobieżenia zamianie lekarstw, żeby w takich razach, gdy jednocześnie zapisują recepty na lekarstwa do wewnętrznego i na lekarstwa do zewnętrznego użycia, które wydane być mają w podobnych naczyniach i mogłyby dać powód do zamiany, nie pisali takich recept na takiej samej kartce, lecz każdą na osobnej i żeby sposób użycia (sygnaturę) dotyczącego lekarstwa podawali zawsze ściśle a unikali oznaczenia „Jak wiadomo“.

Co do ryczałtowego zapisywania recept dla zakładów leczniczych lub ordynacyjnych, przyczem recept nie wręcza się każdemu z osobna choremu,

lecz takowe w formie tak zwanych ekstraktów posyła się do apteki w celu przygotowania, stosować należy środki zarządzeniom powyższym odpowiednie, żeby przez bijące w oczy i wyraźne oznaczenie na naczyniach przeznaczenia lekarstw do wewnętrznego i zewnętrznego użycia, zapobiedz ile możności zamianie lekarstw.

10. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w wykonanie od dnia ogłoszenia.

Rozporządzenie c. k. Ministerstwa spraw wewnętrznych z 2. lutego 1899 L. 18.559 z roku 1898 wydane do wszystkich politycznych Władz krajowych tyczące się sprzedaży przetworów organo-leczniczych.

W ostatnich czasach zauważono kilkakrotnie, że tak zwane przetwory organo-lecznicze bywają stronom odręcznie sprzedawane w publicznych aptekach a także drogueryach.

Władza krajowa zwróci uwagę lekarzy praktykujących, aptekarzy i droguistów przez podwładne sobie starostwa względnie magistraty, że przetwory organo-lecznicze należą do tych środków leczniczych, które według postanowień §. 3. rozporządzenia ministeryalnego z dnia 1. lipca 1899 Dz. u. p. Nr. 107, którem ogłoszono dla powszechnego stosowania się „normae et regulae generales" zawarte w Pharmacopea austr. Ed. VII. mogą być wydawane stronom tylko w aptekach publicznych i na podstawie recepty lekarza do praktyki lekarskiej uprawnionego.

Te środki lecznicze są więc od sprzedaży odręcznej całkowicie wykluczone a aptekarze powinni je pobierać z hurtownych składów aptecznych tylko w opakowaniu oryginalnem, na którem wyraźnie podaną jest firma fabryki.

Aptekarz odpowiedzialny jest za to, by w swej aptece tylko takie środki organo-lecznicze sprzedawał, które są wyrabiane przez całkiem zaufania godne firmy fabryczne.

Rozporządzenie c. k. Ministerstwa spraw wewnętrznych z 2. stycznia 1900 z r. 1899*) do wszystkich krajowych Władz politycznych, tyczące się zakazu używania przetworów farmaceutycznych (ekstraktów) zamiast obowiązkowych lub przez lekarzy zapisywanych lekarstw.

Zrobiono spostrzeżenie, że bywają wprowadzane w handel i ogłaszane jako specyalności farmaceutyczne płynne i suche wyciągi z przetworów leczniczych, jak wywary, napary, nastoje i t. p. a to w tym celu, ażeby przez rozpuszczenie ich w łatwiejszy i szybszy sposób zastąpić przetwór właściwy.

Z uwagi na okoliczność, że takie w ten sposób sporządzone roztwory ekstraktowe tak pod względem swej zawartości, jakoteż siły działania nie mogą być uważane za równoznaczne i równodziałające z przetworami właściwymi leczniczymi, które mają zastępować, c. k. Ministerstwo spraw wewnętrznych po zasięgnięciu opinii Najwyższej Rady zdrowia zakazuje, aby podobnego rodzaju przetwory w publicznych i domowych aptekach używane bywały do zastępowania obowiązkowych przetworów leczniczych lub przez lekarzy zapisywanych, stosując do tego zakazu główne postanowienia §. 2. „normae et regulae generales Pharmakopea austr. Ed. VII.“, według których aptekarz obowiązany jest trzymać się przy wydawaniu leków ściśle przepisów austryackiej Pharmakopei, jak niemniej każdorazowego przepisu recepty lekarza.

O tem zechce c. k. . . . . wszystkich aptekarzy i lekarzy uprawnionych do prowadzenia apteki domowej zawiadomić, celem ścisłego przestrzegania niniejszego rozporządzenia.

Rozporządzenie c. k. Ministerstwa spraw wewnętrznych z dnia 22. lipca 1898 L. 5877 do wszystkich politycznych Rządów krajowych w sprawie zarządzeń przeciw zakazanemu handlowi lekarstwami i szalbierczemu zachwalaniu środków leczniczych.

Zrobiono spostrzeżenie, że szalbiercze zachwalania środków lekarskich i metod leczniczych w dziennikach i publikacyach (pismach ulotnych, kalendarzach i t. p.) przybrały w ostatnich czasach ponownie pożałowania godne rozmiary.

---

*) Z powodu specyalnego wypadku przypomniano rozporządzeniem ministeryalnem z 17. maja 1901 L. 12.491.

I tak zachwalane bywają często takie środki, które w myśl §. 1. al. 2., rozporządzenia Min. z 17. września 1883 (Dz. p. p. Nr. 152) należą do środków tajemnych, i dlatego wykluczone są w ogólności od handlu, — dalej takie artykuły, których sprzedaż ze względów sanitarnych szczegółowemi postanowieniami wyraźnie została zabronioną.

Prócz tego usiłują osoby prywatne lub przedsiębiorstwa zagraniczne, — jak n. p. instytut przyrodo-leczniczy w Sanjana dra Chas Thomasa, którego środek tajemny zakazany został rozporządzeniem Min. z 31. grudnia 1889 L. 24.277 (Öst. San. Wesen T. II., str. 60), — nietylko ofiarować publiczności żądnej leczenia pomoc lekarską z odległości w sposób niedozwolony przez oszukańcze zachwalania w publicznych dziennikach lub przez bezpośrednie nadsyłanie reklam, lecz nadto zachwalają do leczenia różnych chorób środki lekarskie, których skład utrzymują w tajemnicy, i uwodzą publiczność do wzbronionego ich nabywania.

W taki sposób osoby lub przedsiębiorstwa do tego nieuprawnione wykonują w sposób przemysłowy z zagranicy praktykę lekarską i sprzedaż lekarstw, a nawet środków tajemnych w kraju, przez co przekraczają nietylko postanowienia ustawy (§. 343—345), lecz także odnośne przepisy sanitarne gdyż wykonanie praktyki lekarskiej przysłuża tylko osobom mającym prawo obywatelstwa austryackiego i aprobowanym w kraju, sprowadzanie zaś lekarstw zagranicznych dla osób prywatnych nie jest dozwolone bez osobnego pozwolenia krajowej władzy politycznej a sprzedaż środków tajemnych w kraju w ogólności jest zakazana.

Ponieważ te osoby, względnie instytucye, prowadzą partactwo i wzbroniony handel lekarstwami z zagranicy, przeto trudno jest bezpośrednio przeciw nim występywać. — Mimo tego można zapobiedz postępowaniu, które się przyczynia do spełniania wymienionych czynów lub je popiera.

Celem położenia tamy takim nadużyciom, po porozumieniu się z wys. c. k. Ministerstwem sprawiedliwości, które wydało podwładnym nadprokuratoryom państwa odpowiednie polecenia,*) wzywa się c. k. Rząd krajowy do wydania władzom politycznym I. instancyi polecenia żądania w danym przypadku interwencyi sądów, które też skutecznie popierać należy.

Dlatego dołącza się spis tych artykułów, których sprzedaży już dawniej osobnymi reskryptami zakazano i poleca się przez odpowiednie ogłoszenie w urzędowych i nieurzędowych czasopismach podać ten spis do szerokiej wiadomości, a nadto nakazać władzom powiatowym, aby czuwały nad sprzedażą lekarstw tak w aptekach, jak i poza ich obrębem, a zwłaszcza co do sprzedaży tak zwanych specyfików zagranicznych.

---

*) Reskrypt c. k. Ministerstwa sprawiedliwości z dnia 8. lipca 1898, L. 14.924.

Spis

I. środków tajemnych i przetworów lekarskich, których sprzedaż zakazana została rozporządzeniami sanitarnemi.

1. Dekretem kanc. nadw. z 15. września 1883 L. 21.227.

Schneebergera proszek do niuchania, eleksir szwedzki, pigułki Santa-Fosca, esencya życia Franza, esencya życia Augsburga, pigułki paprociowe, pigułki czyszczące krew, krople Jenajskie, norymberski balsam na rany, balsam Seehofera, esencya życia, balsam esencyjny życia, pigułki Haasego, balsam Spykera, pigułki frankfurckie, pigułki Redlingera, eliksir przeciwgnilcowy Vergangnego, balsam Schauera, esencya życia Kiesowa, przylepiec Bauera, olejek wzmacniający słuch, angielski papier przeciw dnie.

2. Reskryptem c. k. Ministerstwa państwa z 29. października 1865 L. 20.069.

Lecznicze cygarety ziołowe dr. Löwyego w Wiedniu.

3. Reskryptem c. k. Min. spraw wewn. z 18. marca 1882 (Nam. L. 18.116 ex 1892).

Środek tajemny: Karpacki eliksir ziołowy B. Fuchsa w Malacce.

4. Rozp. c. k. Min. spraw wewn., skarbu i handlu z 25. kwietnia 1882 Dz. p. p. L. 46 (Nam. L. 35.663 ex 1882).

Cygarety konopne albo indyjskie firmy Grimaulta et Comp. w Paryżu.

5. Reskr. c. k. Min spraw wewn. z 2. czerwca 1885 L. 8599 (Nam. L. 3346 z 1885).

Pigułki Antropinowe Jägera.

6. Rozp. c. k. Min. spraw wewn., handlu i skarbu z 7. kwietnia 1886 Dz. p. p. L. 53 (Nam. L. 51.217 z 1885).

Środki lecznicze elektrohomeopatyczne hr. Mattei.

7. Rozp. c. k. Min. spraw wewn. i handlu z 7. kwietnia 1886 Dz. p. p. L. 126 (Nam. L. 47.508 z 1886).

Środek tajny: Hoppeïna i Hoppeïn-Beer.

8. Reskr. c. k. Min. spraw wewn. z 2. października 1886 L. 14.741 (Nam. L. 65.223 z 1886).

Specyfiki aptekarza Józefa Fürsta w Pradze: Gastrophan, karolinentalska herbata Dawida i proszek przeciw bolowi gardła aptekarza Praskowitza.

9. Reskr. c. k. Min. spraw wewn. z 13. października 1888 L. 12.965 (Nam. L. 62.620 z 1888).

Homeriana.

10. Reskr. c. k. Min. spraw wewn. z 31. grudnia 1889 L. 24.277 (Nam. L. 2609 z 1890).

Środek tajny: Sanjana.

11. Reskr. c. k. Min. spraw wewn. z 8. kwietnia 1890 L. 5312 (Nam. L. 26.645 z 1890).

Artykuły: Safe-Cure-Warnera.

12. Reskr. c. k. Min. spraw wewn. z 29. lipca 1890 L. 14.582 (Nam. L. 58.050 z 1890).

Przetwór leczniczy: Maść cieplic Aacheńskich.

13. Reskr. c. k. Min. spraw wewn. z 23. sierpnia 1890 L. 16.115 (Nam. L. 63.167 z 1890).

Środek tajemny: Biscuits depuratifs Olliviera w Paryżu.

14. Reskr. c. k. Min. spraw wewn. z 15. października 1890 L. 11.511 (Nam. L. 78.784 z 1890).

Przetwór leczniczy: Parai.

15. Reskr. c. k. Min. spraw wewn. z 7. kwietnia 1891 L. 1404 (Nam. L. 27.624 z 1891).

Marienbadzkie pigułku redukcyjne.

16. Reskr. c. k. Min. spraw wewn. z 10. maja 1891 L. 2066 (Nam. L. 37.179 z 1891).

Środek tajemny. Mentolinowy proszek do niuchania.

17. Reskr. c. k. Min. spraw wewn. z 16. sierpnia 1891 L. 16.460 (Nam. L. 65.980 z 1891).

Marienbadzkie pigułki przeciw otyłości.

18. Reskr. c. k. Min. spraw wewn. z 4. lutego 1892 L. 9876 z 1891.

Przetwory złożone, wyrabiane przez firmę F. A. Richtera et Comp. w Rudolstadzie, zaopatrzone kotwiczną marką ochronną: Pain Expeller z kotwicą, Stomakal z kotwicą, Loxa pigułki z kotwicą, miód betelowy z kotwicą, Tamaroni z kotwicą, pigułki Kongo z kotwicą, pigułki Kafir z kotwicą, proszek żołądkowy z kotwicą, Sarsaparillian z kotwicą, Ferola z kotwicą, pastylki z Inga z kotwicą, pigułki Makva z kotwicą, Krakolos z kotwicą, pastylki Penango z kotwicą, maść Lagosa z kotwicą, maść Bolamo z kotwicą, maść przeciwliszajowa z kotwicą.

19. Rozp. c. k. Min. spraw wewn., skarbu i handlu z 29. września 1892 Dz. p. p. L. 179.

Weissmanna „Schlagwasser, olej Baunscheidta i instrument skaryfikacyjny pod nazwą „Lebenswecker“.

20. Reskr. c. k. Min. spraw wewn. z 24. grudnia 1893 L. 30.469 i z 20. września 1894 L. 20.067 (Nam. L. 1052 i 78.492 z 1894).

Balsam cudowny i angielska maść cudowna A. Thierryego w Pregrada (Kroacya).

21. Reskr. c. k. Min. spraw wewn. z 9. maja 1894 L. 9003.

Balsam życia dr. Spudäus.

22. Rozp. c. k. Min. spraw wewn., skarbu i handlu z 17. czerwca 1894 Dz. p. p. L. 135.

Pigułki szwajcarskie Brandta wszelkiego rodzaju.

23. Reskr. c. k. Min. spraw wewn. z 12. listopada 1894 L. 28.011 (Nam. L. 96.223 z 1894).

Przylepiec porowaty Williamsa.

24. Reskr. c. k. Min. spraw wewn. z 23. marca 1895 L. 6577 (Nam. L. 28.078 z 1895).

Przylepiec leczniczy i przyranny Ringelhard-Plöcknera.

25. Rozp. c. k. Min. spraw wewn. i handlu z 13. października 1897 Dz. p. p. L. 239.

Japoński anyż gwiaździsty (owoce Skimmi) do celów aptekarskich i użytkowych wszelkiego rodzaju.

26. Reskr. c. k. Min. spraw wewn. z 17. czerwca 1898 L. 15.478.

Przetwory lecznicze wprowadzone w handel przez firmę „The Koenig“ Medicine Co“ w Chicago.

27. Reskr. c. k. Min. spraw wewn. z 19. maja 1899 L. 8972.

Środek tajemny: „Dr. Schiffmanna proszek na astmę“.

28. Reskr. c. k. Min. spr. wewn. z 24. czerwca 1899 L. 14.968.

Środki lecznicze, mające przeszkadzać zapłodnieniu.

29. Reskr. c. k. Min. spraw wewn. z 12. sierpnia 1899 L. 23.276.

Środek leczniczy: I. H. Nicholsona przeciw cierpieniom uszu.

30. Reskr. c. k. Min. spraw wewn. z 16. marca 1900 L. 5840.

Zachwalany środek uniwersalny dla chorych piersiowo A. Wolffskyego w Berlinie.

31. Rozp. c. k. Min. skarbu, spraw wewn. i handlu z 5. kwietnia 1900 Dz. p. p. Nr. 78.

Dr. K. Schiffmanna proszek przeciw astmie.

32. Reskr. c. k. Min. spraw wewn. z 5. lipca 1900 L. 16.764.

Środek tajemny: „Sanol“.

33. Reskr. c. k. Min. spraw wewn. z 1. września 1900 L. 27.904.

„Sautera elektrohomeopatyczny środek leczniczy (Sternheilmittel)“ wprowadzony w handel przez elektrohomeopatyczny instytut „Paracelsia“ niejakiego Dr. Imfelda w Genewie.

34. Reskr. c. k. Min. spraw wewn. z 9. października 1900 L. 33.708.

„Antiseptyczny środek“ przeciw chorobom zakaźnym, zachwalany przez firmę H. I. Rawischer w Berlinie.

35. Reskr. c. k. Min. spraw wewn. z 4. grudnia 1900 L. 42.147.

„Dr. Spitzera pomada na twarz“.

36. Rozp. c. k. Min. spraw wewn., skarbu i handlu z 23. lipca 1901 Dz. u. p. Nr. 117.

„Dr. Williams Pinkpillen“.

37. Reskr. c. k. Min. spraw wewn. z 20. czerwca 1902 L. 18.798. Środek tajemny firmy W. Kornpointera Następcy w Rheineck w Szwajcaryi.

II. kosmetyków i innych środków, których sprzedaż zabroniona została przez osobne rozporządzenia.

1. Reskrypt c. k. Min. spraw wewn. z 30. czerwca 1900 L. 4955. „Amerykańska woda na włosy“ prof. Whitego.

2. Reskr. c. k. Min. spraw wewn. z 13. listopada 1900 L. 18.329. Środek do farbowania włosów: „Hair Restorer nazionale ristarotare del Capelli Sistema Rosster die Nuora Jork“ preparato (wyrobu) dra A. Guerra in Padova.

3. Rozp. c. k. Min. spraw wewn. i handlu z 17. lipca 1891 Dz. p. p. Nr. 103).
Środki do farbowania włosów: „Aqua amarella“ wyrobu Dr. Williama Bootha i Jana Gosnela et Comp. — „Amerykańska woda na włosy“ Wilhelma Seegersa, — „Hair Restorer“ prof Whitego i Rossetera.

4. Reskr. c. k. Min. spraw wewn. z 10. października 1891 L. 21.015. „Balsam do farbowania włosów“ wyrobu firmy Th. Dahmea-Krölys w Kolonii.

5. Reskr. c. k. Min. spraw wewn. z 23. listopada 1891 L. 23.665. „Balsam na włosy“ zawierający ołów, wyrobu firmy Hanger i Löber w Berlinie.

6. Reskr. c. k. Min. spraw wewn. z 27. stycznia 1902 L. 662. Środek do farbowania włosów wprowadzony w handel pod nazwą „Musbrat“.

7. Reskr. c. k. Min. spraw wewn. z 2. marca 1893 L. 18.694. „Hair Lotion“ środek do farbowania włosów wyrobu Roberta & Co. w Paryżu i Londynie.

8. Reskr. c. k. Min. spraw wewn. z 28. maja 1895 L. 12.989. Środek do farbowania włosów „Krinochrom“ I. Barthola z Berlina.

9. Reskr. c. k. Min. spraw wewn. z 11. czerwca 1895 L. 15.615. Kosmetyki: „Flora Hair Milken i Eau de Lys“ Jana Grolicha w Bernie.

10. Reskr. c. k. Min. spraw wewn. z 10. marca 1896 L. 8101. Środek do farbowania włosów „Regenerator“ wyrobu H. Kielhausera w Gracu.

11. Reskr. c. k. Min. spraw wewn. z 26. czerwca 1896 L. 18.497.
„Glycerin-Schönheitsmilch“ kosmetyk wyrobu Jonasza w Wiedniu.

12. Reskr. c. k. Min. spraw wewn. z 8. listopada 1897 L. 22.757.
Woda na włosy „Melrose“ aptekarza Ludwika Buttina w Lozannie.

13. Reskr. c. k. Min. spraw wewn. z 21. maja 1898 L. 16.179, tyczący się wskazówek co do donoszenia przez urzędy cłowe o wprowadzaniu mechanicznych aparatów prof. Leona lub tym podobnych przeciw osłabieniu męskiemu.

14. Reskr. c. k. Min. spraw wewn. z 18. kwietnia 1899 L. 21.117 ex 1898.
Sprzedaż i reklamowanie tak zwanego „Krzyża-Volty“ jako środka leczniczego i ochronnego przeciw słabościom.

15. Reskr. c. k. Min. spraw wewn. z 10. sierpnia 1899 L. 26.476.
„Galwano-elektryczne łańcuchy“ wyrobu Adolfa Wintera.

16. Rozp. c. k. Min. spraw wewn., handlu i skarbu z 2. października 1899 (Dz. u. p. Nr. 201).
Przyrząd pod nazwą „Occlusiv pessar“ wprowadzony w handel a zarazem „Tutelol“ jako prezerwatywa dla kobiet.

17. Rozp. c. k. Min. spraw wewn., handlu i skarbu z 3. grudnia 1899 (Dz. p. p. Nr. 257).
Sprowadzanie i sprzedaż galwanicznych aparatów służących rzekomo do celów leczniczych i zdrowotnych.

18. Reskr. c. k. Min. spraw wewn. z 19. listopada 1900 L. 38.972.
Sprzedaż opaski zwanej „elektromotorisches Zahnhalsband“ firmy braci Géhring w Berlinie.

19. Rozp. c. k. Min. spraw wewn., skarbu i handlu z 27. sierpnia 1901 (Dz. u. p. Nr. 135).
Sprowadzanie aparatów wprowadzonych w handel przez firmę Rukin & Albrecht w Lipsku pod nazwą „Oxydonor Victory“, „Panaxora“ i „Animator“,

20. Reskr. c. k. Min. spraw wewn. z 26. maja 1902 L. 9337.
Środek do farbowania włosów „Fo“ wyrobu firmy Robert Fischer w Wiedniu.

Spis

przetworów leczniczych (farmaceutyczne specyfika), które na podstawie rozporządzenia ministeryalnego z 16. kwietnia 1901 Dz. u. p. Nr. 40 dopuszczono do powszechnej sprzedaży w publicznych aptekach.

I. Wyroby krajowe.

A. Do wolnej sprzedaży.

1. Pillole ferro-res-chinate antimalarische Marca Rosa aptekarza Guiseppe Salvi w Dernis.

Reskr. c. k. Min. spraw wewn. z 10. marca 1902 L. 4787.

2. Reichenhaller Soole-Pastillen aptekarza A. Molla w Wiedniu.

Reskr. c. k. Min. spraw wewn. z 25. marca 1902 L. 7488.

3. Linimentum mentholi chloroformatum compositum i Stärkungsliniment dla koni, aptekarza Franciszka Sedlaczka w Gaya.

Reskr. c. k. Min. spraw wewn. z 12. czerwca 1902 L. 20.253.

B. Na przepis lekarski.

4. Capsulae i Syrupus guajacoli compos. aptekarza Gustawa Hella w Opawie.

Reskr. c. k. Min. spraw wewn. z 19. maja 1902 L. 6796.

5. Formanpräparate (Forman-Pastillen) firmy R. A. Lingner w Bodenbach.

Reskr. c. k. Min. spraw wewn. z 28. maja 1902 L. 10.001.

II. Wyroby zagraniczne.

A. Do wolnej sprzedaży.

1. Cascarine-Leprince-Pillen. Skład w aptece F. Wisingera w Wiedniu.

Reskrypt c. k. Min. spraw wewn. z 12. listopada 1901 L. 37.383.

B. Na przepis lekarski.

2. Augsburger Magenessenz I. G. Kiesowa. Skład w aptece A. Molla w Wiedniu.

Reskr. c. k. Min. spraw wewn. z 27. listopada 1901 L. 38.078.

3. Paglianosyrup firm Girolamo Pagliano we Florencyi i Ernesto Pagliano w Neapolu.

Reskr. c. k. Minist. spraw wewn. z 31. lipca 1902 L. 30.268.

Cennik lekarstw farmakopei.

Wyłącznie do celów leczniczych używane; oficynalnie przyrządz. leki farm. i farm.-chem. przetwory; których sprzedaż zastrzeżona aptekarzom z wyjątkiem sprzedaży hurtownej między fabrykantami, hurtownikami a aptekarzami		Używane także do celów technicznych, ekonom. i dyetetycz.; chemiczne przetwory; których sprzedaż dozwolona także po za aptekami: za koncesyą — na handel środkami leczniczemi albo za szczegól. zezwolen.	za koncesyą — na handel truciznami	z zastrzeżeniem zachowania przepisów o sprzedaży trucizn	bez zastrzeżenia	Nazwa leku	Ilość gramy	Cena halerzy
—	I	—	—	—	—	**Acetphenetidinum** . .	1	5
—	—	—	—	—	I	Acetum	100	6
I	—	—	—	—	—	„ aromaticum . . .	„	20
I	—	—	—	—	—	„ Scillae . . .	10	5
—	—	—	—	I	—	Acidum aceticum concentr. .	„	6
—	—	—	—	—	I	„ „ dilutum .	100	24
—	—	—	I	—	—	**Acidum arsenicosum pulv.**	1	2
—	I	—	—	—	—	Acidum benzoicum . .	„	8
—	—	—	—	—	I	„ boricum . . .	10	5
—	—	—	—	—	I	„ „ pulv. . .	„	6
—	—	—	—	I	—	**Acidum carbolicum** *) .	„	8
I	—	—	—	—	—	„ „ **liquef.** *)	„	8
—	—	—	—	I	—	„ **chromicum** . .	1	6
—	—	—	—	—	I	Acidum citricum . . .	10	16
—	—	—	—	—	I	„ „ pulv. . .	„	20
—	—	—	—	I	—	„ hydrochloricum concentr.	„	4
I¹)	—	—	—	—	—	„ „ dilutum	„	4
—	—	—	—	—	I	„ lacticum . . .	1	6
—	—	—	—	I	—	„ nitrico-nitrosum . .	10	10
—	—	—	—	I	—	„ nitricum concentr. .	„	5
I¹)	—	—	—	—	—	„ „ dilutum .	„	4
—	I	—	—	—	—	„ phosphoricum . .	„	5
—	—	—	—	—	I	„ pyrogallicum . .	1	8
—	I	—	—	—	—	„ salicylicum . .	10	20
—	—	—	—	I	—	„ sulfuricum concentr. .	10	5
I¹)	—	—	—	—	—	„ „ dilutum .	„	2

*) Porównaj Minist. rozp. z dnia 1. sierpnia 1884 Dz. ust. p. Nr. 131, ust. 2.

¹) Odnosi się tylko do przetworu sporządzonego wedle przepisu farmakopei.

Wyłącznie do celów leczniczych używane; oficynalnie przyrządzone leki farm. i farm.-chem. przetwory; których sprzedaż zastrzeżona aptekarzom z wyjątkiem sprzedaży hurtownej między fabrykantami, hurtownikami a aptekarzami	Wyłącznie do celów leczniczych używane; chemiczne przetwory; których sprzedaż zastrzeżona aptekarzom z wyjątkiem sprzedaży hurtownej między fabrykantami, hurtownikami a aptekarzami	Wyłącznie do celów leczniczych używane; chemiczne przetwory; których sprzedaż dozwolona także po za aptekami; za koncesyą na handel środkami leczniczemi albo za szczegól. zezwolen.	Używane także do celów technicznych, ekonom. i dyetetycz.; chemiczne przetwory; których sprzedaż dozwolona także po za aptekami; za koncesyą na handel truciznami	Używane także do celów technicznych, ekonom. i dyetetycz.; chemiczne przetwory; których sprzedaż dozwolona także po za aptekami; z zastrzeżeniem zachowania przepisów o sprzedaży trucizn	Używane także do celów technicznych, ekonom. i dyetetycz.; chemiczne przetwory; których sprzedaż dozwolona także po za aptekami; bez zastrzeżenia	Nazwa leku	Ilość gramy	Cena halerzy
—	—	—	—	—	I	Acidum tannicum . . .	10	24
—	—	—	—	—	I	„ tartaricum . . .	„	10
—	—	—	—	—	I	„ „ pulv. . .	„	12
—	—	—	—	I	—	Aether	„	4
—	I	—	—	—	—	„ aceticus . . .	„	14
—	I	—	—	—	—	**Aloë pulv.** . .	„	8
—	—	—	—	—	I	Alumen . . .	100	15
—	—	—	—	—	I	„ pulv. . . .	10	3
I[1])	—	—	—	—	—	„ ustum pulv. . .	„	8
I	—	—	—	—	—	Aluminium aceticum solut. .	100	35
—	—	—	—	—	I	„ sulfuricum .	10	4
—	—	—	—	I	—	Ammonia	„	3
—	I	—	—	—	—	Ammoniacum pulv. . .	„	12
I	—	—	—	—	—	Ammonium aceticum solut. .	„	10
—	I	—	—	—	—	„ bromatum .	„	36
—	—	—	—	—	I	„ carbonicum .	„	5
—	—	—	—	—	I	„ chloratum . .	„	5
—	—	—	—	—	I	Amygdalae amarae . . .	„	5
—	—	—	—	—	I	„ dulces . . .	„	6
—	—	—	—	—	I	„ „ decortic. .	„	8
—	I	—	—	—	—	**Amylium nitrosum** . .	1	5
—	—	—	—	—	I	Amylum Marantae pulv. . .	100	65
—	—	—	—	—	I	„ Oryzae pulv. . .	„	40
—	—	—	—	—	I	„ Tritici pulv. . .	„	30
I	—	—	—	—	—	Antidotum Arsenici albi . .	Dawka	230
—	I	—	—	—	—	**Antifebrinum** . . .	1	2
—	I	—	—	—	—	**Antipyrinum** . . .	„	6
I	—	—	—	—	—	„ **Coffeino-citricum***)	„	10

[1]) Odnosi się tylko do przetworu sporządzonego wedle przepisu farmakopei.
*) Zobacz uwagę umieszczoną na końcu.

Wyłącznie do celów leczniczych używane: officynalnie przyrządz. leki farm. i farm.-chem. przetwory; których sprzedaż zastrzeżona aptekarzom z wyjątkiem sprzedaży hurtownej między fabrykantami, hurtownikami a aptekarzami	Wyłącznie do celów leczniczych używane: chemiczne przetwory	Używane także do celów technicznych, ekonom. i dyetetycz.: chemiczne przetwory, których sprzedaż dozwolona także po za aptekami: za koncesyą na handel środkami leczniczemi albo za szczegól. zezwolen.	za koncesyą na handel truciznami	z zastrzeżeniem zachowania przepisów o sprzedaży trucizn	bez zastrzeżenia	Nazwa leku	Ilość (gramy)	Cena (halerzy)
—	I	—	—	—	—	**Antipyrinum salicylicum** *)	10	50
—	I	—	—	—	—	**Apomorphin. hydrochlor.**	0·01	4
I	—	—	—	—	—	**Aqua Amygdal. amar. conc.**	10	14
I	—	—	—	—	—	Aqua Amygdal. amar. diluta .	„	2
I	—	—	—	—	—	„ aromatica spirituosa .	100	32
—	—	—	—	—	I	„ Aurantii florum . .	10	6
I	—	—	—	—	—	„ Calcis	100	6
I	—	—	—	—	—	„ carbolisata . . .	„	8
I	—	—	—	—	—	„ carminativa . . .	„	24
I	—	—	—	—	—	„ Chamomillae . . .	„	20
I	—	—	—	—	—	„ Chlori	10	5
I	—	—	—	—	—	„ Cinnamomi simplex .	100	22
I	—	—	—	—	—	„ „ spirituosa	„	50
—	—	—	—	—	I	„ destillata . . .	„	5
—	—	—	—	—	I	„ „ . . .	1000	30
I	—	—	—	—	—	„ Foeniculi . . .	100	16
I	—	—	—	—	—	„ Goulardi . . .	Cennik robót aptek. (Nr. 50)	
I	—	—	—	—	—	„ kresolica . . .	100	12
—	I	—	—	—	—	**Aqua Laurocerasi** . .	10	8
I	—	—	—	—	—	Aqua Melissae . . .	100	24
I	—	—	—	—	—	„ Menthae piperitae . .	„	30
I	—	—	—	—	—	„ plumbica . . .	Cennik robót aptek. (Nr. 50)	
I[1])	—	—	—	—	—	„ Rosae	100	20
I	—	—	—	—	—	„ Rubi Idaei . . .	„	18
I	—	—	—	—	—	„ Salviae . . .	„	22
—	I	—	—	—	—	Araroba depurata . . .	1	8
—	—	—	—	I	—	**Argentum nitric. crystall.** .	„	16

[1]) Odnosi się tylko do przetworu sporządzonego wedle przepisu farmakopei.
*) Zobacz uwagę umieszczoną na końcu.

Wyłącznie do celów leczniczych używane			Używane także do celów technicznych, ekonom. i dyetetycz.			Nazwa leku	Ilość	Cena
oficynalnie przyrząd. leki farm. i farm.-chem. przetwory	chemiczne przetwory							
których sprzedaż zastrzeżona aptekarzom z wyjątkiem sprzedaży hurtownej między fabrykantami, hurtownikami a aptekarzami		których sprzedaż dozwolona także po za aptekami						
		za koncesyą		z zastrzeżeniem zachowania przepisów o sprzedaży trucizn	bez zastrzeżenia			
		na handel środkami leczniczemi albo za szczególn. zezwolen.	na handel truciznami				gramy	halerzy
I	—	—	—	—	—	**Argentum nitric. fusum** .	1	20
I	—	—	—	—	—	Argentum nitric. cum Kalio nitric.	„	10
—	—	I	—	—	—	Asa foetida pulv. . . .	10	20
—	I	—	—	—	—	**Atropinum sulfuric.** .	0·1	34
—	—	—	—	—	I	Axungia Porci . . .	100	40
I	—	—	—	—	—	„ „ benzoata . .	10	8
—	—	—	—	—	I	Balsamum Copaivae . .	„	14
—	—	—	—	—	I	„ Peruvianum . .	„	38
—	—	—	—	—	I	„ Tolutanum . .	„	22
—	—	—	—	—	I	Benzoë pulv. . . .	„	20
—	I	—	—	—	—	**Bismuthum subgallicum** *).	„	60
I	—	—	—	—	—	Bismuth. subnitric. . . .	1	6
—	—	—	—	—	I	Bolus alba pulv. . . .	100	35
—	I	—	—	—	—	Bulbus Scillae sicc. pulv. .	1	3
—	—	—	—	—	I	Calcium carbonic. nativ. pulv.	100	18
—	—	—	—	—	I	„ „ praecipitatum	„	24
—	—	—	—	—	I	„ „ purum .	10	28
—	—	—	—	—	I	„ hypochlorosum .	100	12
—	—	—	—	—	I	„ oxydatum pulv. . .	„	12
I	—	—	—	—	—	„ oxysulfurat. solutum .	„	40
I	—	—	—	—	—	„ phosphoricum . .	10	60
—	—	—	—	—	I	„ sulfuricum ustum .	100	5
—	—	—	—	—	I	Camphora	10	14
—	I	—	—	—	—	**Cantharides pulv.** . .	„	24
—	—	—	—	—	I	Carbo Ligni depurat. . .	100	22
—	—	—	—	—	I	Carrageen sciss. . . .	10	4
—	—	—	—	—	I	Caryophylli pulv. . . .	„	15
—	I	—	—	—	—	Castoreum pulv. . . .	0·1	10
—	—	—	—	—	I	Catechu pulv.	10	14

*) Zobacz uwagę umieszczoną na końcu.

Wyłącznie do celów leczniczych używane				Używane także do celów technicznych, ekonom. i dyetetycz.		Nazwa leku	Ilość	Cena
oficynalnie przyrząd. leki farm. i farm.-chem. przetwory	chemiczne przetwory							
których sprzedaż zastrzeżona aptekarzom z wyjątkiem sprzedaży hurtownej między fabrykantami, hurtownikami a aptekarzami		których sprzedaż dozwolona także po za aptekami						
		za koncesyą						
		na handel środkami leczniczemi albo za szczegól. zezwolen.	na handel truciznami	z zastrzeżeniem zachowania przepisów o sprzedaży trucizn	bez zastrzeżenia		gramy	halerzy
—	I	—	—	—	—	Caules Dulcamarae sciss. .	100	10
—	—	—	—	—	I	Cera alba	10	10
—	—	—	—	—	I	„ flava	„	8
I	—	—	—	—	—	Ceratum Cetacei . . .	„	15
I	—	—	—	—	—	„ fuscum . . .	„	10
—	—	—	—	—	I	Cetaceum	„	10
I	—	—	—	—	—	Charta sinapisata . . .	1 sztuka	8
—	I	—	—	—	—	Chininum bisulfuric. . .	1	15
I	—	—	—	—	—	„ ferro-citricum .	„	10
—	I	—	—	—	—	„ hydrochloricum .	„	18
—	I	—	—	—	—	„ sulfuricum . .	„	15
I	—	—	—	—	—	„ tannicum . .	„	15
—	I	—	—	—	—	**Chloralum hydratum** . .	„	3
—	I	—	—	—	—	**Chloroformium** *) . .	10	10
—	I	—	—	—	—	**Cocainum hydrochloricum**	0·1	18
—	I	—	—	—	—	**Codeinum hydrochloricum**	„	12
—	I	—	—	—	—	**Coffeinum**	1	22
I	—	—	—	—	—	„ **Natrio-benzoicum**	„	20
I[1])	—	—	—	—	—	Collemplastrum adhaesivum .	500$^{cm^2}$	60
I	—	—	—	—	—	„ salicylatum .	„	80
—	—	—	—	—	I	Collodium	10	10
I	—	—	—	—	—	„ elasticum . .	„	10
I	—	—	—	—	—	Collyrium adstringens luteum .	„	6
—	—	—	—	—	I	Colophonium	„	2
—	I	—	—	—	—	Cortex Cascarillae rudit. tus. .	„	8
—	I	—	—	—	—	„ „ pulv. . .	„	10
—	I	—	—	—	—	„ Chinae rudit. tus. .	„	14
—	I	—	—	—	—	„ „ pulv. . . .	„	20

*) Porównaj Minist. rozp. z dnia 1. sierpnia 1884 Dz. u. p. Nr. 131, ust. 2.
[1]) Odnosi się tylko do przetworu sporządzonego wedle przepisu farmakopei.

Wyłącznie do celów leczniczych używane			Używane także do celów technicznych, ekonom. i dyetetycz.			Nazwa leku	Ilość	Cena
oficynalnie przyrządz. leki farm. i farm.-chem. przetwory	chemiczne przetwory							
których sprzedaż zastrzeżona aptekarzom z wyjątkiem sprzedaży hurtownej między fabrykantami, hurtownikami i aptekarzami		których sprzedaż dozwolona także po za aptekami: za koncesyą						
		na handel środkami leczniczemi albo za szczególn. zezwolen.	na handel truciznami	z zastrzeżeniem zachowania przepisów o sprzedaży trucizn	bez zastrzeżenia		gramy	halerzy
—	—	—	—	—	I	Cortex Cinnamomi rudit. tus.	10	8
—	—	—	—	—	I	" " pulv.	"	12
—	I	—	—	—	—	" Condurango rudit. tus.	"	6
—	I	—	—	—	—	" Frangulae sciss.	"	3
—	—	—	—	—	I	" Fructus Aurantii sciss.	"	12
—	—	—	—	—	I	" " Citri sciss.	"	10
—	I	—	—	—	—	" Granati rudit tus.	"	6
—	I	—	—	—	—	" " pulv.	"	10
—	I	—	—	—	—	" Quebracho rudit. tus.	"	5
—	—	—	—	—	I	" Quercus sciss.	100	20
—	—	—	—	—	I	" " pulv.	10	8
—	I	—	—	—	—	" Rhamni Purshiani rud. tus.	"	5
—	—	—	—	—	I	" Salicis sciss.	100	22
—	—	—	—	—	I	Crocus	1	26
—	—	—	—	—	I	" pulv.	"	30
—	—	—	—	I	—	**Cuprum sulfuricum** *)	10	6
I	—	—	—	—	—	Decoct Sarsapar. comp. fortius	Cennik robót aptek. (Nr. 5, 8 i 50)	
I	—	—	—	—	—	" " " mitius	Cennik robót aptek. (Nr. 5 i 50)	
I	—	—	—	—	—	Elaeosacchara	Cennik robót aptek. (Nr. 2 i 32)	
I	—	—	—	—	—	Electuarium aromaticum	10	8
I	—	—	—	—	—	" lenitivum	"	12
—	—	—	—	—	I	Elemi	"	12
I¹)	—	—	—	—	—	Emplastrum adhaesivum	500 cm^2	30
I¹)	—	—	—	—	—	" Anglicanum	100 cm^2	40
I	—	—	—	—	—	" Cantharidum	10	20
I	—	—	—	—	—	" " perpet.	"	30
I	—	—	—	—	—	" Cerussae	"	10
I	—	—	—	—	—	" Conii	"	10

*) Porównaj Minist. rozp. z dnia 1. sierpnia 1884 Dz. u. p. Nr. 131, ust. 2.
¹) Odnosi się tylko do przetworu sporządzonego wedle przepisu farmakopei.

Wyłącznie do celów leczniczych używane: oficynalnie przyrząd. leki farm. i farm.-chem. przetwory	chemiczne przetwory: których sprzedaż zastrzeżona aptekarzom z wyjątkiem sprzedaży hurtownej między fabrykantami, hurtownikami a aptekarzami	Używane także do celów technicznych, ekonom. i dyetetycz.: których sprzedaż dozwolona także po za aptekami: za koncesyą: na handel środkami leczniczemi albo za szczegół. zezwolen.	za koncesyą: na handel truciznami	z zastrzeżeniem zachowania przepisów o sprzedaży trucizn	bez zestrzeżenia	Nazwa leku	Ilość: gramy	Cena: halerzy
I	—	—	—	—	—	Emplastrum Diachylon composit.	10	10
I	—	—	—	—	—	„ „ simplex .	„	6
I	—	—	—	—	—	„ Hydrargyri . .	„	15
I	—	—	—	—	—	„ „ extensum	500 cm^2	80
I	—	—	—	—	—	„ Meliloti . .	10	8
I	—	—	—	—	—	„ Minii . . .	„	10
I	—	—	—	—	—	„ oxycroceum . .	„	30
I	—	—	—	—	—	„ saponatum . .	„	10
I	—	—	—	—	—	„ „ extensum	500 cm^2	60
I	—	—	—	—	—	Emulsiones	Cennik robót aptek. (Nr. 11)	
—	I	—	—	—	—	**Euphorbium pulv.** . .	10	14
I	—	—	—	—	—	**Extractum Aconiti radicis**	1	15
I	—	—	—	—	—	„ **Aloës** . . .	10	24
I	—	—	—	—	—	„ **Belladonn. fol.**	1	18
I	—	—	—	—	—	Extractum Calami aromatici .	„	15
I	—	—	—	—	—	„ Calumbae . .	„	32
I	—	—	—	—	—	**Extractum Cannabis Indic.**	„	40
I	—	—	—	—	—	Extractum Centaurii minoris .	10	60
I	—	—	—	—	—	„ Chinae . . .	1	18
I	—	—	—	—	—	**Extractum Colocynthidis** .	„	38
I	—	—	—	—	—	„ **Condurango fluidum**	10	34
I	—	—	—	—	—	**Extractum Conii herbae** .	1	15
I	—	—	—	—	—	Extractum Cubebae . .	„	22
I	—	—	—	—	—	**Extractum Filicis maris** .	„	25
I	—	—	—	—	—	Extractum Gentianae . . .	10	35
I	—	—	—	—	—	„ Graminis . .	„	30
I	—	—	—	—	—	**Extractum Granati** . .	1	14
I	—	—	—	—	—	„ **Hydrastidis fluidum** .	10	62
I	—	—	—	—	—	„ **Hyoscyami foliorum** .	1	16
I	—	—	—	—	—	Extractum Liquiritiae . .	10	32
I	—	—	—	—	—	„ Malatis Ferri .	„	20

Wyłącznie do celów leczniczych używane: oficynalnie przyrzą. leki farm. i farm.-chem. przetwory; których sprzedaż zastrzeżona aptekarzom z wyjątkiem sprzedaży hurtownej między fabrykantami, hurtownikami i aptekarzami	Używane także do celów technicznych, ekonom. i dyetetycz.: chemiczne przetwory; których sprzedaż zastrzeżona aptekarzom z wyjątkiem sprzedaży hurtownej między fabrykantami, hurtownikami i aptekarzami	chemiczne przetwory, których sprzedaż dozwolona także po za aptekami: za koncesyą na handel środkami leczniczemi albo za szczegól. zezwolen.	chemiczne przetwory, których sprzedaż dozwolona także po za aptekami: za koncesyą na handel truciznami	chemiczne przetwory, których sprzedaż dozwolona także po za aptekami: z zastrzeżeniem zachowania przepisów o sprzedaży trucizn	chemiczne przetwory, których sprzedaż dozwolona także po za aptekami: bez zastrzeżenia	Nazwa leku	Ilość gramy	Cena halerzy
I	—	—	—	—	—	**Extractum Opii** . . .	1	25
I	—	—	—	—	—	Extractum Quassiae . .	„	24
I	—	—	—	—	—	„ Quebracho fluidum	10	32
I	—	—	—	—	—	„ Ratanhiae . .	1	14
I	—	—	—	—	—	„ Rhamni Pursh. fluid.	10	40
I	—	—	—	—	—	„ Rhei . . .	1	12
I	—	—	—	—	—	**Extractum Scillae** . .	„	14
I	—	—	—	—	—	„ **Secalis cornuti**	„	24
I	—	—	—	—	—	„ **Strychni** .	„	28
I	—	—	—	—	—	Extractum Taraxaci . .	10	34
I	—	—	—	—	—	„ Trifolii fibrini .	„	36
I	—	—	—	—	—	Ferrum carbonic. saccharat. .	„	24
—	I	—	—	—	—	„ citricum ammoniat. .	1	8
—	I	—	—	—	—	„ hydrooxyd. dialys. liqu.	10	8
—	I	—	—	—	—	„ lacticum . . .	1	4
—	I	—	—	—	—	„ et Natrium pyrophosph.	„	4
I	—	—	—	—	—	„ oxydatum saccharatum	10	20
—	—	—	—	—	I	„ pulveratum . .	„	8
—	I	—	—	—	—	„ reductum . .	1	5
I	—	—	—	—	—	„ sesquichlorat. crystall.	10	10
I	—	—	—	—	—	„ „ solutum	„	8
—	—	—	—	—	I	„ sulfuricum . .	„	4
—	—	—	—	—	I	„ „ praecipitatum	„	15
—	I	—	—	—	—	Flores Arnicae sciss. . .	„	4
—	I	—	—	—	—	„ Chamomillae Romanae	„	6
—	—	I	—	—	—	„ „ vulgaris .	„	6
—	I	—	—	—	—	„ Chamom. vulg. rudit. tus.	„	8
—	I	—	—	—	—	„ „ „ pulv.	„	12
—	I	—	—	—	—	„ Cinae	„	4
—	I	—	—	—	—	„ „ pulv. . . .	„	8

Wyłącznie do celów leczniczych używane: oficynalnie przyrządz. leki farm. i farm.-chem. przetwory — których sprzedaż zastrzeżona aptekarzom z wyjątkiem sprzedaży hurtownej między fabrykantami, hurtownikami i aptekarzami	Wyłącznie do celów leczniczych używane: chemiczne przetwory — których sprzedaż zastrzeżona aptekarzom z wyjątkiem sprzedaży hurtownej między fabrykantami, hurtownikami i aptekarzami	Wyłącznie do celów leczniczych używane: chemiczne przetwory — których sprzedaż dozwolona także po za aptekami, za koncesyą: na handel środkami leczniczemi albo za szczegól. zezwolen.	Używane także do celów technicznych, ekonom. i dyetetycz.: których sprzedaż dozwolona także po za aptekami, za koncesyą: na handel truciznami	Używane także do celów technicznych, ekonom. i dyetetycz.: z zastrzeżeniem zachowania przepisów o sprzedaży trucizn	Używane także do celów technicznych, ekonom. i dyetetycz.: bez zastrzeżenia	Nazwa leku	Ilość gramy	Cena halerzy
—	I	—	—	—	—	Flores Koso sciss.	10	10
—	I	—	—	—	—	„ „ pulv.	„	15
—	—	—	—	—	I	„ Lavandulae	„	14
—	—	I	—	—	—	„ Malvae	„	8
—	—	I	—	—	—	„ Rhoeados sciss.	„	10
—	—	I	—	—	—	„ Rosae sciss.	„	10
—	—	I	—	—	—	„ Sambuci	„	5
—	—	I	—	—	—	„ Tiliae sciss.	„	5
—	—	I	—	—	—	„ Verbasci	„	15
—	—	I	—	—	—	Folia Althaeae sciss.	100	20
—	—	I	—	—	—	„ Aurantii „	10	4
—	I	—	—	—	—	**Folia Belladonnae sciss.**	„	6
—	I	—	—	—	—	„ „ **pulv.**	1	2
—	I	—	—	—	—	Folia Coca sciss.	10	14
—	I	—	—	—	—	„ „ pulv.	„	25
—	I	—	—	—	—	**Folia Digitalis sciss.**	„	5
—	I	—	—	—	—	„ „ **pulv.**	1	2
—	I	—	—	—	—	„ **Hyoscyami sciss.**	10	6
—	I	—	—	—	—	„ „ **rudit tus.**	„	8
—	—	I	—	—	—	Folia Malvae sciss.	100	30
—	—	I	—	—	—	„ Melissae „	10	5
—	—	I	—	—	—	„ Menthae-crispae sciss.	„	6
—	—	I	—	—	—	„ „ piperitae sciss.	„	8
—	I	—	—	—	—	„ „ „ pulv.	„	12
—	—	I	—	—	—	„ Rosmarini sciss.	„	2
—	—	—	—	—	I	„ Salviae „	„	5
—	I	—	—	—	—	„ „ pulv.	„	10
—	I	—	—	—	—	„ Sennae Alexandr. sciss.	„	10
—	I	—	—	—	—	„ „ „ pulv.	„	16

Wyłącznie do celów leczniczych używane			Używane także do celów technicznych, ekonom. i dyetetycz.			Nazwa leku	Ilość	Cena
oficynalnie przyrząd. leki farm. i farm.-chem. przetwory	chemiczne przetwory							
których sprzedaż zastrzeżona aptekarzom z wyjątkiem sprzedaży hurtownej między fabrykantami, hurtownikami a aptekarzami		których sprzedaż dozwolona także po za aptekami: za koncesyą: na handel środkami leczniczemi albo za szczegól. zezwolen.	za koncesyą: na handel truciznami	z zastrzeżeniem zachowania przepisów o sprzedaży trucizn	bez zastrzeżenia		gramy	halerzy
—	I	—	—	—	—	Folia Sennae de Tinnev. scis.	10	5
—	I	—	—	—	—	„ „ „ pulv.	„	8
—	I	—	—	—	—	„ „ „ sine resina	„	16
—	I	—	—	—	—	**Folia Stramonii sciss.** .	„	4
—	—	I	—	—	—	Folia Taraxaci sciss. . .	100	22
—	—	—	—	—	I	„ Theae	10	25
—	—	I	—	—	—	„ Trifolii fibrini sciss. .	100	28
—	I	—	—	—	—	„ „ „ pulv. .	10	8
—	I	—	—	—	—	„ Uvae ursi . . .	100	28
—	—	—	—	I	—	**Formaldehydum solutum** .	10	8
—	I	—	—	—	—	Fructus Anisi stellati rudit. tus	„	10
—	I	—	—	—	—	„ „ „ pulv. .	„	15
—	—	—	—	—	I	„ Anisi vulgaris . .	100	34
—	I	—	—	—	—	„ „ „ pulv. .	10	10
—	—	—	—	—	I	„ Capsici pulv. . .	„	8
—	—	—	—	—	I	„ Cardamomi rudit. tus.	1	10
—	—	—	—	—	I	„ Carvi . . .	100	28
—	I	—	—	—	—	„ „ pulv. . .	10	10
—	—	I	—	—	—	„ Cassiae Fistulae sciss.	100	22
—	I	—	—	—	—	**Fructus Colocynthid. pulv.**	1	8
—	—	—	—	—	I	Fructus Coriandri . . .	100	16
—	I	—	—	—	—	„ Cubebae pulv . .	10	12
—	—	—	—	—	I	„ Foeniculi . . .	100	28
—	I	—	—	—	—	„ „ pulv. . .	10	8
—	—	—	—	—	I	„ Juniperi rudit. tus. .	100	14
—	—	—	—	—	I	„ Lauri „ „ .	„	30
—	I	—	—	—	—	**Fructus Papaver. rud. tus.**	10	10
—	—	—	—	—	I	Fructus Piperis nigri pulv. .	„	10
—	—	I	—	—	—	„ Tamarindi . . .	„	3
—	—	—	—	—	I	„ Vanillae . .	1	22
—	—	—	—	—	I	Fungus igniarius . . .	10	8

Wyłącznie do celów leczniczych używane		Używane także do celów technicznych, ekonom. i dyetetycz.				Nazwa leku	Ilość	Cena
oficynalnie przyrząd. leki farm. i farm.-chem. przetwory	chemiczne przetwory							
których sprzedaż zastrzeżona aptekarzom z wyjątkiem sprzedaży hurtownej między fabrykantami, hurtownikami a aptekarzami		których sprzedaż dozwolona także po za aptekamt						
		za koncesyą						
		na handel środkami leczniczemi albo za szczegól. zezwolen.	na handel truciznami	z zastrzeżeniem zachowania przepisów o sprzedaży trucizn	bez zastrzeżenia		gramy	halerzy
—	I	—	—	—	—	Galbanum pulv . . .	10	16
—	—	—	—	—	I	Gallae rud. tus. . . .	„	10
—	—	—	—	—	I	Gelatina animalis . . .	„	12
I	—	—	—	—	—	„ Liquiritiae pellucida .	„	10
—	I	—	—	—	—	Glandulae Lupuli . . .	1	4
I	—	—	—	—	—	Globuli martiales . . .	1 sztuka	40
—	—	—	—	—	I	Glycerinum	10	6
—	I	—	—	—	—	Guarana pulv. . . .	1	5
—	—	—	—	—	I	Gummi Acaciae . . .	10	10
—	—	—	—	—	I	„ „ pulv. . .	„	15
—	—	I	—	—	—	Herba Absinthii sciss. . .	100	25
—	I	—	—	—	—	Herba Absinthii pulv. . .	10	8
—	I	—	—	—	—	**Herba Cannab. Ind. sciss.** .	„	20
—	—	I	—	—	—	Herba Capilli Veneris sciss. .	„	4
—	—	I	—	—	—	„ Centaurii minoris sciss	100	50
—	I	—	—	—	—	„ Chenopodii sciss. .	10	6
—	I	—	—	—	—	**Herba Conii sciss.** . .	„	4
—	I	—	—	—	—	**„ „ rudit. tus.** .	„	5
—	I	—	—	—	—	**„ „ pulv.** .	„	8
—	I	—	—	—	—	Herba Galeopsidis sciss. .	„	4
—	I	—	—	—	—	„ Herniariae „ . .	„	4
—	I	—	—	—	—	**Herba Lobeliae sciss.** .	„	8
—	—	I	—	—	—	Herba Meliloti sciss. . .	100	18
—	I	—	—	—	—	„ „ pulv. . .	10	5
—	—	I	—	—	—	„ Millefolii sciss. . .	100	24
—	—	I	—	—	—	„ Origani „ . .	„	28
—	I	—	—	—	—	**Herba Sabinae sciss.** . .	10	6
—	I	—	—	—	—	**„ „ pulv.** .	„	10

Wyłącznie do celów leczniczych używane		Używane także do celów technicznych, ekonom. i dyetetycz.				Nazwa leku	Ilość	Cena
oficynalnie przyrządz. leki farm. i farm.-chem. przetwory	chemiczne przetwory							
których sprzedaż zastrzeżona aptekarzom z wyjątkiem sprzedaży hurtownej między fabrykantami, hurtownikami a aptekarzami		których sprzedaż dozwolona także po za aptekami						
		za koncesyą						
		na handel środkami leczniczemi albo za szczegól. zezwolen.	na handel truciznami	z zastrzeżeniem zachowania przepisów o sprzedaży trucizn	bez zastrzeżenia		gramy	halerzy
—	—	I	—	—	—	Herba Serpylli sciss.	10	3
—	I	—	—	—	—	„ Spilanthis „	„	10
—	—	I	—	—	—	„ Violae tricoloris sciss.	100	36
—	—	—	—	I	—	Hydrargyrum	10	15
I	—	—	—	—	—	**Hydrargyrum bichloratum ammoniat.**	1	5
—	—	—	I	—	—	**„ bichlor. corros. pulv.**	„	4
I	—	—	—	—	—	**„ bijodatum rubrum**	„	8
I	—	—	—	—	—	**„ chlor. mite praecip. par.**	„	8
—	I	—	—	—	—	**„ chlor. mite sublim. parat.**	„	4
I	—	—	—	—	—	**„ jodatum flavum**	„	8
I	—	—	—	—	—	**„ oxydatum flavum**	„	6
—	I	—	—	—	—	**„ tannicum oxydulat.**	„	15
I	—	—	—	—	—	Hydromel Infantum	10	10
—	—	—	—	—	I	Ichthyocolla	„	56
I	—	—	—	—	—	Infusum Sennae cum Manna	100	60
—	I	—	—	—	—	**Jodoformium cryst. et pulv.**	1	10
—	—	—	—	I	—	**Jodum**	„	8
I	—	—	—	—	—	Kalium acetic. solutum	10	10
—	I	—	—	—	—	„ bromatum	„	16
—	I	—	—	—	—	„ „ pulv.	„	18
—	—	—	—	—	I	„ carbonicum crudum	100	20
—	—	—	—	—	I	„ „ purum	10	10
I	—	—	—	—	—	„ „ solut.	„	4
—	—	—	—	I	—	„ chloricum	„	5
—	—	—	—	I	—	„ „ pulv.	„	6
—	—	—	—	I	—	„ hydrooxydatum	„	20
—	—	—	—	—	I	„ hydrotartaricum pulv.	„	10

Wyłącznie do celów leczniczych używane		Używane także do celów technicznych, ekonom. i dyetetycz.				Nazwa leku	Ilość	Cena
oficynalnie przyrzą leki farm. i farm.-ekonom. przetwory	chemiczne przetwory							
których sprzedaż zastrzeżona aptekarzom z wyjątkiem sprzedaży hurtownej między fabrykantami, hurtownikami a aptekarzami		których sprzedaż dozwolona także po za aptekami						
		za koncesyą						
		na handel środkami leczniczemi albo za szczegól. zezwolen.	na handel truciznami	z zastrzeżeniem zachowania przepisów o sprzedaży trucizn	bez zastrzeżenia		gramy	halerzy
—	—	—	—	—	I	Kalium hypermanganicum .	10	15
—	I	—	—	—	—	„ jodatum . . .	„	50
—	I	—	—	—	—	„ „ pulv. .	„	54
—	—	—	—	—	I	„ Natrio-tartaricum .	„	6
—	—	—	—	—	I	„ „ „ pulv.	„	8
—	—	—	—	—	I	„ nitricum . . .	„	4
—	—	—	—	—	I	„ „ pulv. . .	„	5
I	—	—	—	—	—	„ sulfuratum . .	„	20
I	—	—	—	—	—	„ „ pro balneo	100	30
—	I	—	—	—	—	Kamala	1	5
—	—	—	—	I	—	**Kresolum**	10	30
I	—	—	—	—	—	„ **liquefactum** .	„	30
—	—	—	—	I	—	**Kreosotum**	1	4
—	I	—	—	—	—	**Lactucarium**	„	16
—	—	—	—	—	I	Lanolinum	10	15
—	—	I	—	—	—	Lichen Islandicus sciss. .	100	20
—	—	—	—	—	I	Lignum Guajaci „ .	10	2
—	—	—	—	—	I	„ Haematoxyli sciss. .	„	2
—	—	—	—	—	I	„ Juniperi „ .	„	2
—	—	I	—	—	—	„ Quassiae „ .	„	3
—	I	—	—	—	—	„ „ pulv. . .	„	10
—	—	—	—	—	I	„ Santali rubrum sciss.	„	2
I	—	—	—	—	—	Linimentum ammoniatum .	„	6
I	—	—	—	—	—	„ saponato-camphor.	100	64
I	—	—	—	—	—	**Liquor acidus Halleri** .	10	10
I	—	—	—	—	—	Liquor Ammoniae anisat. .	„	10
I	—	—	—	—	—	„ Capsici compositus .	„	10
—	I	—	—	—	—	Lithium carbonicum . .	1	15
—	—	I	—	—	—	Lycopodium	10	16

Wyłącznie do celów leczniczych używane — oficynalnie przyrzą. leki farm. i farm.-chem. przetwory — których sprzedaż zastrzeżona aptekarzom z wyjątkiem sprzedaży hurtownej między fabrykantami, hurtownikami a aptekarzami	Wyłącznie do celów leczniczych używane — chemiczne przetwory — których sprzedaż zastrzeżona aptekarzom z wyjątkiem sprzedaży hurtownej między fabrykantami, hurtownikami a aptekarzami	Używane także do celów technicznych, ekonom. i dyetetycz. — chemiczne przetwory — których sprzedaż dozwolona także po za aptekami — za koncesyą — na handel środkami leczniczemi albo za szczególn. zezwolen.	Używane także do celów technicznych, ekonom. i dyetetycz. — chemiczne przetwory — których sprzedaż dozwolona także po za aptekami — za koncesyą — na handel truciznami	Używane także do celów technicznych, ekonom. i dyetetycz. — chemiczne przetwory — których sprzedaż dozwolona także po za aptekami — z zastrzeżeniem zachowania przepisów o sprzedaży trucizn	Używane także do celów technicznych, ekonom. i dyetetycz. — chemiczne przetwory — których sprzedaż dozwolona także po za aptekami — bez zastrzeżenia	Nazwa leku	Ilość gramy	Cena halerzy
—	—	—	—	—	I	Macis	10	18
—	—	—	—	—	I	Magnesium carbonicum pulv .	„	8
I	—	—	—	—	—	„ citricum . .	„	35
I	—	—	—	—	—	„ „ effervescens	„	18
I[1])	—	—	—	—	—	„ oxydatum . .	„	26
—	—	—	—	—	I	„ sulfuricum . .	100	20
—	—	—	—	—	I	„ „ siccum pulv.	10	6
—	—	—	—	—	I	Maltum	100	24
—	—	I	—	—	—	Manna cannulata . . .	10	18
—	—	I	—	—	—	„ communis electa . .	„	10
I	—	-	—	—	—	Massa Pilularum Ruffi . .	„	45
—	—		—	—	I	Mastiche pulv. . . .	„	24
I[1])	—		—	—	—	Mel depuratum . . .	100	54
I	—		—	—	—	„ rosatum . . .	10	10
—	—	I	—	—	—	Mentholum	1	14
I	—	—	—	—	—	Mixtura gummosa . . .	Cennik robót aptek. (Nr. 2)	
I	—	—	—	—	—	„ oleoso-balsamica .	10	16
—	I	—	—	—	—	**Morphinum hydrochloric.**	0·1	6
I	—	—	—	—	—	Mucilago Cydoniae . .	10	6
I	—	—	—	—	—	„ Gummi Acaciae .	„	8
—	—	—	—	—	I	Myrrha pulv. . .	„	14
—	—	—	—	—	I	Naphtalinum	„	12
—	I	—	—	—	—	β-Naphtolum	„	18
—	I	—	—	—	—	Natrium benzoicum . .	„	30
—	—	—	—	—	I	„ boracicum pulv. .	„	6
—	I	—	—	—	—	„ bromatum . .	„	18
—	—	—	—	—	I	„ carbonicum . .	100	24
—	—	—	—	—	I	„ „ siccum pulv.	10	8

[1]) Odnosi się tylko do przetworu sporządzonego wedle przepisu farmakopei.

Wyłącznie do celów lecznicznych używane: oficynalnie przyrząd. leki farm. i farm.-chem. przetwory	Wyłącznie do celów lecznicznych używane: chemiczne przetwory, których sprzedaż zastrzeżona aptekarzom z wyjątkiem sprzedaży hurtownej między fabrykantami, hurtownikami a aptekarzami	Używane także do celów technicznych, ekonom. i dyetetycz.: chemiczne przetwory, których sprzedaż dozwolona także po za aptekami, za koncesyą na handel środkami leczniczemi albo za szczegół. zezwolen.	za koncesyą na handel truciznami	z zastrzeżeniem zachowania przepisów o sprzedaży trucizn	bez zastrzeżenia	Nazwa leku	Ilość gramy	Cena halerzy
—	—	—	—	—	I	Natrium chloratum pulv. .	10	5
—	—	—	—	—	I	„ hydrocarbonic. pulv.	„	4
—	—	—	—	I	—	„ hydrooxydatum . .	„	20
—	I	—	—	—	—	„ jodatum . . .	„	64
—	I	—	—	—	—	„ phosphoricum . .	„	8
—	I	—	—	—	—	„ „ siccum pulv.	„	12
—	I	—	—	—	—	„ salicylicum pulv .	„	15
—	—	—	—	—	I	„ silicicum . .	100	34
—	—	—	—	—	I	„ sulfuricum cryst. .	„	22
—	—	—	—	—	I	„ „ siccum pulv.	10	8
—	—	—	—	—	I	**Oleum** Amygdalarum . .	10	15
—	—	—	—	—	I	„ Anisi	1	10
—	—	—	—	—	I	„ Aurantii corticis . .	„	10
—	—	—	—	—	I	„ „ florum . .	0 1	12
—	—	—	—	—	I	„ Bergamottae . .	1	6
—	—	—	—	—	I	„ Cacao	10	12
—	—	—	—	—	I	„ cadinum . . .	„	4
I	—	—	—	—	—	„ camphoratum . .	„	10
—	—	—	—	—	I	„ Carvi	1	8
—	—	—	—	—	I	„ Caryophyllorum . .	„	3
—	—	—	—	—	I	„ Cinnamomi . . .	„	10
—	—	—	—	—	I	„ Citri	„	8
—	I	—	—	—	—	**Oleum Crotonis** . . .	„	8
—	—	—	—	—	I	Oleum Foeniculi . . .	„	8
I	—	—	—	—	—	„ Hyoscyami folior. coctum	10	8
—	—	I	—	—	—	„ Jecoris Aselli . .	100	35
—	—	—	—	—	I	„ Juniperi . . .	10	22
—	—	I	—	—	—	„ Lauri	„	8
—	—	—	—	—	I	„ Lavandulae . . .	1	6

Wyłącznie do celów leczniczych używane			Używane także do celów technicznych ekonom. i dyetetycz.			Nazwa leku	Ilość	Cena
oficynalnie przyrząd. leki farm. i farm.-chem. przetwory	chemiczne przetwory							
których sprzedaż zastrzeżona aptekarzom z wyjątkiem sprzedaży hurtownej między fabrykantami, hurtownikami a aptekarzami		których sprzedaż dozwolona także po za aptekami						
		za koncesyą						
		na handel środkami leczniczemi albo za szczególn. zezwolen.	na handel truciznami	z zastrzeżeniem zachowania przepisów o sprzedaży trucizn	bez zastrzeżenia		gramy	halerzy
—	—	—	—	—	I	Oleum Lini	100	28
—	—	—	—	—	I	„ Macidis . . .	1	6
—	—	—	—	—	I	„ Menthae piperitae .	„	24
—	I	—	—	—	—	„ Myristicae expressum .	„	3
—	—	—	—	—	I	„ Olivae	100	50
I	—	—	—	—	—	**Oleum phosphoratum** .	10	30
—	—	—	—	—	I	Oleum Pini Pumilionis . .	„	40
—	—	—	—	—	I	„ Resinae empyreumatic.	100	25
—	—	—	—	—	I	„ Ricini	„	40
—	—	—	—	—	I	„ Rosae	0·1	18
—	—	—	—	—	I	„ Rosmarini . . .	1	2
—	I	—	—	—	—	„ Santali . . .	„	10
—	I	—	—	—	—	**Oleum Sinapis aethereum** .	„	20
—	—	—	—	—	I	Oleum Terebinthinae . .	100	26
—	—	—	—	—	I	„ „ rectificatum	10	4
—	I	—	—	—	—	„ Valerianae . . .	1	14
—	—	—	—	—	I	Olibanum pulv. . . .	10	10
—	I	—	—	—	—	**Opium pulv.** . . .	1	10
I	—	—	—	—	—	Oxymel Scillae . . .	10	12
I	—	—	—	—	—	„ simplex . . .	„	10
—	—	—	—	—	I	Paleae haemostaticae . .	1	10
I	—	—	—	—	—	Pasta gummosa . . .	10	16
I	—	—	—	—	—	„ Liquiritiae flava . .	„	10
I	—	—	—	—	—	**Pastilli Hydrargyri bichlorati corrosivi** 2-gram.	10 sztuk	70
						„ 1- „	„	60
I	—	—	—	—	—	Pastilli e Natrio hydrocarbonico	„	20
—	I	—	—	—	—	Pepsinum	1	6
—	—	—	I	—	—	**Phosphorus**	0·1	5

Wyłącznie do celów leczniczych używane			Używane także do celów technicznych, ekonom. i dyetetycz.			Nazwa leku	Ilość	Cena
oficynalnie przyrząd. leki farm. i farm.-chem. przetwory	chemiczne przetwory							
	których sprzedaż zastrzeżona aptekarzom z wyjątkiem sprzedaży hurtownej między fabrykantami, hurtownikami i aptekarzami	których sprzedaż dozwolona także po za aptekami						
		za koncesyą						
		na handel środkami leczniczemi albo za szczegół. zezwolen.	na handel truciznami	z zastrzeżeniem zachowania przepisów o sprzedaży trucizn	bez zastrzeżenia		gramy	halerzy
—	I	—	—	—	—	**Physostigminum salicylic.**	0·01	22
—	I	—	—	—	—	**Pilocarpinum hydrochlor.**	„	8
I	—	—	—	—	—	Pilulae Ferri carbonici . .	10	50
I	—	—	—	—	—	Pilulae laxantes . . .	„	40
—	—	—	—	—	I	Pix liquida	100	20
—	—	—	—	—	I	Placenta seminum Lini pulv. .	„	10
—	—	—	—	I	—	**Plumbum aceticum** . . .	10	4
—	—	—	—	I	—	**„ „ sicc. pulv.**	„	8
I	—	—	—	—	—	Plumbum aceticum basic. solut.	„	3
—	—	—	—	I	—	„ carbonicum pulv. .	„	8
—	—	—	—	I	—	„ hyperoxyd. rubr. pulv.	„	6
—	—	—	—	I	—	„ oxydatum pulv. .	„	6
I	—	—	—	—	—	Potio Magnesii citrici effervesc.	1 dawka	100
I	—	—	—	—	—	Pulpa Cassiae Fistulae . .	10	18
I[1])	—	—	—	—	—	„ Prunorum . . .	„	8
I	—	—	—	—	—	„ Tamarind. depurata .	„	10
I	—	—	—	—	—	Pulvis aërophorus . . .	10 dawek	60
I	—	—	—	—	—	„ „ Seidlitzensis	„	160
I[1])	—	—	—	—	—	„ dentifricius albus .	10	10
I[1])	—	—	—	—	—	„ „ niger .	„	15
I	—	—	—	—	—	„ gummosus . . .	„	10
I	—	—	—	—	—	„ Ipecacuanhae opiatus .	1	3
I	—	—	—	—	—	„ Liquiritiae compositus .	10	12
—	I	—	—	—	—	**Radix Aconiti pulv.** . .	1	2
—	—	I	—	—	—	Radix Althaeae sciss. . .	100	40
—	I	—	—	—	—	„ „ pulv. . .	10	10
—	—	I	—	—	—	„ Angelicae sciss. . .	„	5
—	I	—	—	—	—	„ „ pulv. . .	„	12

[1]) Odnosi tylko do przetworu sporządzonego wedle przepisu farmakopei.

Wyłącznie do celów leczniczych używane			Używane także do celów technicznych, ekonom. i dyetetycz.			Nazwa leku	Ilość	Cena
officynalnie przyrząd. leki farm. i farm.-chem. przetwory	chemiczne przetwory							
	których sprzedaż zastrzeżona aptekarzom z wyjątkiem sprzedaży hurtownej między fabrykantami, hurtownikami a aptekarzami	których sprzedaż dozwolona także po za aptekami						
		za koncesyą						
		na handel środkami leczniczemi albo za szczegól. zezwolen.	na handel truciznami	z zastrzeżeniem zachowania przepisów o sprzedaży trucizn	bez zastrzeżenia		gramy	halerzy
—	—	I	—	—	—	Radix Arnicae sciss. . .	10	5
—	I	—	—	—	—	„ Bardanae sciss. . .	„	4
—	I	—	—	—	—	**Radix Belladonnae pulv.** .	1	2
—	—	I	—	—	—	Radix Calami aromatici sciss.	10	3
—	I	—	—	—	—	„ Calami aromatici pulv. .	„	8
—	I	—	—	—	—	„ Calumbae sciss. . .	„	6
—	I	—	—	—	—	„ „ pulv. . .	„	12
—	I	—	—	—	—	„ Filicis maris pulv. .	„	12
—	—	I	—	—	—	„ Gentianae sciss. . .	„	3
—	I	—	—	—	—	„ „ pulv. . .	„	8
—	—	I	—	—	—	„ Graminis sciss. . .	100	18
—	I	—	—	—	—	**Radix Hydrastidis rud. tus.**	10	25
—	I	—	—	—	—	„ **Ipecacuanh. rud. tus.**	1	10
—	I	—	—	—	—	„ „ **pulv.**	„	12
—	—	—	—	—	I	Radix Iridis pulv. . . .	10	10
—	I	—	—	—	—	**Radix Jalapae pulv.** . .	„	15
—	—	I	—	—	—	Radix Liquiritiae sciss. . .	100	18
—	I	—	—	—	—	„ „ mundata pulv.	10	10
—	—	I	—	—	—	„ Ononidis sciss. . .	100	32
—	I	—	—	—	—	„ Pyrethri „ . .	10	5
—	I	—	—	—	—	„ Ratanhiae „ . .	„	6
—	I	—	—	—	—	„ „ pulv. . .	„	18
—	—	I	—	—	—	„ Rhei . .	„	30
—	I	—	—	—	—	„ „ rudit. tus. . .	„	32
—	I	—	—	—	—	„ „ pulv. . . .	„	40
—	I	—	—	—	—	„ Salep rudit. tus. . .	„	16
—	I	—	—	—	—	„ „ pulv. . . .	„	22
—	I	—	—	—	—	„ Sarsaparillae sciss. .	„	14
—	I	—	—	—	—	„ Sassafras sciss. . .	„	3
—	I	—	—	—	—	„ Senegae „ . .	„	18

Wyłącznie do celów leczniczych używane		Używane także do celów technicznych, ekonom. i dyetetycz.				Nazwa leku	Ilość	Cena
oficynalnie przyrząd. leki farm. i farm.-chem. przetwory	chemiczne przetwory							
których sprzedaż zastrzeżona aptekarzom z wyjątkiem sprzedaży hurtownej między fabrykantami, hurtownikami a aptekarzami		których sprzedaż dozwolona także po za aptekami						
		za koncesyą		z zastrzeżeniem zachowania przepisów o sprzedaży trucizn	bez zastrzeżenia			
		na handel środkami leczniczemi albo za szczegól. zezwolen.	na handel truciznami				gramy	halerzy
—	—	I	—	—	—	Radix Taraxaci sciss. . .	10	3
—	—	I	—	—	—	„ Valerianae „ . .	„	4
—	I	—	—	—	—	„ „ pulv. . .	„	8
—	I	—	—	—	—	„ Zedoariae „ . .	„	8
—	—	—	—	—	I	„ Zingiberis „ . .	„	10
—	—	—	—	—	I	Resina Dammar . . .	„	10
—	—	—	—	—	I	„ elastica depurata . .	„	45
—	—	—	—	—	I	„ Guajaci pulv. . .	„	20
I	—	—	—	—	—	**Resina Jalapae** . . .	1	30
—	I	—	—	—	—	„ **Podophylli** . .	„	20
—	I	—	—	—	—	**Resorcinum**	10	50
I	—	—	—	—	—	Roob Juniperi . .	„	16
I	—	—	—	—	—	„ Sambuci . .	„	8
I[1])	—	—	—	—	—	Rotulae Menthae piperitae .	„	10
—	I	—	—	—	—	Saccharinum	1	15
—	—	—	—	—	I	Saccharum pulv. . . .	10	4
—	—	—	—	—	I	„ Lactis pulv. .	„	10
—	—	—	—	—	I	Sandaraca pulv. . . .	„	20
—	I	—	—	—	—	**Santoninum** . . .	0·1	3
—	—	—	—	—	I	Sapo kalinus	100	20
I	—	—	—	—	—	„ medicinalis pulv. .	10	12
—	—	—	—	—	I	„ Venetus pulv. . .	„	8
—	—	—	—	—	I	Sebum ovile	100	44
I	—	—	—	—	—	„ salicylatum . . .	10	18
—	I	—	—	—	—	**Secale cornutum rudit. tus.**	„	15
—	I	—	—	—	—	„ „ **pulv.**	1	3
—	I	—	—	—	—	**Semen Colchici** . . .	10	10
—	—	—	—	—	I	Semen Cydoniae . . .	„	10

[1]) Odnosi się tylko do przetworu sporządzonego wedle przepisów farmakopei.

Wyłącznie do celów leczniczych używane: oficynalnie przyrząd. leki farm. i farm.-chem. przetwory	Wyłącznie do celów leczniczych używane: chemiczne przetwory, których sprzedaż zastrzeżona aptekarzom z wyjątkiem sprzedaży hurtownej między fabrykantami, hurtownikami i aptekarzami	Używane także do celów technicznych, ekonom. i dyetetycz.: których sprzedaż dozwolona także po za aptekami, za koncesyą na handel środkami leczniczemi albo za szczegól. zezwolen.	za koncesyą na handel truciznami	z zastrzeżeniem zachowania przepisów o sprzedaży trucizn	bez zastrzeżenia	Nazwa leku	Ilość gramy	Cena halerzy
—	—	—	—	—	I	Semen Lini	100	15
—	—	—	—	—	I	„ „ pulv. . . .	„	32
—	—	—	—	—	I	„ Myristicae pulv. . .	10	26
—	—	—	—	—	I	„ Quercus tostum pulver.	100	30
—	I	—	—	—	—	**Semen Sabadillae pulv.** .	10	12
—	—	—	—	—	I	Semen Sinapis pulverat. .	100	35
—	I	—	—	—	—	**Semen Strophanthi** . .	1	4
—	I	—	—	—	—	**Semen Strychni pulv.** .	„	2
I	—	—	—	—	—	Serum Lactis . . .	Cennik robót aptek. (Nr. 16)	
I	—	—	—	—	—	**Solutio arsenicalis Fowleri**	1	3
I	—	—	—	—	—	Species Althaeae . . .	100	30
I	—	—	—	—	—	„ amaricantes . .	„	60
I	—	—	—	—	—	„ aromaticae . .	„	74
I	—	—	—	—	—	„ „ pro cataplas.	„	92
I	—	—	—	—	—	„ emollientes . .	„	30
I	—	—	—	—	—	„ „ pro cataplas.	„	48
I	—	—	—	—	—	„ laxantes St. Germain.	10	16
I	—	—	—	—	—	„ Lignorum . . .	100	40
I	—	—	—	—	—	„ pectorales . . .	„	32
I	—	—	—	—	—	Spiritus Aetheris . . .	10	6
I[1])	—	—	—	—	—	„ Anisi . . .	„	5
I	—	—	—	—	—	„ aromaticus . . .	„	10
I[1])	—	—	—	—	—	„ camphoratus . .	100	54
I[1])	—	—	—	—	—	„ Carvi . . .	10	5
I	—	—	—	—	—	„ Ferri sesquichlor. aether	„	12
I[1])	—	—	—	—	—	„ Juniperi . . .	„	6
I[1])	—	—	—	—	—	„ Lavandulae . .	„	10
I	—	—	—	—	—	„ Menthae piper. . .	„	8

[1]) Odnosi się tylko do przetworu sporządzonego wedle przepisu farmakopei.

Wyłącznie do celów leczniczych używane		Używane także do celów technicznych, ekonom. i dyetetycz.				Nazwa leku	Ilość	Cena
oficynalnie przyrząd. leki farm. i farm.-chem. przetwory	chemiczne przetwory							
których sprzedaż zastrzeżona aptekarzom z wyjątkiem sprzedaży hurtownej między fabrykantami, hurtownikami a aptekarzami		których sprzedaż dozwolona także po za aptekami						
		za koncesyą		z zastrzeżeniem zachowania przepisów o sprzedaży trucizn	bez zastrzeżenia			
		na handel środkami leczniczemi albo za szczególn. zezwolen.	na handel truciznami				gramy	halerzy
I[1]	—	—	—	—	—	Spiritus Rosmarini . . .	10	6
I	—	—	—	—	—	,, saponatus . . .	100	52
I	—	—	—	—	—	,, Saponis kalini . .	„	65
I	—	—	—	—	—	,, Sinapis . . .	10	10
—	—	—	—	—	I	,, Vini concentratus .	100	36
—	—	—	—	—	I	,, ,, dilutus . .	„	30
—	—	—	—	—	I	,, ,, Cognac (Gallicus)	10	18
—	—	—	—	—	I	Stearinum	„	6
—	I	—	—	—	—	**Stibium Kalio-tartar. pulv.**	1	3
I	—	—	—	—	—	**,, sulfuratum aurant.**	„	10
—	—	—	—	—	I	Stibium sulfuratum nigrum pulv.	10	6
—	I	—	—	—	—	**Strychninum nitricum** .	0·01	2
—	I	—	—	—	—	Styrax liquidus . . .	10	12
I	—	—	—	—	—	Succus Liquirit. depur. pulv.	„	14
—	I	—	—	—	—	**Sulfonalum**	„	55
I	—	—	—	—	—	Sulfur depuratum . . .	„	6
I	—	—	—	—	—	,, praecipitatum . .	„	15
—	—	—	—	—	I	„ sublimatum . . .	„	2
I	—	—	—	—	—	Suppositoria Glycerini 3-gram.	1 sztuka	10
I	—	—	—	—	—	„ „ 2- „	„	8
I	—	—	—	—	—	Syrupus Althaeae . . .	10	5
I	—	—	—	—	—	,, amygdalinus . .	„	8
I	—	—	—	—	—	,, Aurantii corticis .	„	5
I	—	—	—	—	—	,, Capilli Veneris .	„	8
I	—	—	—	—	—	,, Cinnamomi . .	„	12
I	—	—	—	—	—	,, Citri . . .	„	12
I	—	—	—	—	—	,, Ferri jodati . .	„	15
I	—	—	—	—	—	**Syrupus Ipecacuanhae** .	„	12
I	—	—	—	—	—	Syrupus Menthae . . .	„	8

[1]) Odnosi się tylko do przetworu sporządzonego wedle przepisu farmakopei.

Wyłącznie do celów leczniczych używane			Używane także do celów technicznych, ekonom. i dyetetycz.			Nazwa leku	Ilość	Cena
oficynalnie przyrzą. leki farm. i farm.-chem. przetwory	chemiczne przetwory							
których sprzedaż zastrzeżona aptekarzom z wyjątkiem sprzedaży hurtownej między fabrykantami, hurtownikami a aptekarzami		których sprzedaż dozwolona także po za aptekami						
		za koncesyą						
		na handel środkami leczniczemi albo za szczegól. zezwolen.	na handel truciznami	z zastrzeżeniem zachowania przepisów o sprzedaży trucizn	bez zestrzeżenia		gramy	halerzy
I	—	—	—	—	—	Syrupus Mororum . . .	10	6
I	—	—	—	—	—	**Syrupus Papaveris** . .	„	8
I	—	—	—	—	—	Syrupus Rhei . . .	„	6
I[1])	—	—	—	—	—	„ Ribium . . .	„	6
I[1])	—	—	—	—	—	„ Rubi Idaei . .	„	6
I	—	—	—	—	—	„ Senegae . . .	„	10
I	—	—	—	—	—	„ Sennae cum Manna .	„	5
—	—	—	—	—	I	„ simplex . . .	„	4
—	—	—	—	—	I	Talcum pulv. . . .	100	20
—	—	—	—	—	I	Terebinthina	„	14
—	—	—	—	—	I	„ Veneta . .	10	5
—	I	—	—	—	—	**Theobrominum** . . .	1	34
I	—	—	—	—	—	„ **Natriosalicylic.***)	10	255
—	I	—	—	—	—	Thymolum	1	15
I	—	—	—	—	—	Tinctura Absinthii compos. .	10	8
I	—	—	—	—	—	**Tinctura Aconiti radicis** .	„	10
I	—	—	—	—	—	Tinctura Aloës composita .	„	8
I	—	—	—	—	—	„ amara . .	„	10
I	—	—	—	—	—	„ Arnicae . . .	„	8
I	—	—	—	—	—	„ Aurantii corticis .	„	10
I	—	—	—	—	—	**Tinctura Belladonnae fol.**	„	12
I[1])	—	—	—	—	—	Tinctura Benzoës . . .	„	12
I	—	—	—	—	—	„ Calami aromatici .	„	8
I	—	—	—	—	—	**Tinctura Cantharidum** .	„	14
I	—	—	—	—	—	Tinctura Cascarillae . .	„	12
I	—	—	—	—	—	„ Castorei . . .	1	20

[1]) Odnosi się tylko do przetworu sporządzonego wedle przepisu farmakopei.

*) Zobacz uwagę umieszczoną na końcu.

Wyłącznie do celów leczniczych używane		Używane także do celów technicznych, ekonom. i dyetetycz.				Nazwa leku	Ilość	Cena
oficynalnie przyrząd. leki farm. i farm.-chem. przetwory	chemiczne przetwory							
których sprzedaż zastrzeżona aptekarzom z wyjątkiem sprzedaży hurtownej między fabrykantami, hurtownikami a aptekarzami		których sprzedaż dozwolona także po za aptekami						
		za koncesyą						
		na handel środkami leczniczemi albo za szczegól. zezwolen.	na handel truciznami	z zastrzeżeniem zachowania przepisów o sprzedaży trucizn	bez zastrzeżenia		gramy	halerzy
I	—	—	—	—	—	Tinctura Catechu . . .	10	10
I	—	—	—	—	—	„ Chamomillae . .	„	8
I	—	—	—	—	—	„ Chinae composita .	„	10
I	—	—	—	—	—	„ Cinnamomi . .	„	8
I	—	—	—	—	—	**Tinctura Colchici seminis**	„	12
I	—	—	—	—	—	„ **Digitalis** . .	„	12
I	—	—	—	—	—	Tinctura Gallarum . . .	„	10
I	—	—	—	—	—	„ Guajaci . . .	„	12
I	—	—	—	—	—	**Tinctura Ipecacuanhae** .	„	20
I	—	—	—	—	—	„ **Jodi** . .	„	20
I	—	—	—	—	—	„ **Lobeliae** . .	„	12
I	—	—	—	—	—	Tinctura Malatis Ferri . .	„	18
I	—	—	—	—	—	„ Myrrhae . .	„	10
I	—	—	—	—	—	**Tinctura Opii crocata** .	1	4
I	—	—	—	—	—	„ „ **simplex**	„	2
I	—	—	—	—	—	Tinctura Ratanhiae . .	10	8
I	—	—	—	—	—	„ Rhei aquosa . .	„	8
I	—	—	—	—	—	„ „ vinosa Darelli .	„	24
I	—	—	—	—	—	„ Spilanthis composita	„	16
I	—	—	—	—	—	**Tinctura Strophanthi** . .	1	4
I	—	—	—	—	—	„ **Strychni** . .	10	12
I	—	—	—	—	—	Tinctura Valerianae . .	„	8
I[1])	—	—	—	—	—	„ Vanillae . . .	1	5
—	I	—	—	—	—	**Trionalum** . . .	10	240
I	—	—	—	—	—	Trochisci Ipecacuanhae . .	10 sztuk	12
I	—	—	—	—	—	„ Santonini . .	„	20
I	—	—	—	—	—	Unguentum Acidi borici .	10	10
I	—	—	—	—	—	„ aromaticum .	„	10

[1]) Odnosi się tylko do przetworu sporządzonego wedle przepisu farmakopei.

Wyłącznie do celów leczniczych używane — oficynalnie przyrząd. leki farm. i farm.-chem. przetwory — których sprzedaż zastrzeżona aptekarzom z wyjątkiem sprzedaży hurtownej między fabrykantami, hurtownikami a aptekarzami	Wyłącznie do celów leczniczych używane — chemiczne przetwory — których sprzedaż dozwolona także po za aptekami, za koncesyą na handel środkami leczniczemi albo za szczegól. zezwolen.	Używane także do celów technicznych, ekonom. i dyetetycz. — chemiczne przetwory — których sprzedaż dozwolona także po za aptekami, za koncesyą na handel środkami leczniczemi albo za szczegól. zezwolen.	chemiczne przetwory — za koncesyą na handel truciznami	chemiczne przetwory — z zastrzeżeniem zachowania przepisów o sprzedaży trucizn	chemiczne przetwory — bez zastrzeżenia	Nazwa leku	Ilość gramy	Cena halerzy
I	—	—	—	—	—	Unguentum Cerussae	10	10
I	—	—	—	—	—	„ Diachylon	100	120
I	—	—	—	—	—	„ emolliens	10	20
I	—	—	—	—	—	„ Glycerini	„	12
I	—	—	—	—	—	„ Hydrargyri	„	18
I	—	—	—	—	—	„ Juniperi	„	12
I	—	—	—	—	—	„ Plumbi acetici	„	10
I	—	—	—	—	—	„ rosatum	„	14
I	—	—	—	—	—	„ Sabadillae	„	12
I	—	—	—	—	—	„ simplex	„	8
I	—	—	—	—	—	„ sulfuratum	„	10
I	—	—	—	—	—	„ Zinci oxydati	„	16
—	—	—	—	—	I	Vaselinum	10	6
—	I	—	—	—	—	**Veratrinum**	0·1	6
—	—	—	—	—	I	Vinum album	100	40
—	—	—	—	—	I	„ „ z flaszką	0·7 litr.	200
I	—	—	—	—	—	„ Chinae	100	100
I	—	—	—	—	—	„ „ ferratum	„	120
I	—	—	—	—	—	**Vinum Colchici seminis**	10	20
I	—	—	—	—	—	Vinum Condurango	„	14
—	—	—	—	—	I	„ Malagense	100	80
—	—	—	—	—	I	„ Marsalense	„	60
I	—	—	—	—	—	„ Pepsini	10	12
I	—	—	—	—	—	„ Rhamni Purshiani	„	24
—	—	—	—	—	I	„ rubrum	100	40
—	—	—	—	—	I	„ „ z flaszką	0·7 litr.	200
I	—	—	—	—	—	**Vinum Stibii Kalio-tartar.**	10	20

Wyłącznie do celów leczniczych używane: officynalnie przyrządz. leki farm. i farm.-chem. przetwory	Wyłącznie do celów leczniczych używane: chemiczne przetwory, których sprzedaż zastrzeżona aptekarzom z wyjątkiem sprzedaży hurtownej między fabrykantami, hurtownikami a aptekarzami	Używane także do celów technicznych, ekonom. i dyetetycz.: chemiczne przetwory, których sprzedaż dozwolona także po za aptekami: za koncesyą: na handel środkami leczniczemi albo za szczególn. zezwolen.	za koncesyą: na handel truciznami	z zastrzeżeniem zachowania przepisów o sprzedaży trucizn	bez zastrzeżenia	Nazwa leku	Ilość (gramy)	Cena (halerzy)
—	—	—	—	I	—	**Zincum chloratum** . .	10	14
I[1])	—	—	—	—	—	Zincum oxydatum . . .	„	10
—	—	—	—	I	—	**Zincum sulfuricum** *) . .	„	4
—	—	—	—	I	—	„ „ **pulv.** *)	„	6
						Dodatek.		
—	—	—	—	I	—	**Kresolum** (Trikresol) *) .	10	16
—	—	—	—	I	—	„ „ . .	50	60
I	—	—	—	—	—	Aqua Kresoli (1%) . .	100	6
—	—	—	—	I	—	**Lysolum** *)	10	8
—	—	—	—	I	—	**Lysol** *) wraz z naczyniem .	100	70
—	—	—	—	I	—	„ „ „ .	500	200
I	—	—	—	—	—	Aqua Lysoli (2%) . . .	100	6
—	—	—	—	I	—	**Lysitol** *) wraz z naczyniem .	100	60
—	—	—	—	I	—	„ „ „	500	180
I	—	—	—	—	—	Aqua Lisitoli (2%) . .	100	6

[1]) Odnosi się tylko do przetworu sporządzonego wedle przepisu farmakopei.

*) Porównaj Minist. rozp. z dnia 1. sierpnia 1884 Dz. ust. p. Nr. 131, ust. 2.

Uwaga.

Za środki nieobowiązkowe fabrycznie wyrabiane o zastrzeżonych nazwach jak: Dermatol, Diuretin, Migraenin i Salipyrin, w miejsce których umieszczono w dodatku do farmakopei preparata obowiązkowe: Bismuthum subgallicum, Theobrominum Natrio-salicylicum, Antipyrinum Coffeino-citricum i Antipyrinum salicylicum, można pobierać te ceny, jakie są podane w cenniku dla nieobowiązkowych środków, wydanym przez związek ogólny aptekarzy austryackich a zatwierdzonym przez c. k. Ministerstwo spraw wewnętrznych.

Ceny

sprzedaży w aptekach **surowicy przeciwbłoniczej** z c. k. seroterapeutycznego instytutu w Wiedniu*).

a) za jedną flaszeczkę zwykłej surowicy w ilości 6—10 centim. sześc.

sorty 1	o	700	jednostkach antitoxynowych		1 K 80 h
„ 2	„	1000	„	„	2 „ 60 „
„ 3	„	1500	„	„	4 „ — „

b) za jedną flaszkę więcejwartościowej surowicy w ilości 2—5 centim. sześc.

sorty A.	o	1000	jednostkach antitoxynowych		. 4 K
„ B.	„	1500	„	„	. 5 „
„ C.	„	2000	„	„	, 6 „

*) Te same ceny służą dla podobnych gatunków surowicy pochodzącej z seroterapeutycznego instytutu w Krakowie.

Cen uwidocznionych na sygnaturze każdej flaszeczki nie wolno zmieniać. Gdyby aptekarzowi powstały jakie wydatki w wypadku osobnego zamówienia preparatów surowicy, w takim razie wydatki te należy oddzielnie wykazać i zarachować.

Za nadesłanie surowicy z państwowego instytutu nie ponosi aptekarz żadnych wydatków — ponosi je sam instytut. Jeżeli zaś aptekarz odsyła długo leżącą surowicę dla wymiany do instytutu, wtedy ponosi on koszta przesyłki. (Reskrypt c. k. Ministerstwa spraw wewnętrznych z 23. listopada 1902 L. 48.146 do c. k. Namiestnictwa w Wiedniu).

Cennik robót receptowych.

		halerzy
	Odparowanie.	
1	Za odparowanie w łaźni wodnej za każde do odparowania przypadające 100 gramów	20
	Rozpuszczenie i zarobienie.	
	Za rozpuszczenie stałych leków, powidełek, ciągłych i suchych wyciągów, dalej olejo-cukrów włącznie z sporządzeniem tychże, w cieczy o zwykłej lub podwyższonej ciepłocie, wliczając w miarę potrzeby cedzenie, dalej za roztarcie likwarzy, powideł i miękkich mydeł celem sporządzenia płynnych leków, następnie za rozcieranie przetworów rozmaitej zbitości z cieczami, w których przetwory te wcale nie lub tylko częścią są rozpuszczalnymi	15
	Uwagi: *a)* Jeżeli do sporządzenia mieszanki więcej robót jest potrzebnych, które w pozycyi 2. są zestawione, wolno ustanowioną cenę 15 h tylko raz policzyć.	
	b) W razie rozpuszczenia soli wymienionych w cenniku w stanie skrystalizowanym i sproszkowanym, wolno policzyć tylko cenę soli skrystalizowanej.	
	c) Za rozpuszczenie lub zarobienie artykułów wymienionych w pozycyi 2. w celu sporządzenia elektwarzy, plastry i woskomazi, pigułek, kęski i pastylki, maści i mazidła, czopki, gałki i pręcików nie wolno nic zarachować ani za rozpuszczenie lub zarobienie, ani też za zużytkowane ku temu i nie objęte przepisem lekarskim ciecze.	
2	Za rozpuszczenie fosforu w olejach tłustych albo eterycznych, w eterze lub wyskoku	40
	Bacilli vide Nr. 46 i 48.	
	Woskomazi (ceratum) vide Nr. 18.	
	Komprymowanie.	
3	Za komprymowanie suchych środków lekarskich (tablettes) wraz z wszelką do tego potrzebną robotą, od każdego kawałka	10
	Odwary i napary.	
4	Za sporządzenie odwaru wraz z ważeniem wody i cedzeniem jako też z przesączeniem, jeżeli ono jest potrzebnem aż do 200 gramów włącznie	40
	ponad 200 gr. za każde następne 100 gramów . .	5

		rzy hale-
6	Jeżeli lekarz żąda w recepcie, by lek co najmniej przez jedną godzinę się gotował, wtenczas należy za to wraz z ważeniem wody i cedzeniem porachować aż do 200 gramów włącznie	50
	ponad 200 gramów za każde następne 100 gramów .	5
	Uwaga: Jeżeli ku końcu warzenia mają być jeszcze inne leki dodane, przez co jednak czas warzenia nie przedłuża się, to za to nie wolno nic porachować. Jeżeli zaś sporządzony odwar należy nalać na inne leki, wtenczas policzyć wolno półtoraką cenę odwaru.	
7	Za sporządzenie naparu wraz z ważeniem wody i cedzeniem aż do 200 gramów włącznie jako też z przesączeniem, jeżeli ono jest potrzebnem	35
	ponad 200 gr. za każde następne 100 gramów .	5
	Wytrawienia (digestio) i namoczenia (maceratio).	
8	Za wytrawienie wszelkiego rodzaju aż do 24 godzin, obliczyć należy włącznie z ważeniem płynu i cedzeniem tak jak za napary.	
	Za każde następne 24 godzin bez względu na ilość, więcej	10
9	Za maceracyę aż do 24 godzin wraz z odważeniem i przecedzeniem płynu, liczyć należy połowę należytości za napary.	
	Za każde następne 24 godzin bez względu na ilość, więcej	5
	Wydanie leków (Dispensacya).	
10	Za wydanie artykułu leczniczego lub leku na przepis lekarski (receptę) wraz zatyczką, sygnaturą i opakowaniem	20
	Za wydanie na rachunek publicznych funduszów i kas chorych urządzonych na podstawie ustawy o zabezpieczeniu chorych z 30. marca 1888 Dz. u. p. Nr. 33 .	10
	Uwaga: Przy zarachowaniu ustanowionych w pozycyach 33, 36, 37 i 40 robót nie wolno za dyspenzacyę nic liczyć.	
	Oleo-cukry vide Nr. 2 i 32.	
	Mleczanki (emulsio).	
11	Za sporządzenie jakiegokolwiek gatunku mleczanki wraz z ważeniem potrzebnej ku temu wody i cedzenie bez względu na ilość	25

		halerzy
	Przesączenie (filtratio).	
12	Za każde szczegółowo przepisane albo niezbędnie potrzebne przesączenie wyjąwszy przy odwarach i naparach (poz. 5).	
	w ilości aż do 100 gr. włącznie	5
	„ „ ponad „ „ aż do 500 gr. włącznie .	10
	„ „ 500 „ za każdą następną ilość aż do 500 gramów	5
	Uwaga: Rozczyny do wstrzykiwań podskórnych należy tylko przesączone wydawać.	
	Galarety. (gelatina).	
13	Za sporządzenie galarety:	
	w ilości aż do 200 gr. włącznie	50
	„ „ ponad 200 gr. za każdą dalszą ilość aż do 100 gramów	20
	Gałki (globuli) vide Nr. 46 i 47.	
	Napary vide Nr. 7.	
	Elektwarzy (electuaria).	
14	Za sporządzenie elektwarza:	
	w ilości do 200 gr. włącznie	30
	ponad 200 gr. za każdą następną ilość do 100 gr.	10
	Mazidła (linimentum) vide Nr. 41, 42 i 43.	
	Maceracye vide Nr. 9.	
	Serwatki.	
15	Za sporządzenie serwatki nieklarowanej wraz z mlekiem aż do 200 gr. włącznie	40
	ponad 200 gr. za każdą ilość aż znowu do 200 gr. .	20
16	Za sporządzenie serwatki wyklarowanej za pomocą białka i przesączonej serwatki wraz z mlekiem i białkiem aż do 200 gramów włącznie	60
	ponad 200 gr. za każdą nadwyżkę aż znowu do 200 gr.	30
	Pastylki vide Nr. 21 i 29.	
	Plastry i woskomazi (cerata).	
17	Za sporządzenie plastra za pomocą rozmiękczenia, mieszania i wałkowania aż do 200 gramów włącznie . . .	20
	ponad 200 gr. za każdą dalszą ilość aż do 100 gr.	5

		halerzy
18	Za sporządzenie plastra lub woskomazi przez topienie wraz z domieszaniem innych leków i za wałkowanie:	
	aż do ilości 200 gr. włącznie	40
	ponad 200 gr. za każdą dalszą ilość aż do 100 gr.	10
19	Za rozsmarowanie plastra lub woskomazi (ceratum) na przestrzeni aż do 100 □ cm. włącznie wraz z potrzebnem rozmiękczeniem lub stopieniem . . .	30
	za każde następne 100 □ cm.	10
20	Za zużytą skórę albo materyę policzyć wolno:	
	za płótno albo shirting za każde 100 □ cm. . .	5
	za materyę jedwabną albo skórę za każde 100 □ cm.	20
	Pigułki, Kęski (Boli) lub Kołaczyki (Trochisci).	
21	Za sporządzenie ciasta na zrobienie pigułek, kęsków lub kołaczyków w ilości aż do 10 gr. włącznie . .	20
	ponad 10 gr. za każde dalsze 10 gr.	10
	Uwaga. Za sporządzenie ciasta na zrobienie kęsków (Boli) w celach weterynarnych, należy rachować wedle ustępu 14.	
22	Za przetopienie wosku i t. p. z balsamami lub olejami dla przyrządzenia masy, wolno bez względu na ilość porachować osobno	10
23	Za uformowanie 30 albo mniej pigułek, bez względu na ich wielkość, wraz z potrzebnem do uformowania ważeniem i posypaniem pigułek proszkiem widłakowym (Lycopodium)	20
	Uwaga. *a)* Jeżeli lekarz nie wymienił szczegółowe posypki (Conspergens), to wziąć ku temu należy pył widłakowy (Lycopodium).	
	b) Za inny proszek jak widłakowy przepisany przez lekarza do posypywania pigułek, należy zarachowywać cenę przepisanego proszku wedle taksy w ilości trzeciej części wagi całej masy pigułkowej.	
24	Za uformowanie i obwleczenie 30 lub mniej pigułek balsamem tolutańskim albo jakim innym, poniżej nie przytoczonym środkiem wraz z tymże	30
25	Za uformowanie i posrebrzenie 30 lub mniej pigułek .	50
26	Za uformowanie i pozłocenie 30 lub mniej pigułek .	100
	Uwaga. Podobnie jak przy ilościach poniżej 30 pigułek, oblicza się należytość jak za 30 pigułek, tak też w tym stosunku obliczać należy za większe ilości, zatem kosztuje uformowanie i posypanie proszkiem widłakowym więcej niż 30 aż do 60 pigułek włącznie 40 h i t. d.	

		halerzy
27	Za uformowanie i obwleczenie pigułek kollodionem lub gelatyną (wyłączając należytość za sporządzenie gelatyny) za każdą sztukę	2
28	Za uformowanie i keratinizowanie pigułek włącznie masy keratinowej, od sztuki	10
29	Za uformowanie kęsków albo kołaczyków (trochisci) wraz z potrzebnem do tego ważeniem i posypką za każdą aż do 10 sztuk włącznie po	5
	ponad 10 sztuk za każdą następną	2

Proszki i ziółka (species).

30	Za rozcieranie ciał krystalicznych które są zapisane same dla siebie we formie proszków i jeżeli za nie już w taksie nie jest zawartą cena proszku, należy porachować aż do 10 gramów włącznie	10
	za każdą dalszą ilość aż do 10 gramów . . .	2
31	Za mięszanie miałkich proszków wraz z potrzebnem rozcieraniem użytych składników bez względu, czy proszki zostaną wydane podzielone lub nie:	
	aż do 100 gr. włącznie	20
	powyżej 100 gramów	30
32	Za mięszanie miałkich proszków z cieczami albo gęstymi wyciągami wraz z przyrządzeniem domięszać się mającego oleocukru, bez względu na to, czy wydane zostaną podzielone lub nie, mogą powyższe ceny o połowę wyżej zostać obliczone.	
33	Za rozdzielenie albo kilkakrotne wydanie miałkich proszków policzyć wolno włącznie należytości za ważenie, za torebki ze zwykłego papieru, owijkę (convolut) i sygnaturę, za każdą dawkę aż do 10 włącznie po . .	5
	wyżej 10 dawek za każdą następną	2
34	Jeżeli przepisano torebki z papieru woskowego, parafinowego lub pergaminowego, lub też, jeżeli użycie takowych jest nieodzownem, to wolno w takim razie za każdą 1 sztukę policzyć więcej o	1
35	Jeżeli przepisano wydanie podzielonych proszków w torebkach opłatkowych (in capsulis amylaceis), to za podzielenie i torebki wolno policzyć za każdą dawkę .	5

		halerzy
36	Za wydanie leków w torebkach z nakrywkami (in capsulis operculatis) wraz z torebkami, aż do 30 dawek za za każdą dawkę po	5
	wyżej 30 dawek za każdą następną po . . .	2
37	Jeżeli do proszków zapisane są bezbarwne, krajane opłatki, wolno za nie wraz z ekspedycyą w torebkach papierowych porachować za każdy 1 proszek . .	1
	Uwaga. Przez oznaczenie „pulv." w cenniku leków, rozumieć zawsze należy proszek najmielszy (pulvis subtilissimus).	
38	Za zmięszanie grubych proszków bez względu na to, czy mają być wydane podzielone lub nie,	
	aż do 200 gr. włącznie	10
	ponad 200 gr. za każdą następną ilość aż do 200 gr. po	5
39	Za zmięszanie ziółek w każdej ilości	5
40	Za podzielenie grubych proszków albo ziółek (species) na więcej dawek wraz z ważeniem, z torebką, owijką i sygnaturą, za każdą dawkę	5
	Maści i mazidła (linimenta).	
41	Za sporządzenie maści albo mazidła przez zmięszanie kilku maści lub tłuszczów, lub też przez zmięszanie maści i tłuszczów z szarem mydłem lub z cieczami bez topienia	
	aż do 200 gr. włącznie	20
	za większe ilości	30
	Uwagi: *a)* Za zmięszanie olejków eterycznych lub tłuszczów płynnych z innemi cieczami wolno tylko zarachować należytość za ważenie. Wyjątek stanowią te wypadki, w których chodzi o sporządzenie mleczanki. W tym wypadku należy zarachować cenę podaną w ustępie 11.	
	b) Za sporządzenie mięszaniny z Linimentum saponato-camphoratum z Chloroformem lub z innemi cieczami, wolno policzyć oprócz należytości za ważenie jeszcze kwotę 10 halerzy za stopienie. Za mięszanie Opodeldoku z wyciągami i ciałami stałymi policza się wedle pozycyi 43.	
42	Za sporządzenie maści albo mazidła przez zmięszanie proszków, wyciągów i innych niepłynnych artykułów z maściami i tłuszczami bez topienia	
	aż do 200 gr. włącznie	30
	za większe ilości	40
43	Za sporządzenie maści i mazidła przez przetopienie wraz z domięszaniem innych środków i za roztarcie (agitatio) w ilości aż do 200 gr. włącznie . . .	40
	za większe ilości	50

		halerzy
44	Za podzielenie albo kilkakrotne wydanie maści w większej ilości dawek wraz z ważeniem, papierem woskowym, za każdą dawkę	5
	Saturacya.	
45	Za sporządzenie saturacyi wraz z potrzebnemi do tego roztworami za każdą ilość	30
	Ziółka (species) vide Nr. 10, 39 i 40.	
	Czopki, gałki (globuli) i pręciki (bacilli).	
46	Za urobienie lub stopienie masy w celu sporządzenia czopków, gałek lub pręcików z masła kakaowego, masy gelatynowej i innych istot, aż do 15 gr. włącznie .	20
	ponad 15 gr. za każde następne 15 gr. po . . .	10
47	Za uformowanie czopków i gałek wraz z ważeniem tychże, posypaniem i owinięciem, za każdą sztukę po . .	10
48	Za uformowanie pręcików wraz z ważeniem tychże, posypaniem i owinięciem, aż do 10 sztuk włącznie, za każdą sztukę po	20
	ponad 10 sztuk za każdą następną sztukę . . .	10
	Pieczętowanie.	
49	Za opieczętowanie naczynia przy wydawaniu leku, w razie jeżeli tego zażądano	5
	Ważenie lub liczenie kropel.	
50	Za każde ważenie lub liczenie kropel, potrzebne do sporządzenia lub wydania leku, wyjąwszy te wypadki, w których ważenie lub liczenie kropel objęte już jest w dotyczącej cenie, do 5 decigramów włącznie . .	5
	za każde inne podobne ważenie jakoteż liczenie kropli	2
51	Za odliczenie każdej ilości zawartych w cenniku lekarstw lub na składzie utrzymywanych pigułek, pastylek i kołaczyków (trochisci) dla których sporządzenie nie zarachowano jako robotę receptową	2
	Uwaga. Jeżeli lekarz na recepcie oznaczeniem „detur bis, ter i t. d.“ poleca równoczesne kilkakrotne wydanie mięszaniny leków, należy takową tak zarachować, jak gdyby równocześnie sporządzona ogólna ilość w pojedyncze dawki dzieloną być miała. Aptekarz jest przeto tylko upoważnionym oprócz kwoty przypadającej za sporządzenie leku na receptę wydanego zarachować sobie za każdą dawkę za pracę przy rozważeniu przypadającą należytość za ważenie, następnie przy proszkach dzielonych w papierze (ad chartam) wydać się mających, jeżeli takowych nie wydaje w jednym zwoju, za każdy więcej wydany zwój wraz sygnaturą kwotę 5 hal.	.
52	Nadzwyczajne, przez lekarzy zarządzane czynności wolno osobno zarachować.	

Cennik naczyń.

	halerzy
Zwykłe zielone flaszki:	
a) *forma okrągła:*	
za flaszkę o pojemności do 50 gr. włącznie	7
„ „ „ nad 50 „ do 200 gr. włącznie . .	9
„ „ „ „ 200 „ „ 300 „ „ . .	10
„ „ „ „ 300 „ „ 500 „ „ . .	15
„ „ „ „ 500 „ za każdą dalszą pojemności aż znowu do 500 gramów więcej	6
Flaszki z szeroką szyjką policzyć można więcej o . . .	3
b) *forma sześcioboczna z wytłoczonym znakiem „Zewnętrznie“:*	
za flaszkę o pojemności do 50 gr. włącznie	8
„ „ „ nad 50 „ do 200 gr. włącznie . .	10
„ „ „ „ 200 „ „ 300 „ „ . .	15
„ „ „ „ 300 „ „ 500 „ „ . .	20
„ „ „ „ 500 „ za każdą dalszą pojemności aż znowu do 500 gramów więcej	8
Flaszki z szeroką szyjką policzyć można więcej o	3
Grube białe flaszki:	
a) *forma okrągła:*	
za flaszkę o pojemności do 50 gr. włącznie	12
„ „ „ nad 50 „ do 200 gr. włącznie . .	16
„ „ „ „ 200 „ „ 300 „ „ . .	20
„ „ „ „ 300 „ „ 500 „ „ . .	25
„ „ „ „ 500 „ „ za każdą następną pojemości aż znowu do 500 gramów więcej	8
b) *forma sześcioboczna z wytłoczonym znakiem „Zewnętrznie“:*	
za flaszkę o pojemności do 50 gr. włącznie	15
„ „ „ nad 50 „ do 200 gr. włącznie . .	20
„ „ „ „ 200 „ „ 300 „ „ . .	25
„ „ „ „ 300 „ „ 500 „ „ . .	30
„ „ „ „ 500 „ za każdą dalszą pojemności aż znowu do 500 gramów więcej	10
Flaszki z szeroką szyjką policzyć można więcej o	5

	halerzy
Żółte, niebieskie lub czarne flaszki:	
a) *forma okrągła:*	
za flaszkę o pojemności do 50 gramów włącznie . . .	15
„ „ „ nad 50 „ do 200 gr. włącznie .	25
„ „ „ „ 200 „ więcej o . . .	5
za każde następne 100 gramów.	
b) *forma sześcioboczna z wytłoczonym znakiem „Zewnętrznie“:*	
za flaszkę o pojemności do 50 gramów włącznie . . .	20
„ „ „ nad 50 „ do 200 gr. włącznie .	25
„ „ „ 200 „ więcej o . . .	5
za każde następne 100 gramów.	
Grube białe lub kolorowe flaszki z wązką lub szeroką szyjką z zatyczką szklaną, przykrywką korkową lub zaśrubowaniem metalowem:	
za flaszkę o pojemności do 20 gramów włącznie . . .	30
„ „ „ nad 20 „ do 50 gr. włącznie .	45
„ „ „ „ 50 „ „ 100 „ „ .	55
„ „ „ „ 100 „ „ 200 „ „ .	65
„ „ „ „ 200 „ za każdą dalszą pojemności aż znowu do gramów 100 więcej	10
Zakropleńce patentowane:	
za sztukę o pojemności do 20 gramów włącznie . . .	40
„ „ „ nad 20 „ do 50 gramów włącznie .	50

	haler-rzy
Zwykłe szklane słoiki na maści z nakrywkami metalowemi:	
za słoik o pojemności do 20 gramów włącznie . . .	10
„ „ „ nad 20 „ do 50 gr. włącznie .	12
„ „ „ „ 50 „ „ 100 „ „ .	14
„ „ „ „ 100 „ „ 200 „ „ .	16
„ „ „ „ 200 „ „ 300 „ „ .	24
„ „ „ „ 300 „ „ 500 „ „ .	40
„ „ „ „ 500 „ za każdą następną pojemności aż znowu do 500 gramów więcej	20
Słoiki porcelanowe z nakrywkami metalowemi:	
za słoik o pojemności do 20 gramów włącznie	15
„ „ „ nad 20 „ do 50 gr. włącznie . .	25
„ „ „ „ 50 „ „ 100 „ „ . .	35
„ „ „ „ 100 „ „ 200 „ „ . .	55
„ „ „ „ 200 „ za każdą następną pojemności aż znowu do 100 „ więcej	15
Pudełka tekturowe bez falcu:	
za pudełko o pojemności do 50 gramów włącznie . . .	10
„ „ „ nad 50 „ do 100 gr. włącznie .	12
„ „ „ „ 100 „ „ 200 „ „ .	15
„ „ „ „ 200 „ za każdą następną pojemności aż znowu do 100 „ więcej . . .	2
Pudełka tekturowe z papierem satynowym i falcem:	
za pudełko o pojemności do 20 gramów włącznie . .	10
„ „ „ nad 20 „ do 100 gr. włącznie .	15
„ „ „ „ 100 „ „ 200 „ „ .	25
„ „ „ „ 200 „ za każdą następną pojemności aż znowu do 100 „ więcej . . .	5
Pudełka tekturowe z papierem i falcem złoconym mogą być policzone dwukrotnie tak wysoko, jak się zarachowują pudełka z papierem satynowym.	

	halerzy
Pudełka zasuwane do proszków:	
Aż do ilości do 6 proszków, jeżeli cały ciężar proszków nie przekracza 6 gramów, za pudełko	12
nad 6 proszków za każde następne 6 proszków więcej o . .	4
Aż do ilości do 6 proszków przy całkowitym ciężarze nad 6 gramów za sztukę	15
nad 6 proszków za każde 6 proszków więcej o	5
Tę wyższą cenę należy liczyć także przy wydawaniu torebek opłatkowych i czopków.	
Za pudełka zasuwane z papieru złoconego i z falcem złoconym wolno policzyć podwójną cenę pudełek zasuwanych zwyczajnych.	
Uwaga. Flaszki, słoje i pudełka oblicza się według ciężaru bezwzględnego wydanych w nich substancyj, bez względu na ciężar gatunkowy tychże. Skoro tylko zaś przekroczony jest ciężar jednej ceny ustanowionej, oblicza się najbliższa wyższa cena.	
Przy użyciu flaszek i słojów do umieszczania suchych lekarstw oblicza się ich wielkość według pojemności wody.	
Jeżeli na umieszczenie lekarstwa przyniesiono do apteki próżne pudełka lub zasuwki, jakoteż czyste próżne flaszki lub słoje, należy policzyć tylko połowę ich ceny, z wyjątkiem, jeżeli to lekarstwo wydawane bywa na rachunek funduszów publicznych, lub na rachunek kas chorych *).	
Cennik środków opatrunkowych.	
Wata Bruns'a, zwykłej jakości, krótko włóknista:	
w fabryce opakowana, szczelnie zamknięta i sterylizowana z uwidocznieniem firmy fabrycznej.	
W pakietach 10 i 15 gramowych pokrajana w 10 cm. szerokie paski, w pakietach 50, 100 i 250 gramowych w 20 cm. szerokie paski:	
1 pakiet zawierający 10 gramów	12
1 " " 25 "	20
1 " " 50 "	30
1 " " 100 "	54
1 " " 250 "	120

*) Patrz rozporządzenie Minist. z dnia 4. grudnia 1902 (Dz. u. p. Nr. 225).

	halerzy
Wata Bruns'a doborowej jakości:	
długowłóknista, pokrajana, opakowana, sterylizowana jak wata zwykłej jakości:	
1 pakiet zawierający 10 gramów	16
1 „ „ 25 „	26
1 „ „ 50 „	40
1 „ „ 100 „	70
1 „ „ 250 „	140
Wata Bruns'a karbolizowana:	
napojona roztworem z 10% kwasu karbolowego i pokrajana i opakowana jak zwykła wata.	
Zwykła krótkowłóknista jakość:	
1 pakiet zawierający 10 gramów	20
1 „ „ 25 „	30
1 „ „ 50 „	50
1 „ „ 100 „	90
Doborowa długowłóknista jakość:	
1 pakiet zawierający 10 gramów	26
1 „ „ 25 „	40
1 „ „ 50 „	64
1 „ „ 100 „	110
Gaza biała odwodniona (hydrophile):	
$^{10}/_{9}$ nitek w każdym kwadratowym centimetrze, 80 cm. szerokości, w ośmioro złożona, opakowana i sterylizowana jak zwykła wata.	
1 pakiet zawierający 1 metr	36
1 „ „ 5 „	160
Gaza karbolizowana:	
sporządzona z powyższej białej gazy odwodnionej przez napojenie roztworem 10% kwasu karbolowego złożona i opakowana jak gaza biała:	
1 pakiet zawierający $^{1}/_{4}$ metra	20
1 „ „ $^{1}/_{2}$ „	36
1 „ „ 1 „	50
Gaza jodoformowa: *)	
$^{10}/_{9}$ nitek, 80 centimetrów szeroka, w ośmioro złożona. Każdy meter impregnowany taką ilością procentową jodoformu, która odpowiada ciężarowi gazy, przez fabrykanta opakowany i szczelnie zaklejony z uwidocznieniem firmy fabrycznej.	
*) **Uwaga.** Wedle zazwyczaj używanej metody impregnowania, każdy meter gazy bywa nasycony emulzyą sporządzoną przez równomierne rozdzielenie procentowej ilości jodoformu w mieszaninie z 50 gramów alkoholu i gliceryny (w ilości równającej 2 do 7 krotnemu ciężarowi jodoformu).	

	halerzy
10%	
1 pakiet zawierający ¼ metra	30
1 „ „ ½ „	46
1 „ „ 1 „	80
1 „ „ 5 „	350
20%	
1 pakiet zawierający ¼ metra	36
1 „ „ ½ „	60
1 „ „ 1 „	100
1 „ „ 5 „	450
30%	
1 pakiet zawierający ¼ metra	40
1 „ „ ½ „	64
1 „ „ 1 „	120
1 „ „ 5 „	540
50%	
1 pakiet zawierający ¼ metra	50
1 „ „ ½ „	80
1 „ „ 1 „	150
1 „ „ 5 „	700
Opaski (mulowe) odwodnione:	
10/9 nitek na kwadratowy centimeter:	
Opaska 5 metr. długa, 6 centimetr. szeroka . .	16
„ 5 „ „ 8 „ „ . .	20
„ 5 „ „ 10 „ „ . .	26
„ 5 „ „ 12 „ „ . .	30
„ 10 „ „ 6 „ „ . .	30
„ 10 „ „ 8 „ „ . .	40
„ 10 „ „ 10 „ „ . .	50
„ 10 „ „ 12 „ „ . .	60
Opaski organtynowe:	
sztywne (zwane niebieskie opaski) 10/9 nitek na 1 □centimetr.:	
Opaska 5 metr. długa, 6 centimetr. szeroka . .	16
„ 5 „ „ 8 „ „ . .	20
„ 5 „ „ 10 „ „ . .	26
„ 10 „ „ 6 „ „ . .	30
„ 10 „ „ 8 „ „ . .	40
„ 10 „ „ 10 „ „ . .	50

	halerzy
Opaski kalikotowe:	
nieblichowane $^{22}/_{20}$ nitek na kwadratowy centim.:	
Opaska 5 metr. długa, 4 centimetr. szeroka . . .	16
„ 5 „ „ 6 „ „ . . .	20
„ 5 „ „ 8 „ „ . . .	30
„ 5 „ „ 10 „ „ . . .	36
„ 5 „ „ 14 „ „ . . .	50
„ 10 „ „ 4 „ „ . . .	30
„ 10 „ „ 6 „ „ . . .	40
„ 10 „ „ 8 „ „ . . .	60
„ 10 „ „ 10 „ „ . . .	70
„ 10 „ „ 14 „ „ . . .	100
Opaski muselinowe:	
blichowane (odwodnione) $^{22}/_{20}$ nitek na kwadratowy centimetr.:	
Opaski 5 metr. długa, 6 centimetr. szeroka . . .	26
„ 5 „ „ 8 „ „ . . .	36
„ 5 „ „ 10 „ „ . . .	40
„ 10 „ „ 6 „ „ . . .	50
„ 10 „ „ 8 „ „ . . .	70
„ 10 „ „ 10 „ „ . . .	80
Opaski gipsowe:	
sztywne opaski organtynowe impregnowane sproszkowanym gipsem, złożone w gipsie i zamknięte w blaszanych puszkach:	
5 metr. długa, 6 centimetr. szeroka	50
5 „ „ 8 „ „	60
Płótno guttaperchowe:	
90 centimetrów szerokie, 1 meter ważący 80 do 85 gramów.:	
W ilości do 50 gramów, 1 gram . . .	4
W ilości nad 50 gramów, każde 2 gramy . . .	6
Batyst Billrotha:	
85 centimetrów szeroki, I-ej jakości:	
za $^{1}/_{4}$ metra	60
„ $^{1}/_{2}$ „	110
„ 1 „	200
85 centimetrów szeroki II-ej jakości:	
za $^{1}/_{4}$ metra	50
„ $^{1}/_{2}$ „	90
„ 1 „	170

	halerzy
Jedwab karbolizowany:	
na wałeczkach zwinięty, sterelizowany i przechowany w zakorkowanym flakonie w rozczynie 5% kwasu karbolowego. Koniec nitki do wyciągania przez korek wystający:	
1 flakon zawierający 1 gram jedwabiu grubości od Nr. 0 do 3 włącznie	80
Karbolizowany katgut:	
w rozczynie 5% kwasu karbolowego:	
1 flakon z dwoma zwojami, 2½ metr. długości, grubości od Nr. 0 do Nr. 3 włącznie	130
Karbolizowane sączki (dreny) gumowe:	
w rozczynie 5% kwasu karbolowego:	
1 flakon w czterych grubościach 5, 6, 7 i 8, milimetrów średnicy, ¼ metr. po	160

Przybory potrzebne akuszerkom

w myśl rozporządzenia c. k. Ministerstwa spraw wewnętrznych z dnia 10. września 1897 (Dz. u. p. Nr. 216).

Pozycya		Cena halerzy
1	Jedna koneweczka (irrigator) **pojemności** 1 litra, z poniklowanej blachy	160
	do tego 1½ metra czerwonego **gumowego węża** .	180
	Jeden **kurek z twardej gumy** z oliwkami na obu końcach	100
2	Jedna **kanka maciczna** z grubego szkła . . .	30
	do tego jeden czerwony **wąż gumowy**	12
3	Jedna **kanka stolcowa** z twardej gumy dla dorosłych .	34
	" " " " " " dzieci .	34
	do tego jeden czerwony **wąż gumowy**	8
4	Jeden **cewnik** kobiecy z srebra chińskiego z pełnem zakończeniem	120
5	Jedna **szczoteczka druciana** do oczyszczania kanki macicznej	4
	Jedna **szczoteczka druciana** do oczyszczania kateteru .	4
6	Jedne **nożyczki pępowinowe** z zaokrąglonymi końcami	210
7	Jedna wiązka **tasiemek pępowinowych** 9 metrów .	24
	do tego **puszka metalowa**	46
8	Jedne nożyczki **do paznogci**	144
9	Jeden **pilnik do paznogci**	46
10	Jedna szczotka ze sierści do **mycia rąk** 10 cm. długa a 4 cm. szeroka	104
	do tego **puszka metalowa**	68
11	Jeden słoik szklany na 50 gm. **szarego mydła** . .	108
12	Jedna niebieska lub żółta **flaszka** na **kwas karbolowy, Lysol** lub **Kresol** z wypalonym napisem, objętości 150 gm.	160
13	Jeden **cylinder szklany do mierzenia** objętości 50 gm., z wyrytą podziałką, która oznacza zawartość 10, 20, 30 gramów	100
14	Jeden **słoik szklany** z zatyczką szklaną i wypalonym napisem na 50 gm. **waseliny**	100
15	Jedna **flaszka** z korkiem szklanym i wypalonym napisem na 25 gm. **kropli Hofmanna**	100

Pozycya		Cena halerzy
16	Jedna **flaszka** z szklanym korkiem i wypalonym napisem na 25 gm. **tynktury cynamonowej** . . .	100
17	Jedna **flaszka** z szklanym korkiem i wypalonym napisem na 10 gm. **nadmanganezianu potaszu** (Kali hypermanganicum	90
18	Jeden **ciepłomierz do kąpieli** według Celsiusa . .	136
	Jeden **ciepłomierz** (maksymalny) do mierzenia **ciepłoty ciała** według Celsiusa	220
	Uwaga. Od powyższych cen należy się akuszerkom 10% opustu.	

Cennik środków leczniczych dla zwierząt*).

	Ilość gramy	Cena halerzy
Acetum pyrolignos. crudum	1000	54
Acidum carbolicum crud. flav. 100%	100	10
Acidum hydrochloricum concentr. crud.	„	6
„ nitricum concentr. crud	„	12
„ sulfuricum Anglic.	„	6
Aloë gross. pulv.	„	30
Ammoniacum gross. pulv.	„	50
Ammonium chloratum sublim.	„	20
Argentum nitric. fus. venale	1	12
Asa foetida	100	85
„ „ gross. pulv.	„	110
Carbo Ligni depurat.	„	15
Cortex Quercus gross. pulv.	„	14
Euphorbium gross. pulv.	10	8
Ferrum sulfuricum venale	100	4
Flores Chamomillae vulgaris (IIda) gross. pulv. . .	„	30
„ Cinae gross. pulv.	„	35
Folia Sennae de Tinnevelly gross. pulv.	„	35
Fructus Anisi vulgaris gross. pulv.	„	30
„ Carvi gross. pulv.	„	28
„ Foeniculi gross. pulv.	„	30
„ Juniperi gross. pulv.	„	12
„ Lauri „ „	„	20
Gallae gross. pulv.	„	50
Gummi Acaciae elect. (IIda)	„	42
Kalium sulfuricum pulv.	„	24
Magnesium sulfuricum	„	8
Natrium carbonic. cryst. venale	„	5
„ sulfuric. cryst. venale	„	4
Oleum Olivae (IIda)	„	30
Radix Althaeae elect. (IIda) gross. pulv.	„	30
„ Angelicae gross. pulv.	„	36
„ Calami aromat. gross. pulv.	„	20
„ Filicis maris gross. pulv.	„	40
„ Gentianae gross. pulv.	„	28
Radix Jalapae gross. pulv.	„	60
Radix Liquiritiae decort. gross. pulv.	„	40
„ Valerianae gross. pulv.	„	34
„ Zingiberis „ „	„	45
Semen Sinapis pulveratum	„	20

*) Porównaj §. 23. Minist. rozp. z dnia 4. grudnia 1902 (Dz. u. p. Nr. 225).

	Ilość	Cena
	gramy	halerzy
Stibium sulf. aur. pulv. venale	10	8
Stibium sulfurat. nigrum pulv. venale	100	30
Styrax liquidus venalis	„	40
Sulfur sublimat. lotum venale	„	10
Vaselinum	„	30
Zincum oxydatum purum venale	„	60

Spis środków leczniczych

farmakopei zawierających wyskok, przy wydawaniu których za zezwoleniem krajowej władzy politycznej dozwoloną jest podwyżka do ustanowionej ceny w cenniku leków po myśli §. 15. rozporządzenia z dnia 4. grudnia 1902 Dz. u. p. Nr. 225 co do taksy.

Extractum Condurango fluidum
„ **Hydrastidis fluidum**
Extractum Quebracho fluidum
„ Rhamni Purshiani fluid.
Linimentum saponato-camphor.
Liquor Capsici compos.
Mixtura oleoso-balsamica
Spiritus Aetheris
„ Anisi
„ aromaticus
„ camphoratus
„ Carvi
„ Ferri sesquichlor. aeth.
„ Juniperi
„ Lavandulae
„ Menthae piper.
„ Rosmarini
„ saponatus
„ Saponis kalini
„ Sinapis
„ Vini concentratus
„ „ dilutus
Tinctura Absinthii compos.
Tinctura Aconiti radicis
Tinctura Arnicae
„ Aloës composita
„ Aurantii cortic.
Tinctura Belladonnae fol.
Tinctura Benzoës
„ Calami aromatic.
Tinctura Cantharidum
Tinctura Cascarillae
„ Catechu
„ Chamomillae
„ Chinae compos.
„ Cinnamomi
Tinctura Colchici semin.
„ **Digitalis**
Tinctura Gallarum
„ Guajaci
Tinctura Ipecacuanhae
„ **Jodi**
„ **Lobeliae**
Tinctura Myrrhae
„ Ratanhiae
„ Spilanthis composita
Tinctura Strychni
Tinctura Valerianae

Dodatek.

T a b l i c a I,

zawiera te leki, które przechowywać należy oddzielnie od innych leków w szafie dającej się zamknąć.

Acidum arsenicosum.
Atropinum sulfuricum.
Hydrargyrum bichloratum ammoniatum.
Hydrargyrum bichloratum corrosivum.
Hydrargyrum bijodatum rubrum.
Hydrargyrum oxydatum flavum.
Pastilli Hydrargyri bichlorati corrosivi.
Phosphorus.
Physostigminum salicylicum.
Solutio arsenicalis Fowleri.
Strychninum nitricum.
Veratrinum.

Tablica II,

zawiera te leki, które przechowywać należy oddzielnie od innych leków.

Acetphenetidinum.
Acidum aceticum concentratum.
Acidum carbolicum crystallisatum.
Acidum carbolicum liquefactum.
Acidum chromicum.
Acidum hydrochloricum concentratum.
Acidum nitrico-nitrosum.
Acidum nitricum concentratum.
Acidum sulfuricum concentratum.
Ammonia.
Amylium nitrosum.
Antifebrinum.
Antipyrinum.
Antipyrinum Coffeïno-citricum.
Antipyrinum salicylicum.
Apomorphinum hydrochloricum.
Aqua Amygdalarum amararum concentr ata
Aqua Laurocerasi.
Argentum nitricum crystallisatum.
Argentum nitricum fusum.
Cantharides.
Chloralum hydratum.
Chloroformium.
Cocainum hydrochloricum.
Codeïnum hydrochloricum.
Coffeïnum.
Coffeïnum Natrio-benzoïcum.
Euphorbium.
Extractum Aconiti radicis.
Extractum Belladonnae foliorum.
Extractum Cannabis Indicae
Extractum Colocynthidis.
Extractum Conii herbae.
Extractum Hyoscyami foliorum.
Extractum Opii.
Extractum Scillae.
Extractum Secalis cornuti.
Extractum Strychni.
Folia Belladonnae.

Folia Digitalis.
Folia Hyoscyami.
Folia Stramonii.
Formaldehydum solutum.
Fructus Colocynthidis.
Herba Cannabis Indicae.
Herba Conii.
Herba Lobeliae.
Herba Sabinae.
Hydrargyrum chloratum mite praecipitatione paratum
Hydrargyrum chloratum mite sublimatione paratum.
Hydrargyrum jodatum flavum.
Hydrargyrum tannicum.
Jodoformium.
Jodum.
Kalium hydrooxydatum.
Kresolum.
Kresolum liquefactum.
Kreosotum.
Lactucarium.
Liquor acidus Halleri.
Morphinum hydrochloricum.
Natrium hydrooxydatum.
Oleum Crotonis.
Oleum phosphoratum.
Oleum Sinapis aethereum.
Opium.
Pilocarpinum hydrochloricum.
Plumbum aceticum.
Pulvis Ipecacuanhae opiatus.
Radix Aconiti.
Radix Belladonnae.
Radix Ipecacuanhae.
Radix Jalapae.
Resina Jalapae.
Resina Podophylli.
Resorcinum.
Santoninum.
Secale cornutum.
Semen Colchici.
Semen Sabadillae.
Semen Strophanthi.
Semen Strychni.
Stibium Kalio-tartaricum.
Sulfonalum.
Theobrominum.
Theobrominum Natrio-salicylicum.
Tinctura Aconiti radicis.
Tinctura Belladonnae foliorum.

Tinctura Cantharidum.
Tinctura Colchici seminis.
Tinctura Digitalis.
Tinctura Ipecacuanhae.
Tinctura Jodi.
Tinctura Lobeliae.
Tinctura Opii crocata.
Tinctura Opii simplex.
Tinctura Strophanti.
Tinctura Strychni.
Trionalum.
Vinum Colchici seminis.
Vinum Stibii Kalio-tartarici.
Zincum chloratum.

Tablica III,

podaje największe dawki leków dla dorosłej osoby, której lekarz przy zapisywaniu do wewnętrznego*) użycia nie śmie przekroczyć, jeżeli nie dołączy wykrzyknika (!).

	Największa	
	dawka pojedyńcza	dawka dzienna
	w gramach	
Acetphenetidinum (Phenacetinum)	1·0	3·0
Acidum arsenicosum	0·005	0·02
Acidum carbolicum	0·10	0·50
Antifebrinum (Acetanilidum)	0·5	2·0
Antipyrinum	2·0	6·0
Antipyrinum Coffeïno-citricum	1·5	3·0
Antipyrinum salicylicum	2·0	6·0
Apomorphinum hydrochloricum	0·01	0·05
Aqua Amygdalarum amararum concentrata . .	1·50	5·00
Aqua Laurocerasi	1·50	5·00
Argentum nitricum	0·03	0·20
Atropinum sulfuricum	0·001	0·003
Cantharides	0·05	0·20
Chloralum hydratum	3·00	6·00
Chloroformium	0·5	1·0
Cocainum hydrochloricum	0·10	0·30
Codeïnum hydrochloricum	0·05	0·3
Coffeïnum	0·20	0·60
Coffeïnum Natrio-benzoïcum	0·5	1·5
Cuprum sulfuricum qua emeticum	0·40	—
Extractum Aconiti radicis	0·03	0·12
Extractum Belladonnae foliorum	0·05	0·20
Extractum Cannabis Indicae	0·10	0·30
Extractum Colocynthidis	0·05	0·20
Extractum Conii herbae	0·20	0·60

*) Według rozporządzenia Ministerstwa spraw wewnętrznych z dnia 12. lutego 1892 L. 27.167 z 1891 winna być powyższa tabela zastosowaną także przy zapisywaniu zawartych w niej artykułów do zewnętrznego użytku stosownie do ilości wessanego dzielnie skutkującego leku.

	Największa	
	dawka pojedyncza	dawka dzienna
	w gramach	
Extractum Hyoscyami foliorum	0·10	0·50
Extractum Opii	0·10	0·40
Extractum Scillae	0·20	1·00
Extractum Secalis cornuti	0·50	1·50
Extractum Strychni	0·05	0·15
Folia Belladonnae	0·20	0·60
Folia Digitalis	0·20	0·60
Folia Hyoscyami	0·30	1·00
Folia Stramonii	0·30	1·00
Fructus Colocynthidis	0·30	1·00
Herba Conii	0·30	2·00
Hydrargyrum bichloratum corrosivum	0·03	0·10
Hydrargyrum bijodatum rubrum	0·03	0·10
Hydrargyrum jodatum flavum	0·05	0·20
Hydrargyrum oxydatum flavum	0·03	0·10
Jodoformium	0·20	1·00
Jodum	0·03	0·10
Kreosotum	0·20	1·0
Lactucarium	0·30	1·00
Morphinum hydrochloricum	0·03	0·12
Oleum Crotonis	0·05	0·10
Oleum phosphoratum	1·0	5·0
Opium	0·15	0·50
Phosphorus	0·001	0·005
Physostigminum salicylicum	0·001	0·003
Pilocarpinum hydrochloricum	0·03	0·06
Plumbum aceticum	0·10	0·50
Radix Aconiti	0·10	0·50
Radix Belladonnae	0·07	0·30
Resina Podophylli (Podophyllinum)	0·05	0·2
Resorcinum	0·5	3·0
Santoninum	0·10	0·30
Secale cornutum	1·00	5·00
Semen Strychni	0·12	0·50
Solutio arsenicalis Fowleri	0·50	2·00
Stibium Kalio-tartaricum	0·20	0·50
Strychninum nitricum	0·007	0·02
Sulfonalum (qua hypnoticum)	2·0	—
Theobrominum Natrio-salicylicum	1·0	6·0
Tinctura Aconiti radicis	0·50	1·50
Tinctura Belladonnae foliorum	1·00	4·00
Tinctura Cantharidum	0·50	1·00
Tinctura Colchici seminis	1·50	5·00

	Największa	
	dawka pojedyncza	dawka dzienna
	w gramach	
Tinctura Digitalis	1·50	5·00
Tinctura Jodi	0·30	1·00
Tinctura Lobeliae	1.00	5·00
Tinctura Opii crocata	1·50	5·00
Tinctura Opii simplex	1·50	5·00
Tinctura Strophanti	0·5	2·00
Tinctura Strychni	1·00	3·00
Trionalum (qua hypnoticum)	2·0	—
Veratrinum	0·005	0·02
Vinum Colchici seminis	1·50	5·00
Zincum sulfuricum qua emeticum	0·80	—

Tablica IV,

zawiera te leki, które wydawać bez przepisu lekarza aptekarzom jest zabronione.

Acetphenetidinum.
Acidum arsenicosum.
Acidum carbolicum.
Acidum carbolicum liquefactum.
Acidum chromicum.
Aloë.
Amylium nitrosum.
Antifebrinum.
Antipyrinum.
Antipyrinum Coffeïno-citricum.
Antipyrinum salicylicum.
Apomorphinum hydrochloricum.
Aqua Amygdalarum amararum concentrata
Aqua Laurocerasi.
Argentum nitricum crystallisatum.
Argentum nitricum fusum.
Atropinum sulfuricum.
Bismuthum subgallicum.
Cantharides.
Chloralum hydratum.
Chloroformium.
Cocainum hydrochloricum.
Codeïnum hydrochloricum.
Coffeïnum.
Coffeïnum Natrio-benzoïcum.
Cuprum sulfuricum.
Euphorbium.
Extractum Aconiti radicis.
Extractum Aloës.
Extractum Belladonnae foliorum.
Extractum Cannabis Indicae.
Extractum Colocynthidis.
Extractum Condurango fluidum.
Extractum Conii herbae.
Extractum Filicis maris.
Extractum Granati.
Extractum Hydrastidis.
Extractum Hyoscyami foliorum.
Extractum Opii.

Extractum Scillae.
Extractum Secalis cornuti.
Extractum Strychni.
Folia Belladonnae.
Folia Digitalis.
Folia Hyoscyami.
Folia Stramonii.
Formaldehydum solutum.
Fructus Colocynthidis.
Fructus Papaveris.
Herba Cannabis Indicae.
Herba Conii.
Herba Lobeliae.
Herba Sabinae.
Hydrargyrum bichloratum ammoniatum.
Hydrargyrum bichloratum corrosivum.
Hydrargyrum bijodatum rubrum.
Hydrargyrum chloratum mite praecipitatione paratum.
Hydrargyrum chloratum mite sublimatione paratum.
Hydrargyrum jodatum flavum.
Hydrargyrum oxydatum flavum.
Hydrargyrum tannicum.
Jodoformium.
Jodum.
Kreosotum.
Kresolum.
Kresolum liquefactum.
Lactucarium.
Liquor acidus Halleri.
Morphinum hydrochloricum.
Oleum Crotonis.
Oleum phosphoratum.
Oleum Sinapis aethereum.
Opium.
Pastilli Hydrargyri bichlorati corrosivi.
Phosphorus.
Physostigminum salicylicum.
Pilocarpinum hydrochloricum.
Plumbum aceticum.
Radix Aconiti.
Radix Belladonnae.
Radix Hydrastidis.
Radix Ipecacuanhae.
Radix Jalapae.
Resina Jalapae.
Resina Podophylli.
Resorcinum.
Santoninum.
Secale cornutum.

Semen Colchici.
Semen Sabadillae.
Semen Strophanti.
Semen Strychni.
Solutio arsenicalis Fowleri.
Stibium Kalio-tartaricum.
Stibium sulfuratum aurantiacum.
Strychninum nitricum.
Sulfonalum.
Syrupus Ipecacuanhae.
Syrupus Papaveris.
Theobrominum.
Theobrominum Natrio-salicylicum.
Tinctura Aconiti radicis.
Tinctura Belladonnae foliorum.
Tinctura Cantharidum.
Tinctura Colchici.
Tinctura Digitalis.
Tinctura Ipecacuanhae.
Tinctura Jodi.
Tinctura Lobeliae.
Tinctura Opii crocata.
Tinctura Opii simplex.
Tinctura Strophanti.
Tinctura Strychni.
Trionalum.
Veratrinum.
Vinum Colchici.
Vinum Stibii Kalio tartarici.
Zincum chloratum.
Zincum sulfuricum.

U w a g a!

W §. 24. rozporządzenia c. k. Minist. spraw wewn. z dnia 4. grudnia 1902 (Dz. u. p. Nr. 225) na stronicy 16 opuszczono ustęp trzeci, który brzmi:

Aptekarze obowiązani są również mieć na składzie najmniej dwie flaszeczki surowicy przeciwbłonicowej o 1000 jednostkach antitoxynowych, odpowiadające sorcie 2 surowicy przeciwbłonicowej wyrobu państwowego seroterapeutycznego instytutu.